

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ

**“Αιτίες και συνέπειες της
υποχρηματοδότησης των σχολείων -
έμμεση και άμεση ιδιωτικοποίηση - ο
ρόλος των σχολικών επιτροπών -
κοινωνικές εκπαιδευτικές προσεγγίσεις”**

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2023

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

**«Αιτίες και συνέπειες της υποχρηματοδότησης των σχολείων -
έμμεση και άμεση ιδιωτικοποίηση - ο ρόλος των σχολικών
επιτροπών - κοινωνικές εκπαιδευτικές προσεγγίσεις»**

ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΙ ΟΜΙΛΗΤΕΣ:

Βαγγελιώ Πλατανιά

Οργανωτική Γραμματέας Ανώτατης Συνομοσπονδίας Γονέων και
Μαθητών Ελλάδας

Χρήστος Βρεττάκος

Δήμαρχος Κερατσινίου και Δραπετσώνας

Κώστας Πελετίδης

Δήμαρχος Πατρέων

Βασίλης Τσιάκος

Δήμαρχος Καρδίτσας

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2023

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΚΙΝΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλησπέρα.
Βρισκόμαστε σήμερα στην 1^η φετινή διαδικτυακή κεντρική δράση της Διδασκαλικής
Ομοσπονδίας στο πλαίσιο του αγώνα για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου
ενάντια στην κατηγοριοποίηση και την εμπορευματοποίηση που ξεκίνησε από
πέρυσι στο πλαίσιο του αγώνα που δινόταν με τα ενιαία κείμενα και συνεχίζεται να
δίνεται στην εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση των σχολικών μονάδων.

Να πω ότι κατά την περσινή χρονιά σε όλες τις εκδηλώσεις που
πραγματοποιήθηκαν, πάνω από 30 πανεπιστημιακοί δάσκαλοι από την Ελλάδα

αλλά και από το εξωτερικό συνέδραμαν την προσπάθεια της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας καταθέτοντας πολύτιμες εμπειρίες, εισηγητές ήταν και πάνω από 50 συνάδελφοι που ενεπλάκησαν με πολύ θετικό τρόπο σε όλη αυτή τη διαδικασία, ενώ οι παρακολουθήσεις ήταν περίπου στις 60.000 συνολικά σε όλες αυτές τις εκδηλώσεις, κάτι το οποίο φυσικά δείχνει ότι υπήρξε έντονο ενδιαφέρον και έντονη ανταπόκριση στο κάλεσμα της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας.

Ξεκινάμε και φέτος σε μια ιδιαίτερα δύσκολη περίοδο, προχθές στις 15 του μήνα είχαμε τη μεγάλη απεργία η οποία άγγιξε τα ποσοστά του 70% πανελλαδικά, άλλο αν φρόντισαν με επιμέλεια να την κρύψουν τόσο από τα μεγάλα τηλεοπτικά κανάλια, όσο και από κάθε είδους δημοσιοποίησή της αυτοί που έπρεπε να το κάνουν, μια απεργία η οποία ένωσε και πάλι τον κόσμο της εκπαίδευσης σε έναν αγώνα όχι όπως περιγράφουν οι πρόθυμοι κονδυλοφόροι στα διάφορα μέσα γιατί φοβόμαστε οτιδήποτε, γιατί φοβόμαστε το να είμαστε σε ένα πλαίσιο αξιοκρατίας, αλλά γιατί έχουμε σοβαρές επιφυλάξεις και σοβαρές ενστάσεις για το σύστημα των Νόμων 4692 και 4823 και ό,τι αυτό επιφυλάσσει τόσο για τις σχολικές μονάδες όσο και για τους εκπαιδευτικούς.

Ο αγώνας συνεχίζεται με τις επόμενες κινητοποιήσεις της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, με τη συμμετοχή αύριο στη συναυλία των καλλιτεχνών στο θέατρο REX αλλά και με τη συμπαράσταση στον αγώνα των υγειονομικών την Τετάρτη στις 22 του μήνα, με τις δράσεις της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας μέσα από τις Γενικές Συνελεύσεις, με τις επόμενες αγωνιστικές κινητοποιήσεις, με την απεργία - αποχή και τις στάσεις εργασίας από όλες τις διαδικασίες της υλοποίησης του 4823. Είναι ένας αγώνας ο οποίος θα έχει διάρκεια.

Σήμερα για να γυρίσω στη σημερινή εκδήλωση, λοιπόν, έχουμε την πρώτη κεντρική δράση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας για φέτος στο πλαίσιο του αγώνα που δίνουμε μέσα από τα ενιαία κείμενα και των δράσεων που προβλέπονται, ο τίτλος της δράσης είναι: «Αιτίες και συνέπειες της υποχρηματοδότησης των σχολείων - έμμεση και άμεση ιδιωτικοποίηση - ο ρόλος των σχολικών επιτροπών - κοινωνικές εκπαιδευτικές προσεγγίσεις».

Έχουμε τη χαρά να έχουμε εκλεκτούς προσκεκλημένους, θα τους αναφέρω με τη σειρά που είναι εγγεγραμμένοι στο δελτίο τύπου για να μην έχουμε καμία παρεξήγηση.

Την εκπρόσωπο της Ανώτατης Συνομοσπονδίας Γονέων και Μαθητών Ελλάδας τη Βαγγελιώ την Πλατανιά που την ευχαριστούμε για τη συνδρομή της στη σημερινή εκδήλωση.

Β. ΠΛΑΤΑΝΙΑ: Εγώ σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Τον Χρήστο Βρεττάκο, Δήμαρχο Κερατσινίου και Δραπετσώνας αλλά πάνω απ' όλα για μας δάσκαλο, συνάδελφό μας και είμαστε πολύ χαρούμενοι που είναι μαζί μας, τον Πελετίδη τον Κώστα, τον Δήμαρχο Πατρέων, ο οποίος βρίσκεται σε έντονη δραστηριότητα βέβαια αυτές τις ημέρες λόγω και των εκδηλώσεων στην Πάτρα αλλά και πάντοτε και όσες φορές έχει χρειαστεί η Διδασκαλική Ομοσπονδία να ζητήσει τη συνδρομή του είναι πάντοτε πρόθυμος να το κάνει και τον Τσιάκο τον Βασίλη, τον Δήμαρχο Καρδίτσας, τον συνάδελφο και πρώην μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος που είμαστε πολύ χαρούμενοι που τον έχουμε απόψε μαζί μας από ένα διαφορετικό πόστο όπου δείχνει ότι οι δάσκαλοι μπορούν να προσφέρουν από παντού και δάσκαλοι εννοώ όλους τους εκπαιδευτικούς με την ευρεία έννοια, να προσφέρουν παντού και από οποιοδήποτε ρόλο τους δοθεί.

Δεν θα μακρηγορήσω, θα πω μόνο δύο λόγια, ότι το θέμα της χρηματοδότησης των σχολικών μονάδων είναι ένα θέμα το οποίο ταλανίζει εδώ και χρόνια την εκπαιδευτική κοινότητα, υπάρχουν σοβαρά προβλήματα τα οποία καταγράφονται διαρκώς και φαίνεται αυτό στο πώς λειτουργούν τα σχολεία, αλλά και πώς είναι και οι κτιριακές υποδομές των σχολείων, κάτι το οποίο συνδέεται με άλλους τομείς βέβαια της όλης διαδικασίας, είναι μεγάλο ζητούμενο το να μπορούν οι σχολικές μονάδες να είναι τόσο δυνατές στη λειτουργία τους την οικονομική ώστε να μπορούν να σταθούν πάνω απ' όλα στο ύψος των περιστάσεων για τους μαθητές, και αυτό είναι το ζητούμενο πάνω απ' όλα.

Μία μικρή σύντομη εισήγηση θα έχουμε από τον Ταμία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας τον Μάνο τον Ανδρουλάκη που έχει τη σχετική εμπειρία από τη θητεία του στις Σχολικές Επιτροπές του Δήμου στον οποίον υπάγεται, θα ξεκινήσουμε από κει και στη συνέχεια θα δώσουμε τον λόγο πρώτα στον κ. Πελετίδη ο οποίος λόγω των αυξημένων του υποχρεώσεων πρέπει να μας αφήσει και στη συνέχεια με τους υπόλοιπους, τους άλλους ομιλητές με τη σειρά την οποία είναι καταγεγραμμένοι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΤΑΜΙΑΣ ΔΟΕ (Μ. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ): Να καλησπερίσω και εγώ με τη σειρά μου. Να πω ότι είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος και σε προσωπικό επίπεδο. Με τον Χρήστο τον Βρεττάκο συναντηθήκαμε πριν από λίγα χρόνια στην Παιδαγωγική Ακαδημία της Λαμίας, τότε ο Χρήστος ήτανε Πρόεδρος του Συλλόγου των Φοιτητών, εγώ ήμουν Αντιπρόεδρος, με τον Βασίλη τον Τσιάκο μας συνδέει μια σχέση..., ήταν αυτός που τον διαδέχθηκα στη Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας, άρα λοιπόν υπάρχει, λοιπόν, σήμερα μια πιο μεγάλη και πιο προσωπική ίσως σχέση με όλους τους...

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Μεγαλώσαμε, συνάδελφε, μεγαλώσαμε αλλά εντάξει...

ΤΑΜΙΑΣ ΔΟΕ (Μ. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ): Όχι, όχι, δεν μεγαλώσαμε. Μικροί παραμένουμε ακόμα, Χρήστο, μικροί.

Λοιπόν, παίρνοντας το νήμα από κει που το άφησε ο Θανάσης, πραγματικά να πω ότι αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε σε μία περίοδο έντονης αμφισβήτησης. Αλλά όχι μόνο αμφισβήτησης αλλά και σχεδιασμένης στοχοποίησης θα έλεγα εγώ και υποβάθμισης του ρόλου του δημόσιου σχολείου.

Και σ' αυτό, λοιπόν, το κλίμα που βιώνουμε σήμερα αυτό που βλέπουμε είναι μία συστηματική και συστημική επίθεση και από πλευράς κυβέρνησης και από πλευράς μέσων μαζικής ενημέρωσης και ουσιαστικά με ένα πρόσχημα τον εκσυγχρονισμό ή την προσαρμογή στα νέα δεδομένα, έρχονται προτάσεις από πάρα πολλές πηγές, είτε αυτός είναι ο ΟΟΣΑ, είτε αυτό είναι η Έκθεση Πισσαρίδη, οι οποίοι μιλάνε ότι τελικά θα πρέπει και η εκπαίδευση να ειπωθεί σε μία λογική χρηματοοικονομική, σε μία λογική εισροών και εκροών, σε μία λογική τι ακριβώς μπαίνει στην εκπαίδευση και τι εκπαιδευτικά αποτελέσματα έχουμε και να εξηγήσουμε ευθύς εξαρχής ότι μία τέτοια λογική η οποία λέει τι; Ότι πραγματικά και οι σχολικές μονάδες, είναι μία λογική η οποία ουσιαστικά αναπτύχθηκε στην Αγγλία τη δεκαετία του '90 και του 2000, που λέει ότι όταν μιλάμε για αποτελεσματικότητα στην εκπαίδευση θα πρέπει να μιλάμε για σχολεία που διαχειρίζονται μόνο τους τις υποθέσεις τους, μέσα σ' αυτό εντάσσει και την εξεύρεση και διαχείριση των απαιτούμενων κονδυλίων.

Να πούμε, λοιπόν, ότι και σε θεωρητικό επίπεδο αυτή ακριβώς η υπόθεση, ότι η κάλυψη των αναγκών των σχολείων, με αυτή τη μορφή, θα μπορούσε να οδηγήσει ίσως και σε βελτίωση των επιδόσεων των σχολείων, είναι για όσους που έχει αμφισβητηθεί και παιδαγωγικά και από τους ερευνητές, γιατί αφενός δεν μπορεί να στηριχθεί σε σαφή αντικειμενικά και μετρήσιμα κριτήρια και ουσιαστικά

έχει θεωρηθεί ότι είναι ένα επιχείρημα το οποίο ουσιαστικά προωθεί πολιτικές αντί να δίνει λύσεις στα οξυμένα προβλήματα.

Και όπως πολύ σωστά ανέφερε και ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας σήμερα βρισκόμαστε σε μία κατάσταση που λέει τι; Ότι πραγματικά οι Σχολικές Επιτροπές είναι σε μία κρίσιμη στιγμή. Γιατί; Γιατί το βασικό νομοθετικό πλαίσιο το οποίο ρυθμίζει τα θέματα των Σχολικών Επιτροπών δεν έχει αλλάξει στις βασικές του δομές, παρά και την τελευταία αλλαγή που έγινε το 2019. Χαρακτηρίζεται όμως από ένα πολύ μεγάλο κατακερματισμό και σε αρκετές περιπτώσεις ασάφειες και γκρίζες ζώνες.

Άρα λοιπόν εκεί που είχαμε διαρκείς προσθήκες τροποποιήσεων στις βασικές νομοθετικές ρυθμίσεις μέσω Υπουργικών Αποφάσεων, η έκδοση Ερμηνευτικών Εγκυκλίων έχει διαμορφώσει ένα πολυδαίδαλο και ενίοτε δύσχρηστο και αντιφατικό θα έλεγα λειτουργικό σχήμα το οποίο αφορά αποφάσεις, ενέργειες και δράσεις που στο τέλος της ημέρας έχουν καθαρά οικονομικό αποτέλεσμα. Οικονομικό αντίκτυπο που από μόνο του είναι και επικίνδυνο και δύσκολο και γραφειοκρατικό.

Αυτό που έχουμε διαπιστώσει με τις συζητήσεις μας με τις σχολικές μονάδες ανά την Ελλάδα είναι ότι οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης και οι Σχολικές Επιτροπές σε πάρα πολλές περιπτώσεις δίνουν διαφορετικές ερμηνείες σε συγκεκριμένες διατάξεις εξαιτίας αυτής της ασάφειας. Και αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι και η πολιτεία σε πάρα πολλές περιπτώσεις εκδίδει νομοθετήματα γενικής εφαρμογής χωρίς να διευκρινίζει αν αυτά εφαρμόζονται και στις Σχολικές Επιτροπές, είτε γιατί πολύ απλά δεν έχει εκδώσει τις Διευκρινιστικές Εγκυκλίους για το πώς εφαρμόζονται στις Σχολικές Επιτροπές.

Αποτέλεσμα; Εμπλεκόμενοι φορείς να αντιμετωπίζουν με διαφορετικό και ενίοτε και αντιφατικό και αντικρουόμενο τρόπο τα ίδια ακριβώς θέματα.

Πολύ βασικά ζητήματα τα οποία θα πρέπει να δούμε στο αμέσως επόμενο διάστημα είναι το εξής: πρώτα απ' όλα και το πρώτο σημείο που αναπτύσσεται: υπάρχει ένα συλλογικό πλαίσιο στις δαπάνες, στη διαδικασία απόδοσης και κατανομής των χρηματοδοτήσεων από τις Σχολικές Επιτροπές και τους Δήμους εν γένει προς τα σχολεία; Έχει καταγραφεί ποτέ η ανάγκη;

Γιατί η βασική υποχρηματοδότηση έχει δημιουργήσει πολύ δύσκολες συνθήκες στο σχολείο, στο σχολείο που εμείς ως εκπαιδευτικοί καλούμαστε όχι απλώς να εργαστούμε, αλλά και να λειτουργήσουμε προς όφελος των μαθητών μας.

Το επόμενο. Γίνεται σε όλες τις περιπτώσεις πλήρης κατανομή των χρημάτων στα σχολεία; Ή υπάρχουν περιπτώσεις που Σχολικές Επιτροπές δεν αποδίδουν όλο το ποσό των χρημάτων στα σχολεία όπως πρέπει αλλά το χρησιμοποιούν και σε άλλες διαδικασίες; Πραγματικά το θεσμικό πλαίσιο αυτό έχει ανοίξει πολλά ζητήματα και ουσιαστικά αυτό που αναδεικνύεται σε κάθε περίπτωση είναι η ανάγκη για αυξημένη δημόσια χρηματοδότηση των σχολικών μονάδων, γιατί πραγματικά όταν οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης πήρανε στην ευθύνη τους με τους Καλλικρατικούς Νόμους τη συντήρηση των έργων υποδομών και τα λειτουργικά έξοδα, πραγματικά και οφείλουμε να το αναγνωρίσουμε αυτό, έχουνε πάρει ένα δυσανάλογο μέρος στις πλάτες τους. Και δυσανάλογο μέρος το οποίο δεν συνοδεύεται και από τους απαραίτητους πόρους.

Η ουσία είναι ότι από δω και πέρα θα πρέπει να δούμε, λοιπόν, κάποιες διαδικασίες στο πώς θα προχωρήσουμε, λοιπόν, σε μια λογική πραγματικής αλλαγής στη γραφειοκρατική δομή των Σχολικών Επιτροπών, πώς θα προχωρήσουμε σε ενίσχυση της δημόσιας χρηματοδότησης των σχολείων, ώστε να καλύπτονται αυξημένες δαπάνες και η άμεση κατανομή των πιστώσεων, άρα να δούμε, λοιπόν, και το πλαίσιο μέσα στο οποίο γίνεται αυτό, και μιλάω για Διαύγεια, μιλάω για Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων, να δούμε λοιπόν πώς πρέπει να λειτουργούν οι Δημοτικές Επιτροπές Παιδείας οι οποίες βοηθάνε στο κομμάτι και της συνολικής αντιμετώπισης των ζητημάτων που προκύπτουν απ' τα σχολεία, πώς θα έχουμε περισσότερους ίσως εκπαιδευτικούς στη συμμετοχή στις συγκροτήσεις των Σχολικών Επιτροπών, γιατί αυτοί γνωρίζουν τα προβλήματα απ' τις πράξεις μέσα από το σχολείο, και ουσιαστικά πώς τελικά θα προχωρήσουμε σε μια κουλτούρα συνεργασίας όλων των εμπλεκόμενων φορέων με γνώμονα το συμφέρον της εκπαίδευσης των μαθητών. Και βέβαια της κοινωνίας.

Είναι καιρός, πιστεύω, να προχωρήσουμε από μία ασύδοτη σχέση που πολλές φορές παρατηρούμε σε μία συνεργατική παραλληλία.

Αυτό από πλευράς μου έτσι σαν πρώτη εισαγωγή για το κομμάτι που βλέπουμε για τις Σχολικές Επιτροπές, νομίζω να δώσουμε τον λόγο στον Δήμαρχο Πατρέων τον κ. Κώστα Πελετίδη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Πριν του δώσουμε τον λόγο να πω για όλους τους συναδέλφους που παρακολουθούν, για όλους όσους παρακολουθούν την εκδήλωση ότι υπάρχει φόρμα στο YouTube αναρτημένη, μέσω της οποίας μπορούν να υποβάλλουν τα ερωτήματά τους προς τους ομιλητές και προς το Διοικητικό Συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Κύριε Πελετίδη, έχετε τον λόγο.

Κ. ΠΕΛΕΤΙΔΗΣ: Καταρχήν να πω ένα ευχαριστώ για την πρόσκληση, το έχουμε και εμείς ανάγκη, είναι ένα μεγάλο θέμα. Καταρχήν όταν μιλούμε για σχολεία μιλούμε για ιεράρχηση και αν κάποιος έχει στην ιεράρχησή του ότι το σχολείο είναι το παιδιά, παιδιά σημαίνει η ζωή μιας πόλης, αν καθίσουμε και δούμε τις δυσκολίες της ζωής και τις λειτουργίες μιας κοινωνίας πόσο διαφορετικά επιδρούν πάνω στο παιδί και πόσο σε έναν ενήλικα, το οποίο πρέπει να το έχουμε υπόψη μας γιατί μην ξεχνούμε από το 2010 έχει οξυνθεί η κατάσταση στη χώρα μας και από το 2008 ακόμα με την οικονομική κρίση του συστήματός μας και το οποίο δημιούργησε πολλαπλά προβλήματα και τα προβλήματα αυτά είναι στα σπίτια, αλλά ταυτόχρονα εκφράζονται και στο σχολείο γιατί τα παιδιά θα 'ρθουν και στο σχολείο και σημαντικό ρόλο παίζει και το ίδιο το σχολείο, η λειτουργία του και πώς είναι το σχολείο μας και σε τι κατάσταση βρίσκεται και το τι περιβάλλον έχει.

Και δεν είναι μόνο το δικό σας το θέμα της διδασκαλίας και της εκπαιδευτικής διαδικασίας, είναι και το θέμα σε τι περιβάλλον πηγαίνω εγώ που είμαι ένα παιδί. Πώς είναι η αυλή μου και τι χαρά μου δίνει ή τι θλίψη η αίθουσά μου, οι απλές λειτουργίες. Νομίζω, λοιπόν, ότι θα έπρεπε η κοινωνική μας συγκρότηση να το είχε στην πρώτη προτεραιότητα. Δυστυχώς δεν το έχει στην πρώτη προτεραιότητα.

Εμείς είμαστε σαν Δημοτική Αρχή από το 2014 και βλέπουμε ότι είναι έξω από την οπτική γωνία των κυβερνώντων ότι κοιτάξετε να δείτε, το σχολείο θα πρέπει να είναι κάτι το οποίο να μην το αγγίζουμε, μπορεί να κάνουμε οτιδήποτε άλλο αλλά εδώ πέρα θα πάμε να δώσουμε τον καλύτερο..., ό,τι καλύτερο μπορούμε.

Μιλήσαμε προηγουμένως και άκουσα το θέμα με τη χρηματοδότηση και θα πω μερικά ζητήματα παραπάνω.

Καταρχήν έχουμε τη χρηματοδότηση που πρέπει; Δίνονται τα χρήματα για τις λειτουργικές δαπάνες και για τη συντήρηση των σχολικών μας συγκροτημάτων; Το ποσόν το οποίο δινότανε πριν, το 2010 και το οποίο μειώθηκε δραματικά και φτάνει πολλές φορές να ξεπερνά και το..., να φτάνει κοντά στο 60%,

δηλαδή τα χρήματα ας πάρουμε και πάλι που δεν ήταν ικανοποιητικά τα χρήματα προ του 2010, γιατί δεν ικανοποιούνταν πάλι οι ανάγκες μας, αλλά παρόλα αυτά ήτανε, λέγαμε ότι ήταν πολύ περισσότερα απ' ό,τι είναι στη συνέχεια, από το 2010.

Γιατί; Εκτιμήθηκε ποτέ ποιες είναι οι πραγματικές οικονομικές ανάγκες ενός σχολείου για να λειτουργήσει; Βγήκε κάποια στιγμή να ειπωθεί ότι κοιτάξτε να δείτε, το κάθε σχολείο το οποίο έχει ξεχωριστές ανάγκες, ποια είναι η κατάστασή του, πόσο χρονών είναι, σε τι κατάσταση βρίσκεται, τι συντήρηση χρειάζεται για να λειτουργήσει, τι λειτουργία πρέπει να έχει, πώς είναι τα γυμναστήριά του, πώς είναι ο αύλειος χώρος, πώς λειτουργεί; Δυστυχώς βλέπουμε ότι αυτή η μείωση η σημαντική που γίνεται στα οικονομικά ξεκινάει ότι εμείς, λέει, δεν έχουμε χρήματα και αυτό ισχύει και γενικότερα και με τους Δήμους, διότι και οι Δήμοι συνολικά η χρηματοδότησή τους είναι υποχρηματοδοτούμενη μιας και αυτήν τη στιγμή παίρνουν λιγότερα, παίρνουν κοντά στο 65 με 67% των χρημάτων που έπαιρναν μέχρι το 2010.

Μπαίνει, λοιπόν, στο προσκήνιο: γιατί δεν έχουμε αυτά τα χρήματα; Ποιος είναι αυτός ο οποίος εισπράττει από τον ελληνικό λαό τα χρήματα και τα συγκεντρώνει και πρέπει μετά να κάνει την αναδιανομή με βάση τις ανάγκες για την υγεία, την παιδεία, για τους Δήμους και γενικότερα για τη λειτουργία της χώρας μας; Αυτός ο οποίος εισπράττει είναι το κράτος μας, οι κυβερνήσεις μας μέσω των μηχανισμών τους και τη φορολογία του και λέει για παράδειγμα ότι συγκεντρώνω το σύνολο των χρημάτων. Μετά θα πρέπει να 'ρθεις και να πεις ότι εγώ δίνω στους Δήμους Α ποσόν, στην παιδεία Β. Με ποιο κριτήριο; Ποιος είναι αυτός ο οποίος καταγράφει τις ανάγκες;

Θα σας φέρω ένα παράδειγμα που το ξέρω καλύτερα απ' ό,τι εσείς μπορεί να ξέρετε καλύτερα τα θέματα των σχολείων, λέω εγώ για τους Δήμους μέχρι το 2010 φτιάχτηκε μία θεσμική, ένας Νόμος ο οποίος έλεγε ότι για να λειτουργήσει ένας Δήμος με βάση τις αρμοδιότητες που του είχανε δώσει μέχρι τότε, γιατί τώρα προστεθήκανε μία σειρά επιπλέον αρμοδιότητες, έλεγε ότι κοιτάξτε να δείτε, θα πάρεις το 12% του ΦΠΑ, θα πάρεις το 20% του φόρου των μισθωτών και θα πάρεις και Νομικών Προσώπων και Φυσικών Προσώπων και θα έχεις και με την ακίνητη περιουσία που στο τέλος έγινε ΕΝΦΙΑ ένα 11,5% περίπου των χρημάτων. Αυτό συγκεντρωνε και έλεγε για παράδειγμα ότι κοιτάξτε να δείτε είναι τόσα δισεκατομμύρια από τον προϋπολογισμό, θα δοθούν στους Δήμους. Μετά όμως δεν έγινε αυτό, που εκτιμήθηκε πλέον από τις Δομές μας ότι τόσα χρήματα χρειάζονται.

Πάμε στα σχολεία μας. Πήγαμε πολύ λιγότερο, δηλαδή από 5,5, δηλαδή για παράδειγμα για τον Δήμο Πατρέων θα έπρεπε να παίρναμε 95 εκατομμύρια φέτος, το 2022 και πήραμε 25 εκατομμύρια, τα οποία δεν φτάνουν ούτε για μισθοδοσία.

Πάμε στα σχολεία μας τώρα. Το ίδιο ισχύει και για τα σχολεία. Δεν θα έπρεπε να υπάρχει και δεν θα πρέπει και η συλλογικότητά μας και η σχολική κοινότητα και οι Δήμοι και οι κοινωνίες, οι γονείς, όλοι, να πούμε: ποια είναι η αναγκαιότητα (;), πόσα χρήματα χρειάζονται τα σχολεία για να λειτουργήσουν; Φέτος για παράδειγμα και όλο αυτό το χρονικό διάστημα η θέρμανση εξακοντίστηκε. Και ποιος τα καλύπτει αυτά τα χρήματα; Το ρεύμα εξακοντίστηκε σαν τιμή στα σπίτια μας αλλά και στις λειτουργίες μας. Με ποιο κριτήριο (;), με ποιον τρόπο να γίνει η κατανομή, οι ανάγκες να δοθούν τα χρήματα;

Άρα ένα θέμα το οποίο πρέπει να μπει σε συζήτηση και να καταλήξει, εμείς εκείνο το οποίο λέμε ότι αυτά τα χρήματα είναι ασήμαντα. Θα σας δώσω ένα στοιχείο για παράδειγμα πάλι παίρνοντας δεδομένα από τον Δήμο Πατρέων, εμείς έχουμε 687.700, είναι η ΣΑΤΑ σχολείων, δηλαδή είναι τα έργα τα οποία θα πρέπει να κάνουμε σε 257 σχολικά συγκροτήματα. Αντιστοιχούν περίπου γύρω στις 2.500 ευρώ για να πας να κάνεις συντήρηση ενός σχολείου. Τι μπορείς να κάνεις; Χθες είχαμε έναν βανδαλισμό στα τζάμια, τι θα κάνει αυτό το σχολείο; Τι θα καλύψει; Άρα πάμε και αντικαταστήσουμε τα τζάμια που έσπασαν τελειώσαμε. Η μόνωση, οι λειτουργίες του, να φτιάξεις. Με ποιον τρόπο θα λειτουργήσουμε;

Άρα έχουμε ένα σημαντικό ζήτημα το οποίο λέει ότι με αυτά τα χρήματα και τους πόρους που έχουμε τι έχεις δώσει εσύ ως αρμοδιότητα, σαν Υπουργείο Παιδείας και σαν κυβέρνηση, τι έχεις δώσει; Πηγες και λες: πάρτε μία αρμοδιότητα. Του την έδωσες αυτή την αρμοδιότητα για να χρησιμοποιήσεις αυτό σαν τι; Ότι κοιτάξετε να δείτε εγώ δεν έχω την ευθύνη, την ευθύνη την έχουν οι Δήμοι. Ναι αλλά τι εργαλεία έδωσες στους Δήμους; Χρήματα δεν τους έδωσες. Μήπως τους έδωσες εργαζόμενους τους οποίους τους πληρώνεις για να πάν' αυτοί μετά να κάνουν συντήρηση του σχολείου και ως εκ τούτου λες ότι κοιτάξετε να δείτε, σας έχω δώσει κάτι. Ούτε εργαζόμενους έχεις δώσει, αυτό που αποκαλούμε στους Δήμους μας αυτεπιστασία, απαγορεύονται οι προσλήψεις εδώ και χρόνια, με αποτέλεσμα να μην έχεις αυτή την αποτελεσματικότητα που θα έπρεπε, μιλώ συνολικά για τους Δήμους, εμείς στον Δήμο Πατρέων ακολουθήσαμε μία τακτική η οποία πιστεύω ότι είναι πάρα πολύ, ίσως ελάχιστοι οι Δήμοι, με το γεγονός ότι με τα οκτάμηνα που είχαμε

φροντίσαμε, με την αυτεπιστασία και επειδή στον σχεδιασμό μας είχαμε το σχολείο, να δουλεύουμε συνεχώς για τα σχολεία και φτάσαμε το 80% των σχολικών μας συγκροτημάτων να το κάνουμε ανακαίνιση, μέσα έναν προγραμματισμό, βάζοντας και χρήματα από τον Δήμο Πατρέων και προσπαθώντας να φέρουμε τα σχολεία μας σε ένα ικανοποιητικό επίπεδο, να λύσουμε ζητήματα ασφάλειας, να υπάρχουν ασφάλεια πούμε διότι ήταν παλιότερα, ούτε ρελέ δεν υπήρχανε στα σχολεία για την ασφάλεια των μαθητών, να αλλάξουμε συνολικά με LED φωτισμό όλα τα φωτιστικά σώματα των σχολικών μας συγκροτημάτων, για να μειώσουμε το κόστος το οποίο όμως πάλι εμείς μειώναμε την κατανάλωση, αλλά αυξανόταν η αξία τους σε χρήμα λόγω της αύξησης η οποία γινότανε και το οποίο έχει άμεση σχέση με τα οικονομικά τα οποία έρχονται στις Σχολικές Επιτροπές.

Και αυτό μέχρι πού μπορεί να φτάσει; Όταν λοιπόν το κράτος δεν δίνει τα χρήματα, τα χρήματα καλείται να τα δώσει ο Δήμος, αν έχει, είπα προηγουμένως ότι οι Δήμοι είναι και αυτοί υποχρηματοδοτούμενοι, αν δεν έχει ούτε ο Δήμος χρήματα, ποιος είναι εκείνος ο οποίος θα πάει να δώσει χρήματα για το σχολείο; Γιατί άκουσα και στην αρχή την εισήγηση για κατηγοριοποίηση και το τι γίνεται. Λέω έναν προβληματισμό.

Η άλλη λύση ποια είναι; Να πάει ο γονιός. Και η άλλη η έξυπνη λύση ποια είναι; Να 'ρθουν οι χορηγοί. Και αν θα πάμε σ' αυτό το χωράφι και όχι στο θέμα του πώς βάζουμε τα πράγματα να τα λύσουν τα επίπεδο συγκρότησής μας, πώς πρέπει να είναι το δημόσιο σχολείο, τι θα γίνει; Δεν θα έχουμε μία κατηγοριοποίηση, ότι κάποιο σχολείο το οποίο θα προτιμάται, θα προτιμούν οι χορηγοί και να αρχίζουμε να ξεχωρίζουμε και να λέμε ότι σ' αυτή την περιοχή θα έχουμε ένα σχολείο πολύ καλό και κτιριολογικά μαζί με τα άλλα τα οποία απασχολούν τη Διδασκαλική Ομοσπονδία αλλά και γενικότερα την εκπαίδευση, και δεν θα πάμε πλέον σ' αυτή την κατηγορία που υπάρχει και σε κάποιες χώρες διεθνώς;

Εκείνο, λοιπόν, εμείς το οποίο λέμε ότι δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση. Δεν μπορεί, δηλαδή, να έχουμε αυτή τη χρηματοδότηση διότι και να θες να κάνεις πράγματα και θα σας πω παρακάτω τι κάνουμε εμείς στον Δήμο, τα οποία όμως έχουν ένα όριο. Όσο και να θέλει ένας Δήμος να πει ότι εγώ στέκομαι δίπλα στο σχολείο, με ενδιαφέρει τα παιδιά μας να είναι στην προτεραιότητά μας, αλλά αυτό είναι ανεξάρτητο από τα οικονομικά και του Δήμου; Είναι ανεξάρτητο από τους εργαζόμενους που έχει ο Δήμος;

Άρα λοιπόν ερχόμαστε και λέμε ότι τόσο τα λειτουργικά που δεν έχουμε προβλήματα, έχουμε καταφέρει να συνεννοηθούμε και να έχουμε την κατανομή που μπήκε προηγουμένως πώς γίνεται και να γίνεται σωστά η κατανομή, να πηγαίνει το κάθε σχολείο και να έχει αυτά που πρέπει, αλλά μένει το μεγάλο ζήτημα τι γίνεται με το να κρατάμε το σχολείο μας στο επίπεδο που πρέπει.

Πάμε στο ζήτημα της καθαριότητας για παράδειγμα. Πόσα χρήματα που μπαίνει στο θέμα, βάλαμε και είπαμε προηγουμένως είναι στην προτεραιότητα το σχολείο. Έρχεσαι εσύ κυβέρνηση και λες ας πούμε ότι πώς θα είναι καθαρό το σχολείο; Με ποιον τρόπο; Παλιότερα ερχόταν και έλεγε ότι δεν πειράζει, πάμε να το καθαρίσουμε το απόγευμα και την άλλη μέρα το σχολείο θα είναι καθαρό. Δηλαδή ξεκινάς το πρωί και είναι καθαρό όλη την ημέρα. Δεν χρειάζεται να έχουμε καθαρίστρια. Έχει αυτό καμιά λογική; Και ποιο μυαλό είναι αυτό το οποίο ήρθε και είπε ότι τα σχολεία μπορεί να λειτουργούν χωρίς καθαρίστριες ή καθαριστές;

Πάμε να δούμε τώρα που μπήκε η λογική ότι όχι, θα το πάμε, θα το εξορθολογήσουμε και βάλαμε τις ανθρωπώρες, ότι θα πάμε με τόσες ανθρωπώρες και θα φτιάξουμε το σχολείο. Για τον Δήμο Πατρέων για να σας δώσω μία εικόνα για να δώσουμε είπαν ότι θα πρέπει να δώσουμε 968 ανθρωπώρες που θα πάμε, δηλαδή, να έχουμε 323 εργαζόμενους 3ωρης απασχόλησης. Μπορεί για 3 ώρες και μέσα στα πλαίσια της πανδημίας αλλά και χωρίς την πανδημία ένα σχολείο να λειτουργήσει; Ειδικά σχολεία, σχολεία μεγάλα, σχολικά συγκροτήματα; Πώς θα τα λύσουμε αυτά;

Τι υποχρεώνεσαι εσύ να κάνεις μετά; Λες ας πούμε ότι αφού δεν μπορεί η κεντρική μας κυβέρνηση και να βάλουμε τώρα εδώ ένα ερωτηματικό, πάμε εμείς σαν Δήμος που πες και ότι εμείς ξανά το κάναμε και αντί για να έχουμε και εμείς είχαμε, είπαμε ότι οι εργαζόμενοι θα πρέπει να είναι πλήρους ωραρίου και σαν εργαζόμενοι από τη μία πλευρά αλλά και για την ανάγκη του σχολείου. 6,5 ώρες δηλαδή.

Άρα τα χρήματα τα οποία έδινε το Υπουργείο ήτανε για 148 εργαζόμενους. Φτάνανε για τα σχολεία μας; Δεν φτάνανε. Έπρεπε να φτάσουμε εμείς λοιπόν να προσλάβουμε άλλους 32, το οποίο σημαίνει για τα οικονομικά του Δήμου 410.000 ευρώ επιπλέον. Βάλαμε και κάποιους άλλους εργαζόμενους και βάλαμε και από τα οκτάμηνα, για να καλύψουμε και να πούμε ότι έχουμε σχολείο στοιχειωδώς, ότι καλύπτει την καθαριότητα.

Γιατί έχουμε αυτή την εξέλιξη; Ποια λογική είναι αυτή η οποία λέει ότι κοιτάζτε να δείτε, την καθαριότητα του σχολείου θα την κάνουμε μ' αυτό τον τρόπο. Δεν υπάρχει η δυνατότητα να καθίσουμε και να δούμε ποιες οι ανάγκες με όλη την εξέλιξη της τεχνικής, της επιστήμης; Είναι δύσκολο πράγμα να πει κάθε σχολείο πόσους καθαριστές και καθαρίστριες έχει ανάγκη; Πραγματική ανάγκη. Και πώς θα λειτουργήσει; Και ποιος τα δίνει αυτά τα χρήματα;

Ας κάνουμε μία υπόθεση ότι ο Δήμος δεν μπορεί να τα δώσει, δεν έχει τα χρήματα να τα δώσει. Όπως δεν έγινε με πάρα πολλούς Δήμους που δεν είχαν την οικονομική δυνατότητα. Που πολλοί θα θέλανε να είχαν τα χρήματα, να είχαμε έναν πακτωλό και να λέγαμε τα πληρώνουμε εμείς. Αλλά αφού είμαστε και εμείς υποχρηματοδοτούμενοι τι θα δώσουμε; Και πώς θα λειτουργήσει το σχολείο χωρίς καθαριότητα; Με ποιον τρόπο; Αυτό επομένως είναι ένα μεγάλο ζήτημα το οποίο πρέπει να το κρατήσουμε, για να δούμε πώς θα λειτουργήσουμε και από δω και πέρα.

Εργασίες. Ποιες εργασίες έχει ανάγκη κάθε σχολείο; Πώς θα το καθορίσουμε αυτό; Από πού θα ξεκινήσουμε; Ζητήματα: έχουμε τα χρήματα; Αν δεν φτάνουν τα χρήματα έχουμε τους εργαζόμενους; Λέει να στείλει ο Δήμος. Αυτό είναι πολύ έξυπνο για τους κυβερνώντες διότι χρησιμοποιείς τον Δήμο σαν να είναι αμορτισέρ και τι λες; Αα εμείς είμαστε..., απαλλαχθήκαμε. Ο Δήμος. Τράβα στον Δήμο. Να κάνει ο Δήμος τι; Με ποιο εργαλείο; Αφού απαγορεύονται οι προσλήψεις.

Αφού κάθε χρόνο, 31/12^{ου} κάθε χρόνο έρχεται μία Εγκύκλιος που λέει απαγορεύονται οι προσλήψεις. Ωραία. Με ποιους εργαζόμενους θα πας εσύ να κάνεις τις παρεμβάσεις σου στο σχολείο; Αφού δεν έχεις προσωπικό. Χρήματα έχεις για να λες ότι θα πάω να κάνω εργολαβίες; Όπως λένε μερικοί. Κάντε εργολαβίες. Ποιες εργολαβίες να κάνουμε; Με ποιο ποσό; Και μία εργολαβία τι θα πάει να καλύψει; Ποιες ενέργειες; Τι θα πρέπει να κάνουμε;

Άρα είμαστε σε ένα σημείο το οποίο ο κάθε Δήμος προσπαθεί να το λύσει αλλά αυτά έχουν κοντά ποδάρια. Δηλαδή ξαναμπαίνει το ερώτημα: γιατί δεν έχουμε τα αναγκαία χρήματα; Γιατί δεν πάμε να κάνουμε σε κάθε ένα σχολείο και να πούμε ποιες είναι οι ανάγκες σήμερα αυτού του σχολείου; Ποια είναι η κατάσταση στον αύλειο χώρο; Είναι αύλειοι χώροι αυτοί; Είναι χώροι για να πάνε τα παιδιά μας το 2023 για να κάνουνε γυμναστική τα παιδιά μας; Να έλκει το παιδί μας να πάει να βρεθεί σε έναν χώρο ευχάριστο και να πει ότι ναι, πραγματικά η εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνικής αντανακλάται και σε μένα. Πηγαίνω σε ένα σχολείο που

το χαίρομαι, που με εμπνέει, που με κάνει να αισθάνομαι ωραία και επομένως έχω και απόδοση και στην εκπαιδευτική διαδικασία, ένα άλλο θέμα μεγάλο αλλά ωστόσο αυτά τα ζητήματα ποιος θα τα λύσει;

Να δούμε τώρα το ζήτημα ας πούμε για παράδειγμα που πολλές φορές μπαίνει, τώρα εμείς για παράδειγμα έχουμε το θέμα των μονώσεων με τις καιρικές συνθήκες, τι θα γίνει, έχουμε τον σεισμό, τι θα γίνει τώρα για παράδειγμα; Που έγινε ο σεισμός στη Συρία και στην Τουρκία, βγήκε τώρα η κυβέρνηση και λέει θα πάμε να κάνουμε τον έλεγχο. Ή λέει στους Δήμους που πήγαμε και ζητήσαμε χρηματοδότηση ότι θα κάνουμε λέει έναν πρωτοβάθμιο έλεγχο οπτικό. Μάλιστα. Με το μάτι δηλαδή. Εγώ είμαι γιατρός και σας εξετάζω εσάς όλους με το μάτι και σας λέω ότι αν είσατε καλά ή όχι. Αυτό θα ήταν πολύ ωραίο. Θα λύναμε τα προβλήματα όλα, αν με το μάτι εξετάζαμε τους ανθρώπους και τους λέγαμε ότι εσύ είσαι καλά, πάρε αυτή, κάνε αυτή τη θεραπεία ή όχι, καταλαβαίνετε πού θα καταλήγαμε και τι γιατροί θα ήμασταν. Και σ' αυτό τον τομέα πώς θα γίνει;

Δηλαδή θα πάει ο μηχανικός με το μάτι και θα καταλάβει το τι γίνεται; Και αν θα πάμε τώρα να κάνουμε ουσιαστικό έλεγχο, πραγματικό έλεγχο σε σχολεία που είναι και παλιότερων χρόνων, που δεν χτιστήκανε με τους κανόνες που χρησιμοποιούνται με τον νέο κανονισμό που χτίζονται τώρα και που και αυτό είναι ένα θέμα, ποιος θα κάνει τον έλεγχο; Θα πρέπει να είναι αυτό στο κέντρο της προσοχής των κυβερνήσεών μας; Και αν δεν είναι ποιος θα το λύσει;

Ωραία, και κάναμε τον έλεγχο και λέει τώρα ναι. Και αν πάμε και παρακάτω και να δούμε αν υπάρχουν προβλήματα ή όχι στα σχολεία μας πώς θα γίνει να κατέβει; Ποιο είναι το κτιριολογικό πρόγραμμα το οποίο έχει η κυβέρνηση; Που βλέπει το σχολείο σαν ένα..., ότι το σχολείο το έχουμε, εντάξει, ο Δήμος, αρμοδιότητα, αμορτισέρ, δηλαδή, τραβάτε στον Δήμο, αφήστε μας εμάς, μην βάζετε στον στόχο την εκάστοτε κυβέρνηση και την πολιτική της και πού πηγαίνουν τα χρήματα, χρήματα για τους Δήμους δεν υπάρχουν.

Λέω εγώ για παράδειγμα, εδώ έχουμε μία γέφυρα Ρίου - Αντιρρίου η οποία πήρε 11,5 εκατομμύρια έξτρα επιδότηση διότι λέει την περίοδο της πανδημίας δεν κυκλοφορούσαν τα αυτοκίνητα τόσο πολύ και αύξησε κατά 4 εκατομμύρια περισσότερο απ' την προηγούμενη χρονιά τα κέρδη της, η AEGEAN το ίδιο. Πώς γίνεται και σ' αυτούς βρίσκεις χρήματα και δίνεις και στα σχολεία μας δεν έχεις καμία δυνατότητα οικονομική να πας να ελέγξεις και να κάνεις παρεμβάσεις ουσιαστικές για να κάνεις ένα σχολείο δημόσιο υψηλού επιπέδου;

Να πάμε στο ζήτημα για παράδειγμα για την πυροπροστασία; Λέει για παράδειγμα ότι κοιτάζτε, να κάνετε μελέτες. Μάλιστα, να τις κάνουμε τις μελέτες. Η μελέτη από μόνη της δεν προκαλεί όμως μία αύξηση της πυροπροστασίας του σχολείου. Έχω τις προϋποθέσεις να το κάνω. Και πόσα σχολεία έχουμε σε όλη την Ελλάδα; Στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια; Πώς θα πάμε; Εμείς με έναν πρόχειρο υπολογισμό για μία μικρή παρέμβαση να πάμε να κάνουμε θέλουμε μόνο για τον Δήμο Πατρέων 7,5 εκατομμύρια. Και πού θα τα βρούμε; Και στο σύνολο της Ελλάδας θα πούνε μετά ότι δεν έχουμε τα χρήματα; Και γιατί; Για τα ξενοδοχειακά συγκροτήματα τα οποία πηγαίνεις και δίνεις χρήματα και λες ότι για να αυξήσουμε τις επενδύσεις και την ανάκαμψη, τις οικονομίες και την ανάπτυξη, έχεις και δίνεις να κάνει ο άλλος την ατομική του επιχείρηση και για το δημόσιο σχολείο δεν έχεις χρήματα να δώσεις; Να το βάλουμε και αυτό στον προβληματισμό μας.

Νέα σχολικά συγκροτήματα, απαλλοτριώσεις οικοπέδων που να καλύπτουν τις ανάγκες μας τις σχολικές, δεν θα πρέπει να καθίσουμε να έχουμε ένα πρόγραμμα; Ποιος είναι εκείνος ο οποίος θα καθίσει να κάνει τις μελέτες για τα σχολεία μας; Ποια είναι που είχαμε εμείς για παράδειγμα, λέγαμε ότι θα πρέπει να πάμε στην ΚΤΥΠ για να δούμε εκεί πέρα πώς θα φτιάξουμε τα καινούργια μας σχολεία, το οποίο όμως η ΚΤΥΠ Α.Ε. τι γίνεται; Μα και εκεί δεν γίνονται προσλήψεις. Και εκεί δεν υπάρχουν εργαζόμενοι. Και ποιος είναι αυτός ο οποίος θα ασχοληθεί πλέον με το σχολικό συγκρότημα;

Είναι δυνατόν ο κάθε Δήμος να φτιάξει μελέτες και υπηρεσίες; Δεν μπορούμε να έχουμε έναν κεντρικό οργανισμό ο οποίος να κάνει το σχολικό μας συγκρότημα; Να πας να το φτιάξεις, να έχουμε, να φτιάξουμε ένα οργανόγραμμα, τι χρειάζεται για ειδικά σχολεία, για τα όποια σχολεία και να έχουμε έναν προγραμματισμό και να πούμε: αυτόν τον χρόνο θα κάνουμε τόσα, τον άλλο τόσα, τον άλλο τόσα. Γιατί δεν γίνεται; Γιατί εξαρχής λέμε ότι δεν είναι στο κέντρο της προσοχής μας.

Να βάλω άλλα ζητήματα; Για τις αστικές πόλεις τα σχολεία θα πρέπει να λειτουργούν και το απόγευμα. Να έχουν έναν, να χρησιμοποιείται ο χώρος τους, να υπάρχει μία δημιουργική απασχόληση από τα παιδιά που είναι στη γειτονιά τους. Να αγαπήσουν το σχολείο. Να το αγαπήσουν και σαν χώρο στον οποίον μπορείς να πας να αισθανθείς ευχάριστα. Να πεις ότι είναι το σχολείο μου, να το αγαπήσεις.

Ποιος θα το κάνει αυτό; Ποιος είναι αυτός ο οποίος συντηρεί το σχολείο, μέσα από το σχολικό συγκρότημα; Ένας τουλάχιστον. Να καθίσεις για να

πεις ας πούμε τι κάνουμε. Τι θα γίνει ας πούμε για παράδειγμα με το ένα δεκατιανό, αν πρέπει να υπάρχει στα σχολεία μας ή όχι; Ή και παραπέρα, αν πρέπει να υπάρχει φαγητό. Και ποιος θα το οργανώσει αυτό; Και σε ποιο χώρο θα το κάνουμε; Και τι υποδομή υπάρχει; Είναι μία σειρά από ζητήματα επομένως. Φύλακες στο σχολείο; Ποιος θα τα βάλει αυτά τα θέματα;

Όλα αυτά έχουν να κάνουν με τα οικονομικά, έχουν να κάνουν με την οργάνωση, αλλά έχουν πολύ περισσότερο, είναι πολιτικά ζητήματα τα οποία ανεξάρτητα από ποια προσέγγιση και οπτική γωνία βλέπει ο καθένας αυτά τα θέματα, επειδή είναι του κοινού νου, ποιος, όπου και να λέει ότι ανήκει ο καθένας μας, είναι ο κοινός νους που λέει ας πούμε ότι θέλουμε ένα σχολείο. Τι σχολείο θα είναι αυτό το οποίο θα έχουμε; Δεν θα καθίσουμε κάτω να το στήσουμε, κάτω, και να κάνουμε έναν κεντρικό σχεδιασμό ο οποίος να έχει Α και Ω, για να καταλήξουμε και επομένως και στο κοινωνικό μας σύστημα το οποίο έχουμε σήμερα μπορεί να ανταποκριθεί;

Αν δεν μπορεί να ανταποκριθεί τι θα κάνουμε; Που λέει ότι εγώ δεν ανταποκρίνομαι. Συνειδητά το κάνουμε. Όταν δίνεις τα χρήματά σου για χίλιους δυο άλλους δρόμους, όταν λες ας πούμε, λέω εγώ τώρα για τον Δήμο τον δικό μας και αν κάνει κάποιος ιδιώτης ένα αυτοκινητοδρόμιο και θα πρέπει στα πλαίσια του αναπτυξιακού νόμου να του δώσεις 25 εκατομμύρια. Μα άμα θα δώσεις σε αυτόν 25 εκατομμύρια πώς θα βρούμε εμείς τα 7,5 εκατομμύρια που θέλουμε να πάμε να κάνουμε στα σχολεία μας παρεμβάσεις για την πυροπροστασία των σχολείων; Πώς θα κάνουμε τους αύλειους χώρους; Αφού τα πήρε ο άλλος.

Αυτά δεν θα πρέπει να μπουνε στη συζήτησή μας; Δεν ξέρω αν φώτισα πλευρές, εμείς σαν Δήμος Πατρέων κάνουμε μία σειρά πράγματα αλλά δεν είναι εδώ να παρουσιάσω τη δική μας δράση στο σχολείο και το τι κάνουμε, που πιστεύουμε ότι είναι πολύ υψηλού επιπέδου, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι γίνεται μέσα από τον σωστό δρόμο. Δεν είναι, δηλαδή, ένας Δήμος, διότι όταν πάμε εμείς και κάνουμε παρεμβάσεις στα σχολεία, σημαίνει ότι αφήσαμε μία πλατεία απόξω, σημαίνει ότι αφήσαμε έναν δρόμο απόξω, γιατί δεν είναι ότι έχεις τεράστια οικονομικά, η ιεράρχησή σου βάζει ότι θα πρέπει να δώσω πρώτα στο παιδί ό,τι μπορώ περισσότερο.

Κανονικά θα πρέπει να υπάρχει μία γενικότερη και νομίζω και κλείνω μ' αυτό, ότι μία καλή συνεργασία που μπορεί να υπάρχει ανάμεσα στην εκπαιδευτική κοινότητα στο σύνολό της, μαζί με τους Δήμους και με όλους τους ανθρώπους τώρα

και πάω πάλι στο ζήτημα το πολιτικό, γιατί πολλές φορές το γεγονός ότι έχουμε διαφορετική προσέγγιση μας περιορίζει τη δυνατότητα να πούμε τα σύκα σύκα και τη σκάφη σκάφη. Και λέω εγώ τώρα ότι στον Δήμο μας για παράδειγμα μπορούμε με τον κοινό νου και δεν είναι θέμα ιδεολογικό, ούτε πολιτικό, να πάμε να καταγράψουμε τις ανάγκες. Να πάμε να πούμε πόσα χρειαζόμαστε, τι χρειαζόμαστε.

Και αυτό να το βάλουμε και από κει και πέρα όταν κάποιος που θέλουν να κυβερνήσουν ή κυβέρνησαν ή θέλουν να κυβερνήσουνε και δεν ανταποκρίνονται, θα πρέπει να μπει τι κάνουμε. Γιατί με το απλώς να περιγράψουμε μια κατάσταση καταλαβαίνουμε ότι δεν δίνει αποτέλεσμα. Η περιγραφή όσο καλή και να είναι, είναι μία περιγραφή που θα την ξαναπείς την επόμενη χρονιά, την παραεπόμενη, μετά από 10 χρόνια, θα ξαναλέμε τα ίδια γιατί; Γιατί δεν πήγαμε να δούμε την αιτία του και την αιτία του και δεν μπαίνω σε περισσότερα είναι ικανό εμείς εδώ που συζητήσαμε και όλοι όσοι ασχολούνται και όλοι όσοι έχουμε, ακουμπούμε το θέμα, όλοι έχουμε την ικανότητα να βρούμε την αιτία και να πάμε μετά να δούμε πώς θα αντιμετωπίσουμε και θα θεραπεύσουμε τόσα πράγματα που έχουμε γύρω μας.

Ευχαριστώ, σας ζητώ συγγνώμη που δεν μπορώ, γιατί θέλω να παρακολουθήσω, και όταν ξεκινήσαμε το ήθελα πάρα πολύ, τι γίνεται όμως σήμερα; Σήμερα επειδή εμείς είμαστε μία βδομάδα πριν είναι η μέρα που ο Δήμαρχος κάνει τον χορό του Δημάρχου, που εμείς το έχουμε, ο χορός του Δημάρχου δεν..., παλιότερα ήτανε για τις προσωπικότητες, δεν θέλω να τις..., εμείς ο χορός του Δημάρχου αφιερώνεται στα παιδιά με αναπηρία, με τις οικογένειές τους και από την αρχή που ξεκινήσαμε είναι μία μέρα που βλέπουμε ότι είμαστε όλοι μπροστά και μπορούμε να κάνουμε ανεξάρτητα από την αναπηρία ή προβλήματα που έχουμε, μπορούμε να ζήσουμε τη ζωή και να κάνουμε βήματα μπροστά, είμαι, λοιπόν, ο οικοδεσπότης και πρέπει να πάω να τους υποδεχθώ.

Ζητώ συγγνώμη που δεν μπορώ να παρακολουθήσω αλλά θα φροντίσω να έχω το περιεχόμενο και αν είναι σε μία δεύτερη ευκαιρία, αν μας δοθεί, θα ήταν πολύ καλό να ανοίξουμε μία συζήτηση, όλοι μας, γιατί είναι και άλλα ζητήματα σε σχέση με αυτό, τα οποία είναι τόσα πολλά, είναι ποια περίοδο, για παράδειγμα, θα κάνουμε εργασίες στα σχολεία (;), ποιος έχει την ευθύνη (;), θα γίνουν το πρωί (;), θα γίνουν πότε (;), θα γίνουν το καλοκαίρι (;), θα γίνουνε τις διακοπές (;), ποιοι θα το αναλάβουνε; Είναι μία σειρά από ζητήματα τα οποία πρέπει να ανοίξει μία συζήτηση τέτοια για να καταλήξουμε όλοι, ο καθένας με τον τρόπο του και το οτιδήποτε, είμαι σίγουρος ότι εάν ξεκινούμε με κριτήριο ότι θέλουμε να βρούμε

την αλήθεια θα την βρούμε. Και θα προχωρήσουμε και θα είναι κάτι προς όφελος των παιδιών μας που εσείς και λέω τώρα για τους δασκάλους που ασχολούνται, τα έχετε ούτως ή άλλως, έχετε αναλάβει την ευθύνη με τις φτερούγες σας να καλύπτετε και να κρατάτε τα παιδιά μας σε ένα επίπεδο, μέσα σε ένα τέτοιο δύσκολο κοινωνικό περιβάλλον που περνούμε και που με την εμπειρία σας μπορεί να φωτίσετε και μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Ωραία, σας ευχαριστούμε πολύ, κ. Πελετίδη, ευχαριστούμε για την πληρέστατη τοποθέτηση την οποία κάνατε. Τα θέματα τα οποία θίξατε ειδικά τώρα και αναφέρατε και στο τέλος, είναι άλλωστε και μέσα στον πυρήνα των ενδιαφερόντων της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας που προγραμματίζουμε να τα θέσουμε και υπόψη της ΚΕΔΕ, αν καταφέρουμε να έχουμε μία πραγματικά ουσιαστική συζήτηση, νομίζω ότι θα έχουμε να κάνουμε πολλά προς όφελος των σχολείων, καλή επιτυχία στον χορό απόψε.

Κ. ΠΕΛΕΤΙΔΗΣ: Σας περιμένουμε, καταρχήν, να σας καλέσουμε όλους, να 'ρθείτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Να είστε καλά.

Κ. ΠΕΛΕΤΙΔΗΣ: Έχουμε ένα τριήμερο μπροστά μας, με μεγάλη χαρά να..., χρειάζεται μερικές φορές και μία ανάταση, για να μπορούμε να σταθούμε, οι δυσκολίες είναι πολλές και κάποιες στιγμές τέτοιες δίνουνε στον άνθρωπο και το νόημα της ζωής, διότι η χαρά κανονικά πρέπει να είναι σε όλο τον χρόνο, εμείς προσπαθούμε τουλάχιστον μέσα απ' αυτό να πάρουμε δυνάμεις μπας και καταφέρουμε αύριο να κάνουμε κάτι πολύ καλύτερο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Ευχαριστούμε πολύ και η χαρά όντως είναι επιδίωξη που αν το εξετάσει κανείς με μια γενικότερη έννοια να υπάρχει στους μαθητές μας και στους εκπαιδευτικούς και τους γονείς στο σχολείο, γι' αυτό κάνουμε και όλη αυτή την προσπάθεια. Σας ευχαριστούμε πολύ.

Κ. ΠΕΛΕΤΙΔΗΣ: Εγώ σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Να προχωρήσουμε στην επόμενη ομιλήτρια, στην εκπρόσωπο της ΑΣΓΜΕ και συνεχίζουμε.

Β. ΠΛΑΤΑΝΙΑ: Θα θέλαμε πολύ να σας ευχαριστήσουμε καταρχήν εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου της ΑΣΓΜΕ. Έχει σημασίας μεγάλη αυτή η συζήτηση που κάνουμε σήμερα, εμείς θέλουμε καταρχήν να δηλώσουμε ότι δεν στηρίζουμε απλά αυτό τον αγώνα που κάνετε και που είδαμε, κινητοποιηθήκαμε μαζί και την Τετάρτη που μας πέρασε, δεν στηρίζουμε, δηλαδή, απλά αυτή την προσπάθεια να ανοίξει μια ουσιαστική συζήτηση και διεκδίκηση για το σχολείο που έχουμε ανάγκη, και λέμε δεν

το στηρίζουμε απλά γιατί πιστεύουμε ότι ο αγώνας αυτός δεν είναι μόνο δικός σας, είναι, δηλαδή, και δικός μας αγώνας και των γονιών, μπορούμε, δηλαδή, απερίφραστα να δηλώσουμε ότι σ' αυτό το ζήτημα είμαστε μαζί. Και μπορεί να φαίνεται αυτονόητο, πιστεύουμε όμως ότι είναι κάτι που το κατακτάμε καθημερινά, αυτή, δηλαδή, την κοινή πορεία των εκπαιδευτικών μαζί με τους γονείς, ή αντίστοιχα με τους μαθητές, ειδικά στις πιο μεγάλες ηλικίες.

Για τη σημερινή συζήτηση θα θέλαμε να θέσουμε τον εξής προβληματισμό, που αν θέλετε ξεκινάει από την αφετηρία του ορισμού σχολική μονάδα. Θα πει κάποιος, δηλαδή, τι πάει να πει αυτό; Μήπως από μόνη της ασπύουμε μια αργόσυρτη μετονομασία του σχολείου σε σχολική μονάδα αλλάζει τον χαρακτήρα του σχολείου; Προφανώς όχι, αλλά δεν μπορεί, κατά τη γνώμη μας, παρά να εκφράζει και κάτι.

Δηλαδή τι πιστεύουμε; Ότι εκφράζει την εδώ και δεκαετίες επιδίωξη το σχολείο να λειτουργεί σαν τέτοιο, σαν μονάδα, δήθεν, δηλαδή, αυτόνομο αλλά τελικά στην πραγματικότητα δεμένο με ορατές και αόρατες αλυσίδες, τις κοινωνικές παραμέτρους, και αν αυτό το δούμε και τα πάρουμε τα πράγματα από την αρχή, τα ξέρετε και εσείς, όμως εδώ υπάρχει μια πορεία σ' αυτήν την εξέλιξη, δηλαδή όταν ήδη από το 1995 η έκθεση του ΟΟΣΑ έβαζε το ζήτημα αυτό της αποκέντρωσης της εκπαίδευσης, λέγοντας ότι για την εκπαίδευση πρέπει να διαμορφώνεται ένας γενικός σχεδιασμός για την παιδεία και από κει και πέρα την ευθύνη για τη λειτουργία των σχολικών μονάδων, από τα κτιριακά θέματα που έγινε συζήτηση αναλυτικά και πριν μέχρι και τη διαμόρφωση όμως των αναλυτικών προγραμμάτων, τις προσλήψεις των εκπαιδευτικών, ότι αυτή την ευθύνη πρέπει να την έχει η Τοπική Διοίκηση και τα ίδια τα σχολεία, μετά πήγαμε στο νέο σχολείο το 2009 που μιλάει πιο ανοιχτά για ένα σχολείο ανοιχτό στη κοινωνία, εννοώντας πιο ξεκάθαρα εκεί τη διαφοροποίηση και την αποκέντρωση.

Προχωρήσαμε μετά το 2011 που ο ΟΟΣΑ δήλωσε ότι υπάρχει καθυστέρηση στην Ελλάδα σε σχέση μ' αυτή την κατεύθυνση, μια καθυστέρηση που νομίζω αν θέλετε τιμάει το κίνημα και των εκπαιδευτικών και των γονιών, το ότι δηλαδή μπορέσαμε να καθυστερήσουμε τέτοιες εξελίξεις και τότε αν θυμάστε ο ΟΟΣΑ σχολίαζε ότι το πρόβλημα στην εκπαίδευση στην Ελλάδα είναι ότι είναι υψηλά κεντρικά ελεγχόμενη, ότι δηλαδή δεν έχει αλλάξει κάπως το καθεστώς στην κεντρική ευθύνη που υπάρχει για τα ζητήματα της εκπαίδευσης, από τότε γίναν ορισμένα βήματα και έτσι το 2015 η έκθεση της Κομισιόν για την εκπαίδευση δίνει στην

Ελλάδα και στην κυβέρνηση τότε συγχαρητήρια, ότι προωθεί τις κατευθύνσεις της μεγαλύτερης αυτονομίας. Και φυσικά έρχεται τώρα μέσα στην πανδημία η Υπουργός Παιδείας η κα Κεραμέως για να προωθήσει ακόμα πιο επιθετικά την δήθεν αυτονομία της σχολικής μονάδας, που μέσα από όλους αυτούς τους Νόμους που πέρασε και μέσα, ενώ ήταν, δηλαδή, τα σχολεία σε ορισμένες περιπτώσεις κλειστά, πέρασε αυτές τις αντιδραστικές διατάξεις που αφορούν τη δήθεν ελευθερία επιλογής του σχολικού βιβλίου, των εναλλακτικών μορφών αξιολόγησης των μαθητών, της επιλογής διάφορων εκπαιδευτικών προγραμμάτων, τη δυνατότητα πρόσθετης χρηματοδότησης από την αξιοποίηση του σχολικού κτιρίου και τα λέμε όλα αυτά γιατί αν και δεν τα έχουμε δει όλα, γιατί όντως έχουμε εμποδίσει με τις κινητοποιήσεις μας εξελίξεις, ωστόσο οι γονείς έχουμε ζήσει από πρώτο χέρι τι θα πει αυτονομία και νομίζουμε ότι και εσείς μπορείτε να επιβεβαιώσετε από την πείρα σας ότι η προώθηση αυτής της αυτονομίας της σχολικής μονάδας όχι μόνο δεν βοηθάει και σας τους εκπαιδευτικούς να κάνετε καλύτερα το μάθημά σας, αλλά δεσμεύει ακόμα περισσότερο το περιεχόμενο της εκπαιδευτικής λειτουργίας, εντείνει, παγιώνει και εντείνει τις μορφωτικές ανισότητες και στην πραγματικότητα δημιουργεί σχολεία πολλών ταχυτήτων.

Δηλαδή στην πραγματικότητα εμείς πιστεύουμε ότι δεν πρόκειται για πραγματική αυτονομία, για μεγαλύτερη, δηλαδή, ελευθερία, αλλά για μια μεγαλύτερη δέσμευση και εξάρτηση. Άλλωστε όπως ακούστηκε και προηγούμενα η πείρα που έχουμε εμείς οι γονείς δείχνει ότι αυτές οι αρμοδιότητες που έχουν ήδη περάσει, έχουν αποκεντρωθεί, έχουν αυτονομηθεί και ήδη έχουν φύγει, δηλαδή, από την ευθύνη της κυβέρνησης και μεταφέρονται προς τα κάτω, ξαναλέω όπως ακούσαμε και πριν στους Δήμους, είναι αυτά τα σημεία στα οποία έχουμε και τα πιο σοβαρά προβλήματα στα σχολεία. Δηλαδή η σχολική στέγη, η καθαριότητα, η φύλαξη των σχολείων, είναι αυτές οι πλευρές που έχουμε, που υπάρχουν, δηλαδή, πολύ μεγάλα και πιο οξυμένα προβλήματα.

Με λίγα λόγια, δηλαδή, θα μπορούσαμε να πούμε ότι να θέσουμε το ερώτημα τι πάει να πει αυτονομία, όταν τελικά το σχολείο στην πραγματικότητα θα εξαρτάται ολοένα και περισσότερο από εξωσχολικούς παράγοντες, όπως είναι οι πόροι, οι χορηγοί και επιμένουμε σ' αυτό γιατί πιστεύουμε ότι είναι μια κρίσιμη κατεύθυνση όλων των κυβερνήσεων, δηλαδή το ζήτημα της κατηγοριοποίησης, όπως και η δεύτερη κρίσιμη πτυχή που δένει, συμπληρώνει το ένα το άλλο, είναι η υποχρηματοδότηση.

Τι έχει στην πραγματικότητα αποδειχθεί ως τώρα; Έχει αποδειχθεί ότι όλες οι κυβερνήσεις υπολογίζουν ως κόστος την ικανοποίηση των μορφωτικών αναγκών των παιδιών μας, γιατί έχουν στην πραγματικότητα τελείως διαφορετικές προτεραιότητες.

Και τώρα επειδή είναι και στην επικαιρότητα εδώ και πολύ καιρό και επίσης εδώ σας τιμάνε οι μεγάλοι αυτοί αγώνες που κάνετε, εννοούμε για το ζήτημα της αξιολόγησης, πιστεύουμε ότι οι κυβερνήσεις χρησιμοποιούν με υποκριτικό τρόπο αυτή την έννοια που είναι θετικά φορτισμένη, την έννοια, δηλαδή, της αξιολόγησης για να κρύψουν τις δικές τους εγκληματικές ευθύνες για την κατάσταση του δημόσιου σχολείου, και το απαράδεκτο τοπίο που διαμορφώνεται και επειδή κάναμε πρόσφατα μια ημερίδα, η Ομοσπονδία Γονέων της Αττικής και λίγο προηγούμενα και κάποια χρόνια πιο πριν η ΑΣΓΜΕ για το ζήτημα της σχολικής στέγης, έχει πολύ ενδιαφέρον ορισμένα στοιχεία που αποτυπώνουνε πραγματικά την κατάσταση των σχολείων, και της λαϊκής οικογένειας και τι δαπανά για την εκπαίδευση.

Για παράδειγμα είναι το στοιχείο ότι οι δαπάνες για την παιδεία έχουν μειωθεί κατά 1,8 δις ευρώ στα τελευταία 11 χρόνια, τη στιγμή που οι γονείς δίνουν από την τσέπη τους περίπου 1,2 δις ευρώ τον χρόνο στην ιδιωτική εκπαίδευση. Ότι το 30% των σχολικών κτιρίων είναι πάνω από 50 χρόνια και πιστεύουμε ότι αυτό δεν είναι άσχετο με τους σοβάδες που πέφτουνε κάθε τρεις και λίγο από τα ταβάνια στα σχολεία, με τις αυτοσχέδιες γέφυρες που είδαμε πέρυσι να γίνονται στις πρώτες πλημμύρες, γέφυρες από θρανία για να φύγουν τα παιδιά από την τάξη και άλλα τραγικά που συμβαίνουνε σε όλη την Ελλάδα αλλά και εδώ στην Αττική.

Στο 70% περίπου είναι η περικοπή των κρατικών κονδυλίων για τη σχολική στέγη, ενώ ορισμένα πολύ χρήσιμα στοιχεία είναι ότι γυμναστήρια έχει περίπου το 6% των δημοτικών σχολείων και το 22% των γυμνασίων - λυκείων, αίθουσα πολλαπλών χρήσεων έχει το 27% των δημοτικών και μάλιστα να σας πω ότι επειδή εμένα το παιδί μου είναι σε δημοτικό, από τις Αρχές τις Δημοτικές πολύ συχνά παίρνουμε την απάντηση ότι η αίθουσα πολλαπλών χρήσεων θεωρείται πολυτέλεια για ένα σχολείο, αντίστοιχα αίθουσες φυσικών επιστημών έχει το 5% των δημοτικών και το 26% των γυμνασίων - λυκείων, ενώ βιβλιοθήκη έχει το 12% των δημοτικών και το 38% των γυμνασίων - λυκείων.

Και φυσικά κόντρα σ' αυτή την πραγματικότητα που προσπαθούσε να παρουσιάσει η Υπουργός Παιδείας 700.000 περίπου μαθητές και μαθήτριες φοιτούν σε τμήματα από 21 έως 30 μαθητές, ενώ στοιχείο που πιθανά μπορείτε να

επιβεβαιώσετε, όπως και τα προηγούμενα νομίζω από την πείρα σας, το 32% των εκπαιδευτικών μετακινείται από 2 έως σε 5 σχολεία.

Τα λέμε όλα αυτά για να δείξουμε ότι ακριβώς αυτό το μοτίβο να το πούμε έτσι της υποχρηματοδότησης είναι σταθερό, απ' όλες τις κυβερνήσεις, αφήνοντας πραγματικά την εκπαίδευση να είναι ο φτωχός συγγενής σε σχέση με τις προτεραιότητες που θέτουν οι αντοχές της οικονομίας, γιατί νομίζουμε ότι, όπως και εσείς, έτσι και εμείς κάθε φορά που βρισκόμαστε στα Υπουργεία, στην κυβέρνηση, στους Δήμους απέναντι αυτό που αντιμετωπίζουμε και που συναντάμε και που μας θέτουν είναι το: δεν έχουμε λεφτά.

Όμως πιστεύουμε ότι είναι ζήτημα, αυτό που είπαμε πριν, προτεραιοτήτων, άλλωστε αν θυμάστε και η κα Κεραμέως όταν μέσα στην πανδημία και το κίνημα των γονιών και των εκπαιδευτικών έθετε το ζήτημα της μείωσης των μαθητών ανά τμήμα, γιατί και για την πανδημία αλλά και για εκπαιδευτικούς λόγους θεωρούσαμε ότι οι τάξεις με λιγότερους μαθητές είναι πολύ πιο αποδοτικές, τότε αν θυμάστε το ζήτημα που είχε τεθεί είναι ότι δεν υπάρχουν αυτά τα χρήματα.

Εμείς λέμε ότι λεφτά υπάρχουν, γιατί το ξέρουμε, γιατί είμαστε εργαζόμενοι γονείς, γιατί ξέρουμε ότι κάθε μέρα εμείς λιώνουμε στη δουλειά, αν μπορώ να το πω έτσι απλά, γιατί ξέρουμε ότι η φορολογία που πληρώνουμε είναι πολύ, είναι μεγάλη, απ' αυτήν προέρχεται το 95, από τη φορολογία τη δικιά μας το 95% των φορολογικών εσόδων, γιατί έχουμε ακούσει πολλές φορές τους μαθητές μας, τα παιδιά μας, τους μαθητές μας σε όλα τα σχολεία να φωνάζουν αυτό το σύνθημα που πολλοί το λοιδόρησαν και το χλεύασαν, όμως είχε τη σημασία του, το δώστε λεφτά για την παιδεία και όχι για του NATO τα σφαγεία, άρα κατά τη γνώμη μας λεφτά υπάρχουν. Είναι ξαναλέω ζήτημα και προτεραιοτήτων.

Για παράδειγμα αυτή τη στιγμή το Ταμείο Ανάκαμψης δίνει 600 εκατομμύρια για την αριστεία, την ίδια στιγμή που δίνει ψίχουλα για τη βασική εκπαίδευση, για τους νέους που σπουδάζουν και σε μετέπειτα βαθμίδες στην κατάρτιση, στα πανεπιστήμια. Ή σε αυτή την κατεύθυνση έχουμε ακούσει κατά καιρούς πολλά, διάφορα και προκλητικά.

Δεν θα ξεχάσουμε για παράδειγμα αυτό που αναφερότανε στο τρίτο μνημόνιο που έλεγε τότε ότι για την..., που έθετε μάλλον ρητά το ζήτημα του εξορθολογισμού των δαπανών για την παιδεία. Ή αντίστοιχα δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τις απαράδεκτες δηλώσεις της Κεραμέως που έλεγε ότι δεν υπάρχουν

κενά εκπαιδευτικών στα σχολεία και αν υπάρχουνε να μου το πείτε και φυσικά δεν απάντησε ποτέ στις δεκάδες αποφάσεις των Ενώσεων Γονέων σε όλη την Ελλάδα που κατέγραφαν με ακρίβεια τα κενά, όπως κάνατε, έχουμε υπόψη μας και πολλοί Σύλλογοι και στην πρωτοβάθμια και ΕΛΜΕ στη δευτεροβάθμια.

Εμείς έχουμε πολύ έντονο προβληματισμό, έχουμε αντίθεση ανάμεσα στις συνέπειες της ακόμα μεγαλύτερης κατηγοριοποίησης των σχολείων, θεωρούμε ότι δεν είναι καθόλου υπερβολή και απ' αυτή τη σκοπιά το λέμε καθαρά για άλλη μια φορά ότι είμαστε μαζί με τους εκπαιδευτικούς στον αγώνα για να μην περάσει η εμπορική αξιοποίηση των σχολικών κτιρίων, των υποδομών και άλλων εγκαταστάσεων που προβλέπει ο Νόμος της Κεραμέως, γιατί οι σχολικές υποδομές στο σύνολό τους μετατρέπονται σε πεδίο εμπορικής και επιχειρηματικής δράσης, δηλαδή πια επιτρέπεται η πραγματοποίηση εκδηλώσεων, συνεδρίων, σεμιναρίων και συνεργασιών με τρίτους φορείς, με απόφαση του διευθυντή του Σχολικού Συμβουλίου και του Δήμου, οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα να καθορίζουν και το αντίτιμο για κάθε εκδήλωση στον τρόπο είσπραξης και απόδοσης των εσόδων, είναι, δηλαδή, πολύ πιθανόν στο μέλλον να δούμε σχολικά προαύλια να μετατρέπονται από πάρκινγκ με εισιτήριο και συναυλιακούς χώρους, μέχρι να αξιοποιούνται οι αίθουσες για την προώθηση εμπορικών προϊόντων και διεξαγωγή σεμιναρίων επί πληρωμής, ό,τι μπορεί να φανταστεί κανείς.

Λέμε ότι είμαστε μαζί στον αγώνα για άμεση χρηματοδότηση των σχολείων, ενάντια στους χορηγούς και φυσικά καταλαβαίνουμε ότι μπορεί κανείς να αναρωτηθεί ότι εντάξει, και σήμερα δεν συμβαίνουνε, δεν έχουμε τέτοια φαινόμενα; Είναι φυσικά καθαρό ότι αυτά δεν ξεκινάνε από το μηδέν όμως τώρα γίνεται ένα μεγάλο ποιοτικό άλμα, δηλαδή ότι επίσημα πια και με τη βούλα του νόμου τα σχολεία θα μπορούν να επιλέγουν και άλλες πηγές χρηματοδότησης, πέρα από την κρατική χρηματοδότηση, αυτό το θεωρούμε τομή, δηλαδή την ίδια στιγμή το κράτος απαλλάσσεται από την ευθύνη της αποκλειστικής χρηματοδότησης των σχολείων, οι δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού περιορίζονται στα απολύτως βασικά και αναγκαία και για το κάτι παραπάνω θα έχει την ευθύνη το ίδιο το σχολείο.

Με λίγα λόγια βαθαίνει η κατηγοριοποίηση, ο ανταγωνισμός με την εύρεση χορηγών και στην πραγματικότητα αυτό που σε πρώτο βήμα, σε πρώτη φάση γίνεται, είναι ότι απαιτείται τις περισσότερες φορές εμείς οι ίδιοι οι γονείς να γινόμαστε οι χορηγοί των σχολείων των παιδιών μας, όμως εμείς οι γονείς έχουμε

ήδη βάλει πολύ βαθιά το χέρι και πληρώνουμε πολύ ακριβά για μια πολύ σε αρκετές περιπτώσεις φθηνή σε περιεχόμενο μόρφωση.

Και επιτρέψτε μου εδώ να αναφερθώ και εγώ σε δύο πολύ επίκαιρα ζητήματα, από τη μία ζήσαμε ήδη την Μπάρμπαρα και απ' ό,τι φαίνεται ο χειμώνας είναι μπροστά μας παρά τις ηλιόλουστες αυτές μέρες τώρα που έχουμε, αυτό το διάλειμμα, είδαμε όπως και παλιότερα πάλι μαθητές με κουβέρτες, τα σχολεία έκλεισαν, είδαμε και ντύσαμε τα παιδιά μας με ισοθερμικά μήπως καταφέρουν και δεν κρυώσουνε και καταφέρουν να παρακολουθήσουν το μάθημα όταν έγινε, και φυσικά δεν γίνεται κανένας λόγος για το γεγονός ότι τα σχολεία φορολογούνται κανονικά για την ενέργεια, τη στιγμή που για παράδειγμα οι εφοπλιστές έχουν αφορολόγητο πετρέλαιο. Και τελικά θέτουμε το ερώτημα ποιος παρακωλύει το μάθημα;

Λέμε γιατί αυτό το χρεώνουν πολύ συχνά και σε σας τους εκπαιδευτικούς όταν κινητοποιείστε και στους μαθητές, μήπως για παράδειγμα παρακωλύει το μάθημα η κυβέρνηση που δεν υλοποιεί σε πολλές περιπτώσεις ακόμα και τις δικές της αποφάσεις, όπως για παράδειγμα την Κοινή Υπουργική Απόφαση που λέει ότι για τη θερμοκρασία των δημοσίων κτιρίων, η εσωτερική θερμοκρασία αυτών των κτιρίων κατά τη θερινή περίοδο λέει τηρείται στους 27 βαθμούς Κελσίου και κατά τη χειμερινή στους 19 βαθμούς Κελσίου. Ωστόσο τα σχολεία με την πρώτη παγωνιά παγώσανε και μαζί μ' αυτά και οι μαθητές μας. Και για να μην παγώσουνε οι μαθητές τα σχολεία κλείσανε.

Το δεύτερο αφορά το ζήτημα που τέθηκε ήδη, τους σεισμούς. Εδώ τα πράγματα είναι ακόμα πιο σοβαρά, αν δει κανείς ποια είναι σήμερα η κατάσταση με τον αντισεισμικό έλεγχο στα σχολεία της χώρας μας που φυσικά εκλύεται πάνω από το 50% της σεισμικής ενέργειας της Ευρώπης, παίρνοντας υπόψη ότι η αντισεισμική θωράκιση είναι καθοριστικής σημασίας.

Είπαμε και πριν ότι το 50% των σχολείων μας είναι παλιά, έχουν κατασκευαστεί, δηλαδή, χωρίς σύγχρονο αντισεισμικό υπολογισμό, αυτούς που όπως είναι γνωστό υπήρχε ο πρώτος το '59, ο δεύτερος το '85, ο σύγχρονος που με τροποποιήσεις, αν δεν κάνω λάθος, μετά το '99, μετά τον σεισμό, ισχύει τώρα, και φυσικά παίρνοντας υπόψη μας ότι πολλά σχολεία έχουν κατασκευαστεί πριν το 1959 ειδικά στις μεγάλες, στις πόλεις, τέλος πάντων, δηλαδή χωρίς καμιά σεισμική μελέτη, έχουν γίνει ορισμένοι, αυτό που λέμε οι πρωτοβάθμιοι έλεγχοι, π.χ. οι οπτικοί που είπε πριν ο κ. Πελετίδης, όμως τα αποτελέσματα έστω και αυτών των ελέγχων δεν

έχουνε κοινοποιηθεί στους αρμόδιους φορείς, δηλαδή στους Δήμους. Για παράδειγμα σε πόσα απ' αυτά τα σχολεία κατά πάσα πιθανότητα και με βάση, τέλος πάντων, τα στατικά τους στοιχεία σε περίπτωση σεισμού υπάρχει πρόβλημα και χρειάζεται να προχωρήσει δευτεροβάθμιος έλεγχος;

Δηλαδή ακόμα να γίνουνε, να ανατεθούν μελέτες, να παρθούν μέτρα, να κλείσουνε σχολεία, φυσικά χωρίς να κλείσουνε και να μείνουν τα παιδιά στον δρόμο γιατί έχουμε βιώσει και τέτοια τα τελευταία χρόνια.

Εμείς λέμε ότι το βασικό είναι σήμερα, χθες έπρεπε να γίνει αυτό, να ξεκινήσει άμεσο πρόγραμμα ανέγερσης σύγχρονων και ασφαλών σχολείων, κυρίως ειδικών σχολείων, που εκεί η κατάσταση είναι ακόμα χειρότερη, και στα κτίρια και νηπιαγωγείων που προέκυψε πολύ έντονο το πρόβλημα με βάση και την εφαρμογή της δίχρονης προσχολικής υποχρεωτικής εκπαίδευσης, και αυτό για μας σημαίνει να χαρακτηριστούν ως πόροι σχολείων και να αγοραστούν όλα τα αναγκαία οικόπεδα, κόντρα, δηλαδή, ακόμα και πολλές φορές στη λογική που λέει ότι η χρήση γης υπαγορεύεται από το να αξιοποιηθούν κτλ. διάφορα οικόπεδα ως φιλέτα. Και αντίστοιχα να προχωρήσει άμεσα πρόγραμμα συντήρησης όλων των υποδομών του σχολείου, πρόγραμμα σεισμικού ελέγχου και όλα τα απαραίτητα.

Γιατί πιστεύουμε ότι η σχολική στέγη πονάει, δεν θα μπορούσε άλλωστε το ζήτημα της σχολικής στέγης να ξεφύγει απ' αυτό που λέμε η παθογένεια της εκπαιδευτικής πολιτικής, κυριαρχεί και εδώ η αντίληψη ότι αυτά αποτελούν κόστος, γ' αυτό και σε αυτόν τον τομέα δεν δίνονται χρήματα.

Και την ίδια στιγμή, δηλαδή, που μπαίνουν οι ιδιωτικοί όμιλοι στα σχολεία, την ίδια στιγμή έχουμε καθημερινά πλημμυρισμένα σχολεία, βλέπουμε συνεχώς εικόνες, είπαμε και πριν, νομίζω κανείς δεν μπορεί να ξεχάσει τη θρανιογέφυρα πέρυσι από το σχολείο της Φιλαδέλφειας που έφτιαξαν τα παιδιά για να βγουν από τις πλημμυρισμένες τάξεις τους και η υποχρηματοδότηση είναι ακριβώς η αιτία την οποία υπάρχουν γερασμένα σχολεία, υπόγειες τάξεις, χωρισμένες στα δύο με γυψοσανίδες, σχολεία όπως είπαμε χωρίς αίθουσα πολλαπλών χρήσεων, χωρίς γυμναστήριο, χωρίς βιβλιοθήκη, χωρίς τραπεζαρία, με τιμεντένια προαύλια χωρίς ούτε ένα δέντρο, νηπιαγωγεία σε μισθωμένα κτίρια χωρίς μια παιδική χαρά, σχολεία που οδηγούνται σε έξωση όπως για παράδειγμα εκεί που κινητοποιούνται και είναι σε μια πολύ μεγάλη και αρκετό διάστημα κινητοποίηση στο Αιγάλεω.

Πίσω, λοιπόν, από τις πλουμιστές λέξεις περί κοινωνίας της γνώσης, περί αναβάθμισης, περί αυτονομίας, κρύβεται μια πραγματικότητα, που λέει ότι οι όροι υγιεινής και ασφάλειας στο σχολείο για τους μαθητές και για τους εκπαιδευτικούς δεν εξασφαλίζεται και δεν εξασφαλίζεται για πάνω από το 85% των σχολικών κτιρίων, και νομίζουμε ότι εσείς περισσότερο ακόμα και από τους γονείς ξέρετε τι ρόλο παίζει το σχολικό κτίριο στη μόρφωση, δηλαδή ότι είναι πολύ σοβαρός παράγοντας διαπαιδαγώγησης, δεν είναι απλά ένα περιτύλιγμα αλλά είναι ένα στοιχείο μόρφωσης, στοιχείο σεβασμού και φροντίδας της πολιτείας απέναντι στα παιδιά, όπως επίσης γνωρίζουμε ότι η κακή κτιριακή υποδομή του σχολείου είναι σοβαρός επιβαρυντικός παράγοντας. Είναι σοβαρός παράγοντας ανισότητας στα σχολεία.

Ταυτόχρονα εδώ θέλουμε να θίξουμε ένα θέμα ότι είναι εξαιρετικά υποκριτικές οι κορώνες περί ένταξης των παιδιών με αναπηρία στα σχολεία, όταν μόλις το 14,8 των σχολείων έχουν υποδομές για άτομα με κινητικές δυσκολίες και αυτά είναι τα αξιολογημένα σχολεία της κας Κεραμέως, γι' αυτή την κουλτούρα αξιολόγησης, αυτή είναι που λείπει που έλεγε τότε ο Υπουργός Παιδείας του ΣΥΡΙΖΑ αν θυμάστε, δηλαδή αυτό που εκτιμούνε διαχρονικά οι κυβερνήσεις είναι ότι λείπει απ' τα σχολεία μας να αξιολογούνται, για το παράδειγμα αν αξιοποιούν τις υποδομές τους για να εισπράττουνε έσοδα όπως επιτάσσει ο απaráδεκτος νόμος που ψήφισε η κυβέρνηση, ενώ εμείς λέμε ότι τα σχολεία, τα σχολικά κτίρια δεν είναι ξερά ντουβάρια, θέλουμε να είναι ανοιχτά στους γονείς, στους εργαζόμενους, να λειτουργούν ως κυψέλες μάθησης, πολιτισμού, είτε πριν και ο κ. Πελετίδης ορισμένα σε σχέση μ' αυτό που λέμε τα σχολεία να είναι το απόγευμα ανοιχτά, και απ' αυτή τη σκοπιά δηλώνουμε, το έχουμε δηλώσει και παλιότερα, διαρκώς, με κάθε ευκαιρία ως ΑΣΓΜΕ ότι δεν θα επιτρέψουμε στα σχολεία μας να κάνουνε μπίζνες οι επιχειρήσεις.

Πιστεύουμε, λοιπόν, για να κλείνω ότι είμαστε μαζί σε αυτό τον αγώνα, τα αιτήματά μας είναι λογικά, είναι αναγκαία και τα δικά σας αιτήματα, είμαστε τώρα και θα είμαστε και στο μέλλον και στη συνέχεια γιατί πιστεύουμε ότι και εσείς, όπως και εμείς, δεν θα σταματήσουμε αυτό τον αγώνα για το δημόσιο σχολείο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Ευχαριστούμε την κα Πλατανιά, εκπρόσωπο της ΑΣΓΜΕ, την Οργανωτική Γραμματέα της ΑΣΓΜΕ, για την τοποθέτησή της και τα πολύ χρήσιμα στοιχεία που παρέθεσε και τα θέματα τα οποία έθιξε.

Να προχωρήσουμε στον Χρήστο Βρεττάκο, τον Δήμαρχο Κερασινίου και συνάδελφο. Χρήστο, ο λόγος σε σένα. Το μικρόφωνο. Το μικρόφωνο, δεν ακούγεσαι.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Κάτσε, είμαι μεγάλος άνθρωπος, το βρήκα.

Λοιπόν, καταρχήν να ευχαριστήσω για την πρόσκληση. Για μένα είναι ιδιαίτερη χαρά να βρίσκομαι ανάμεσα στους συναδέλφους και να προσπαθήσω και εγώ από τη δική μου την πλευρά, από μια άλλη θέση να φωτίσω κάποιες πλευρές της συζήτησης που έχουμε ανοίξει σήμερα.

Καταρχήν να πω και το λέω με μεγάλη χαρά ότι μέσα από τις δράσεις της Ομοσπονδίας και των Συλλόγων το προηγούμενο διάστημα, με την τελευταία κινητοποίηση αλλά νομίζω ότι και με τη σημερινή συζήτηση, με ξεκάθαρο τρόπο αποκαλύπτεται ότι ο τελευταίος Νόμος για την αξιολόγηση αλλά όχι μόνο, το σύνολο των Νόμων που έχουνε τα προηγούμενα χρόνια υλοποιηθεί, στοχεύουν και αυτό το κάναμε απέναντι σε μια επικοινωνιακή καταιγίδα, γι' αυτό το επισημαίνω, στοχεύουν όχι στην αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης αλλά στη διάλυσή της. Όχι στην ενίσχυση, παρά τα λόγια, του δημόσιου σχολείου, αλλά στην υπονόμευσή του. Και νομίζω ότι αυτό ο οποιοσδήποτε από εμάς, ανεξάρτητα από πολιτικές προσεγγίσεις, είναι κάτι στο οποίο οφείλει και πρέπει να συμφωνήσει.

Σιγά-σιγά το παλιότερο διάστημα, με γοργούς ρυθμούς σήμερα, η παιδεία μετατρέπεται από δημόσιο αγαθό, το οποίο οφείλουμε να υπερασπίσουμε, σε εμπόρευμα. Το βλέπουμε, το βλέπαμε έντονα σε επίπεδο τριτοβάθμιας, τώρα πια πολύ πιο έντονα φαίνονται τα πράγματα σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, έτσι;

Σιγά-σιγά το κράτος τι κάνει; Είτε σε επίπεδο εξαγγελίας, είτε πρακτικά, αποσύρεται από μια συνταγματική υποχρέωση που έχει να χρηματοδοτεί με επάρκεια τις σχολικές μονάδες, τα σχολεία οδηγούνται σιγά-σιγά σε κατηγοριοποίηση, την έχουμε και σήμερα ακόμα και αν δεν έχει ξεδιπλωθεί σε όλο της το μεγαλείο και ταυτόχρονα μαζί με τα σχολεία και οι μαθητές τους έτσι.

Βασική, κατά τη γνώμη μου, στόχευση και συμφωνώ απόλυτα με την αντίληψη της ΔΟΕ αυτή την περίοδο, βασική στόχευση αυτής της τελικής επίθεσης είναι ο ενιαίος δημόσιος και δωρεάν χαρακτήρας της εκπαίδευσης, που μπορεί για να μην τρέφουμε και ψευδαισθήσεις, θα μπορούσες να έχεις μια εκπαίδευση χωρίς ταξικά χαρακτηριστικά σε μια κοινωνία που είναι βαθιά ταξική; Όχι. Παρόλα αυτά όμως αυτός ο δημόσιος χαρακτήρας, αυτή η ισότιμη πρόσβαση σε μεγάλο βαθμό

των παιδιών σε μια δημόσια εκπαίδευση, άμβλυνε πια, ήταν εργαλείο στα χέρια προηγούμενων δεκαετιών για να καλυτερεύει και η κοινωνική θέση και κατάσταση των ανθρώπων.

Σήμερα νομίζω ότι περνάμε σε μια επόμενη μέρα. Πώς υλοποιείται κατά τη δική μου γνώμη αυτή η επίθεση η συνολική στη δημόσια εκπαίδευση; Βασικό εργαλείο είναι η υποχρηματοδότηση. Ο Δήμαρχος της Πάτρας νομίζω ότι περιέγραψε με πολλή γλαφυρότητα απ' τη μεριά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης πώς βλέπουμε το φαινόμενο που εσείς βιώνετε καθημερινά.

Θα μου επιτρέψετε, λοιπόν, και εγώ να κάνω απ' τη δική μου τη μεριά μια προσπάθεια να φωτίσουμε κάποιες πλευρές τις οποίες αν τις δούμε και αν τις βάλουμε σε μια σειρά νομίζω ότι πολύ πιο εύκολα θα ήτανε να δούμε ότι ο αντίπαλος είναι κοινός και η προσπάθεια που πρέπει να κάνουμε είναι να πείσουμε την κοινωνία σε ποια κατεύθυνση πρέπει να πάει.

Σήμερα οι ανάγκες οι λειτουργικές των σχολείων μας είναι πολύ περισσότερες απ' ό,τι ήταν χθες. Αυτά τα πράγματα. 2023 έχουμε, οι παιδαγωγικές προσεγγίσεις που πρέπει να κάνουμε είναι τέτοιες που δεν είναι ο προηγούμενος αιώνας, τεράστια ζητήματα προκύπτουν στο παιδαγωγικό κομμάτι και εμείς δεν τα ακολουθούμε γιατί δεν έχουμε οικονομικά τη δυνατότητα να το κάνουμε, παράδειγμα εμείς θέλουμε ενάμισι εκατομμύριο ευρώ, δεν το είχαμε, για να βάλουμε σε όλες τις τάξεις, στα τμήματα των σχολείων μας διαδραστικούς πίνακες. Θεωρεί κάποιος ότι αυτό το 2023 είναι πολυτέλεια; Ή δεν είναι ένα εργαλείο παιδαγωγικό στα χέρια μας για να κάνουμε πιο σύγχρονη την παρέμβασή μας στο θέμα γνώση; Φαντάζομαι πως όχι. Ο Δήμος δεν το έχει, το πρόγραμμα ΤΡΙΤΣΗΣ το έχει ως προτεραιότητα. Εμείς επιλέξαμε να το διαλέξουμε. Δεν μας το δώσανε.

Άρα λοιπόν οι ανάγκες σήμερα και σε επίπεδο παιδαγωγικό αλλά και σε επίπεδο καθημερινότητας, δες τε πού έχει πάει αυτή η υπόθεση με την ενέργεια, με το ενεργειακό κόστος. Δες τε τις ανάγκες που η πανδημία δημιούργησε στα σχολεία. Δημιουργείται λοιπόν ένα τοπίο που κατά τη δική μου τη γνώμη και επιτρέψτε μου να το βλέπω από τη μεριά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι ενθαρρυντικό. Και για να μην μιλάμε, να μιλήσω με παραδείγματα.

Το κράτος τι κάνει; Πώς επιχορηγεί τους Δήμους; Τους πέταξε την ευθύνη αυτή πριν μερικά χρόνια και το πετυχαίνει μέσα από δύο κονδύλια, χοντρικά

που μας μεταφέρει. Το ένα είναι από το Υπουργείο Εσωτερικών για τις λειτουργικές δαπάνες και ένα δεύτερο κονδύλι μέσω της ΣΑΤΑ για τις κτιριακές παρεμβάσεις.

Ας δούμε πώς είναι τα πράγματα στο Κερατσίνι και τη Δραπετσώνα, είναι να θυμίσω ο 17^{ος} Δήμος που έχουμε στη σειρά στη χώρα, που σημαίνει ότι αυτά που συμβαίνουν σε μας συμβαίνουν στο σύνολο των Δήμων, άρα τα νούμερα μπορεί να αλλάζουν, η κατεύθυνσή τους δεν αλλάζει.

Έχουμε 52 σχολικά κτίρια και 71 σχολικές μονάδες. Τα χρήματα που έρχονται από το Υπουργείο Εσωτερικών για τις λειτουργικές μας δαπάνες είναι 680.000 ευρώ. Για να έχετε ένα μέτρο σύγκρισης γιατί χρειάζεται, στον Δήμο Δραπετσώνας γιατί είμαστε Καλλικρατικός Δήμος, στον Δήμο Δραπετσώνας για 13 σχολικές μονάδες, πριν το 2010, δίνονταν 500.000 ευρώ. Μην συγκρίνουμε τιμολόγια ΔΕΚΟ εκείνης της εποχής και σήμερα, εγώ λέω μόνο να συγκρίνουμε τα νούμερα. 71 σχολικές μονάδες: 680.000 ευρώ, 13 σχολικές μονάδες: 500.000 ευρώ.

Τα χρήματα και εσείς το ξέρετε καλύτερα από μένα που φτάνουν στα σχολεία δεν μπορούν καν να πληρώσουν τους σημερινούς λογαριασμούς των ΔΕΚΟ, έτσι; Για να μπορέσουμε να λειτουργήσουμε στοιχειωδώς. Ακόμα, το είπε και ο Δήμαρχος της Πάτρας, και όταν κάνουμε παρεμβάσεις για να μειώσουμε τα κόστη έρχεται η γενικότερη κυβερνητική πολιτική και τις ακυρώνει. Στα σχολεία εμείς είχαμε, το μετρήσαμε, όπου έχουμε κάνει τέτοιες παρεμβάσεις, είχαμε 45% μείωση στις κιλοβατώρες, είχαμε λογαριασμούς ρεύματος, το ξέρουν οι διευθυντές των σχολικών μονάδων γιατί έχουσε χάσει τον ύπνο τους κατά 90% αυξημένες και από το παρελθόν.

Πώς τα σχολεία μας παραμένουν ανοιχτά; Δεν είναι ένα ερώτημα. Γιατί θα πει κάποιος: ρε παιδιά, ωραία, περιγράφεις μια κατάσταση, Δήμαρχε, αλλά τα σχολεία, ρε παιδί μου, είναι όρθια. Ας του δώσουμε την απάντηση. Αν δεν ερχόταν ο Δήμος να επιχορηγεί, εμείς στον δικό μας Δήμο δίνουμε άλλα 300 χιλιάδικα τον χρόνο περίπου για να αντιμετωπίζουμε τις λειτουργικές ανάγκες των σχολείων, να μπουν τα παιδιά, δηλαδή, και να βγουν και το σχολείο να λειτουργεί. Αν δεν το κάναμε δεν θα μπορούσε να γίνει κάτι άλλο. Αν δεν υπήρχαν οι εκπαιδευτικοί μας, οι οποίοι με διάφορους τρόπους έτσι (;), πολλές φορές μάλλον ευφάνταστους, τα σχολεία μας δεν θα μπορούσαν να λειτουργήσουν.

Αν δεν έρχονταν οι Σύλλογοι Γονέων και αυτό πρέπει να το λέμε και είναι λάθος αλλά είναι ένα λάθος που όλοι το έχουμε αποδεχθεί, αν δεν έρχονταν οι

Σύλλογοι Γονέων και οι γονείς οι οποίοι έχουνε διπλο-τριπλοπληρώσει είτε μέσα από την κεντρική φορολογία, είτε από τα δημοτικά τέλη που δίνουνε σε μας και αυτό το ζήτημα, αν δεν έρχονταν, λοιπόν, και οι γονείς να βάλουμε πλάτη σ' αυτή την κατεύθυνση δεν θα μπορούσαν τα σχολεία μας να λειτουργούν και πρέπει να το πούμε. Αν γινόταν, δηλαδή, παύση πληρωμών από όλους αυτούς και παρέμβασης απ' όλους αυτούς που σας ανέφερα, τα σχολεία μας θα είχανε βάλει λουκέτο.

Πού βρίσκονται τα χρήματα παράδειγμα; Οι γονείς ξέρετε πού τα βρίσκουν. Από κει που δεν τα έχουν. Έτσι; Οι εκπαιδευτικοί ξέρετε ότι πολλές φορές βάζοντας και αυτοί το χέρι στην τσέπη προσπαθούν να κάνουν με ένα καλύτερο τρόπο το μάθημά τους. Και αυτοί από κει που δεν τα έχουν. Οι Δήμοι τα έχουν; Είπε ο κ. Πελετίδης νομίζω, απλά πρέπει να το πούμε στους ανθρώπους. Από την τσέπη μας παίρνουν μέσα από θεσμοθετημένους χώρους και συνταγματικά μας παίρνουν 100 ευρώ. Τι δίνουν στους Δήμους από το 2010; Τα 35.

Ο Δήμαρχος, λοιπόν, τι επιλογή έχει; Έχει επιλογή να περιορίσει κοινωνικές δράσεις του Δήμου, έχει επιλογή να περιορίσει έργα υποδομής, έχει επιλογή να περικόψει πράγματα τα οποία είναι ανάγκη και για τους δημότες αν επιλέξει να στηρίξει τα δημόσια σχολεία της πόλης. Αυτή την επιλογή έχει να κάνει. Κόβει το ένα χέρι για να λειτουργήσει το άλλο. Και έτσι είναι τα πράγματα και αυτό πρέπει να πούμε.

Την ίδια, επιτρέψτε μου, και χειρότερη κατάσταση υπάρχει και στους χώρους που η Κεντρική Διοίκηση δίνει στους Δήμους για να αντιμετωπίσουν κτιριακά προβλήματα. Ο 17^{ος} Δήμος της χώρας πήρε για το 2022 το τρομερό - τεράστιο ποσό των 250.000 ευρώ μέσω της ΣΑΤΑ για να καλύψει κτιριακές ανάγκες.

Μία παρένθεση. Το 80% των σχολείων της πόλης μου είναι σχολεία που πλησιάζουν την ηλικία μου. Έτσι; Αυτή είναι η πραγματικότητα. Τα περισσότερα σχολεία είναι φτιαγμένα μεταξύ '75 και '85. Υπάρχει ένα πολύ μικρό κομμάτι σχολείων που φτιάχτηκε, το πιο φρέσκο μας, το πιο νεαρό μας, τέλος πάντων, κλείνει τα 20 χρόνια. Τα 20 χρόνια φέτος. Έτσι.

Εάν οι Δήμοι που αυτά κανείς δεν τα μετράει έτσι, γιατί δεν πρέπει να τα μετρά, εάν όλα τα τμήματα του Δήμου: ηλεκτρολόγοι, τα μικροέργα, το πράσινο, ό,τι δυνατότητα έχει να αποδεκατιστούνε προσωπικό, αν δεν έπεφταν στα σχολεία της πόλης για να μπορέσουν να τα κρατήσουν όρθια, αν ο Δήμος δεν ήταν υποχρεωμένος γιατί δεν έχει τη δυνατότητα, δεν έχει το προσωπικό για να

προχωρήσει εκείνος σε δικές του εργολαβίες, αν ο Δήμος δίνει τα τετραπλάσια χρήματα στις εργολαβίες είτε για μονώσεις, είτε για κτιριακές παρεμβάσεις, είτε για να φτιάξουμε τις αυλές μας, που δεν παρέχουν καμία ασφάλεια, πολύ περισσότερο καμία δυνατότητα τα παιδιά να αθληθούν και να παίξουν σε έναν ειδικό χώρο, έτσι; Αν δεν είχαμε, λοιπόν, τετραπλάσια χρήματα για να σπρώξουμε από επιλογή στα σχολεία της πόλης, τα σχολεία μας δεν θα ήταν όχι σύγχρονα, γιατί δεν είναι, δεν θα ήταν ασφαλή για τα παιδιά μας. Και αυτά θα πρέπει να τα λέμε, να τα πούμε.

Υπάρχει σήμερα, σας είπα ένα παράδειγμα και αυτό είναι πανελλαδικό, γερασμένα σχολεία. Υπάρχει άραγε κανένα κρατικό πρόγραμμα ανανέωσης της σχολικής στέγης; Η απάντηση είναι όχι. Πάλι θα σας μιλήσω για τον δικό μου τον Δήμο. Δεν υπάρχει ΟΣΚ, δεν υπάρχει ΚΤΥΠ, που αλλάξαμε το όνομα, εκτός απ' τις σχολικές μονάδες που χτίζονται μέσω ΣΔΙΤ και έχω 2 που χτίστηκαν τα προηγούμενα 15 χρόνια στη δική μας την πόλη, άλλη αμαρτωλή συζήτηση, νομίζω ότι δεν είναι της ώρας, το δημόσιο εδώ και δεκαετίες απέχει από την υποχρέωση της ανέγερσης σύγχρονων και ασφαλών για τα παιδιά μας σχολικών μονάδων.

Ο εφιάλτης, το είπαν και οι προηγούμενοι συνάδελφοι που ζουν οι συνάνθρωποί μας στη Συρία και την Τουρκία, αναδεικνύει ένα πρόβλημα. Θα το επαναλάβω, δεν πειράζει να επαναλαμβανόμαστε μερικές φορές. Αυτό που είπε ο Δήμαρχος της Πάτρας και η εκπρόσωπος των γονέων. Και δεν το λέμε για να φοβίσουμε. Θα σας πω όμως για να ξεφύγουμε από το να πηγαίνουν οι μηχανικοί του Δήμου οι λίγοι και να κοιτάνε με τα μάτια το σχολείο και να λένε: εντάξει, είναι σε καλή κατάσταση, εμείς χαρήκαμε αλλά χαρήκαμε τσάμπα γιατί είδαμε από το ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΡΙΤΣΗΣ, το πρόγραμμα, το χρηματοδοτικό πρόγραμμα που πολυδιαφημίστηκε από το Υπουργείο Εσωτερικών, είδαμε ότι δινόταν η δυνατότητα σε Δήμους να προχωρήσουν σε προσεισμικό έλεγχο καταρχήν στο πρώτο στάδιο, με εξειδικευμένους μηχανικούς που θα κοιτάζουν με τα μάτια, δεν φτάνει όμως αυτό, σε δεύτερο στάδιο να πάρουμε τμήματα μπετόν να δούμε, να αναλύσουμε μετά από δεκαετίες με τις πιέσεις που έχουν δεχθεί σε τι κατάσταση είναι και στο τρίτο στάδιο να παρέμβουμε και να θωρακίσουμε αντισεισμικά τα σχολεία που βρήκαμε απ' τα προηγούμενα δύο στάδια ότι υπήρχε πρόβλημα.

Τρέχοντας εμείς υποβάλαμε πρόταση για χρηματοδότηση γιατί το θέλουμε, είναι αναγκαίο να το έχουμε. Ακόμα και να μην έχουμε σεισμικό γεγονός πρέπει να, οφείλουμε να προετοιμαστούμε για να το αντιμετωπίσουμε. Φυσικά και δεν υπήρξε χρηματοδότηση για το συγκεκριμένο πρόγραμμα. Και αυτά τα πράγματα

πρέπει να τα λέμε. Γιατί πέρα από το επικοινωνιακό πάλι που ζήσαμε τις προηγούμενες μέρες για το πόσο έτοιμη είναι η χώρα μας να αντιμετωπίσει αυτές τις καταστροφές, τέλος πάντων, που βλέπουμε δίπλα μας και νομίζουμε ότι είναι μακριά, πέρα από το επικοινωνιακό υπάρχει και το πραγματικό, το τι κάνουμε σ' αυτή την κατεύθυνση για να το αντιμετωπίσουμε.

Θα μπορούσαμε να μιλάμε για ώρες, για παραδείγματα υποχρηματοδότησης. Παιδιά, αντιμετωπίζουμε την πανδημία, λέει, και πρέπει, τέλος πάντων, να έχουμε και το απαραίτητο προσωπικό για να διατηρεί τα σχολεία μας σε μια ανεκτή κατάσταση.

Πουθενά δεν ήρθε το απαραίτητο προσωπικό. 65 ανθρώπους δεν μας έδωσε, μας έδωσε, δεν ξέρω εγώ, 132, 130 3ωρίτες, ξέρετε καλύτερα από μας ότι δεν καθαρίζουν τα σχολεία με 3ωρίτες, 65 μας έδωσε το Υπουργείο, τα κονδύλια για να τους πάρουμε, αν δεν στέλναμε άλλους 30 εμείς στις σχολικές μονάδες τα σχολεία μας δεν θα μπορούσαν να είναι σε μια ανεκτή κατάσταση.

Θα μπορούσαμε, λοιπόν, να μιλάμε για ώρες γι' αυτά τα πράγματα.

Νομίζω φωτίστηκαν πάρα πολύ και θα πω και στο τέλος μια γνώμη γρήγορη. Το θέμα δεν είναι να γινόμαστε ιατροδικαστές, δηλαδή να πούμε από τι πέθανε η παιδεία στη χώρα αλλά να πάρουμε μέτρα να δούμε πώς θα καταφέρουμε να την ζωντανέψουμε.

Είναι έτσι τα πράγματα. Το κεντρικό κράτος έρχεται και κάνει αυτό. Το ερώτημα και θα μπω εδώ στα δικά μας τα χωράφια και πολλοί συνάδελφοί μου Δήμαρχοι πιθανόν να ενοχληθούν απ' αυτό που θα πω, είναι πώς αυτά τα λίγα χρήματα πώς τα αξιοποιούμε εμείς και πώς τα χρησιμοποιούμε.

Νομίζω ότι ο γενικός κανόνας, κάπου το διάβασα σε μια τοποθέτησή σας, είναι ότι αυτή η διαχείριση, παιδιά, γίνεται με έναν τρόπο που δεν είναι ιδιαίτερα αδιαφανής. Και δεν εννοώ αδιαφάνεια που υποκρύπτει, ξέρω 'γώ, άλλου είδους ζητήματα. Δεν είναι δυνατόν όμως τα χρήματα των σχολείων να έρχονται στα σχολεία για τα σχολεία και την επόμενη ημέρα να μην βρίσκονται σε αυτά; Και τα λίγα χρήματα.

Είναι δυνατόν η διαχείριση αυτών των ελάχιστων τμημάτων να γίνεται από τους Προέδρους των Σχολικών Επιτροπών; Κατά τη δική μας αντίληψη όχι, αυτός είναι ο κανόνας. Μου έρχονται ακούσματα προς τους συναδέλφους από αρκετούς Δήμους οι οποίοι ο διευθυντής του σχολείου, τέλος πάντων, έχει ένα

χαρτζιλίκι που δεν ξεπερνά τα 500 ευρώ για να κάνει τι; Και τη διαχείριση την κάνει κεντρικά η Σχολική Επιτροπή του Δήμου, μάλλον ο Πρόεδρος της Σχολικής Επιτροπής του Δήμου. Και ακόμα και να την έκανε με τον καλύτερο τρόπο, για μένα είναι ελλειμματικό θέμα το ότι το διπλανό σχολείο δεν ξέρει πόσα χρήματα διαχειρίζεται το παραδιπλανό του.

Εμείς λοιπόν τι κάνουμε; Δεν λύνει το πρόβλημα αλλά όμως πετυχαίνει δύο πράγματα. Το ένα είναι να γνωρίζουν τα σχολεία της πόλης τα χρήματα που διαχειρίζονται, το ένα και το άλλο και ταυτόχρονα μέσα απ' αυτή τη γνώση να βλέπουμε όλοι μας και εμείς το έχουμε αποδεχθεί αυτό στο Κερατσίνι και τη Δραπετσώνα ότι αυτά τα χρήματα δεν φτάνουν ούτε καν για να καλύψουν στοιχειώδεις ανάγκες ή τιμολόγια ΔΕΚΟ αυτό το διάστημα.

Την επόμενη μέρα, λοιπόν, που τα χρήματα έρχονται από το Υπουργείο Εσωτερικών στο Δήμο, την επόμενη ημέρα συνεδριάζουν οι Σχολικές Επιτροπές και με έναν όσο γίνεται πιο αντικειμενικό τρόπο, δεξ τε εδώ, τώρα εμείς βρήκαμε έναν αντικειμενικό τρόπο για να διαχειριστούμε τη φτώχειά μας και την κακομοιριά μας, γιατί αυτό κάνουμε, έτσι; Αλλά θεωρούμε ότι καλά κάνουμε και το κάνουμε έτσι. Αριθμός μαθητών, αριθμός τμημάτων, παλαιότητα κτιρίου, με ένα όσο γίνεται, λοιπόν, πιο αντικειμενικό τρόπο η κάθε σχολική μονάδα ξέρει τα χρήματα που έχει να διαχειριστεί.

Αγαπητοί συνάδελφοι, για να το κλείσω λίγο, εδώ και πάρα πολλά χρόνια νομίζω ότι βρισκόμαστε σε άμυνα. Βοηθούν οι συσχετισμοί να περάσουμε στην αντεπίθεση; Ακόμα και να μην βοηθούν, εγώ μένω σ' αυτό που είπε ο Δήμαρχος της Πάτρας, είναι η 3^η φορά, να μου επιτρέψει, να τον χρησιμοποιήσω, σ' αυτό που είπε: ανεξάρτητα από την αντίληψη την πολιτική που έχει ο καθένας από μας, ανεξάρτητα από τη διαφορετική προσέγγιση που έχουμε, μπορεί κάποιος να μην δει ότι αυτή τη στιγμή το σχολείο και ο καθένας με τον δικό του τον τρόπο υπηρετεί, δέχεται μια επίθεση και πρέπει να στηριχθεί; Νομίζω πως όχι.

Μονόδρομος, λοιπόν, κατά τη δική μου τη γνώμη είναι να γίνει κατανοητά από την κοινωνία, κόντρα σ' αυτή την επικοινωνιακή καταιγίδα που ζούμε και βαφτίζει το κρέας ψάρι, να γίνει κατανοητό από τους γονείς που ταυτόχρονα είναι και δημότες και το αντίθετο, οι δημότες που ταυτόχρονα είναι και γονείς, δεν υπάρχει σπίτι στην πόλη μου που να μην έχει επαφή με σχολείο, είτε άμεση, το παιδί, είτε έμμεση, ο παππούς και η γιαγιά. Να δούμε λοιπόν, να δείξουμε ότι αυτές οι αλλαγές που συντελούνται οδηγούν στην απορρύθμιση του δημόσιου συστήματος της

παιδείας, την κατηγοριοποίηση σχολείων και μαθητών, στην περιθωριοποίηση και αυτό είναι το επικίνδυνο και το ζούμε στις δικές μας γειτονιές ενός μεγάλου κομματιού από τις λαϊκές οικογένειες που για να γυρίσω 50 χρόνια πίσω θα ξαναλέμε πάλι ότι δεν έπαιρναν τα γράμματα, άρα γι' αυτό δεν συνεχίζουν.

Χρειάζεται, λοιπόν, να βρούμε τρόπους ξεπερνώντας τις διαφορές μας να μείνουμε σ' αυτά που μας ενώνουν, να δημιουργήσουμε ένα μέτωπο υπεράσπισης του δημόσιου σχολείου, χωρίς ψευδαισθήσεις, ότι μπορούμε να αλλάξουμε με έναν μαγικό τρόπο μέσα απ' αυτό την κοινωνία, αλλά με τη βεβαιότητα ότι χωρίς δημόσιο σχολείο η κοινωνία δεν μπορεί να γίνει καλύτερη.

Ευχαριστώ για τον χρόνο σας, συγνώμη αν κούρασα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Εμείς ευχαριστούμε και δεν κούρασες. Μαζί με τον Βασίλη που θα ολοκληρώσει θα επωμιστείτε ως δημοτικοί άρχοντες τις απαντήσεις των ερωτημάτων που θέτουν ήδη όσοι παρακολουθούν την εκδήλωση, τελευταία τοποθέτηση από τον Βασίλη τον Τσιάκο, ο οποίος αν και ασθενής αντέχει και παρακολουθεί και θα τοποθετηθεί, είναι μαθημένος, εντάξει, δεν τον φοβόμαστε, λοιπόν, Βασίλη, έχεις τον λόγο.

Β. ΤΣΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ Θανάση. Να πω ότι ναι, με ταλαιπωρεί μια ίωση, θα μου κάνετε λοιπόν και μένα τη χάρη μετά να μπορέσω να φύγω γιατί πραγματικά...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Θα αφήσουμε μόνο του τον Χρήστο να απαντάει, δηλαδή, έτσι;

Β. ΤΣΙΑΚΟΣ: Θα απαντάει ο Χρήστος, ναι.

Καταρχήν να πω ότι είναι ιδιαίτερη χαρά να βρίσκομαι σε μια ημερίδα διαδικτυακή της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, την θεωρώ τη Διδασκαλική Ομοσπονδία ένα από τα σημαντικότερα κομμάτια της ζωής μου θα έλεγα, με τους περισσότερους από σας έχουμε μοιραστεί κοινές αγωνίες, κοινούς αγώνες, έχουμε γευτεί μεγάλες χαρές, μεγάλες λύπες και προσπαθήσαμε πραγματικά πέρα και έξω από οποιουδήποτε ιδιοτελείς σκοπούς να βάλουμε πλάτη σ' αυτό που λέγεται δωρεάν δημόσιο σχολείο και γιατί το δωρεάν δημόσια παιδεία πλέον είναι ένα ανέκδοτο πάρα πολύ σύντομο.

Άκουσα τους προηγούμενους ομιλητές οπότε εγώ θα είμαι πολύ πιο σύντομος διότι δεν θέλω να επαναλάβω πράγματα τα οποία έχουν πει, θα αναφερθώ μόνο στον Δήμο τον δικό μου και σε κάποια θέματα τα οποία είναι, θα

έλεγα, όχι σε αντίθεση, αλλά όχι σ' αυτή την κατεύθυνση την οποία έδωσαν οι προηγούμενοι συνάδελφοι.

Να πω λοιπόν ότι για να μπορέσουμε πραγματικά να δώσουμε λύσεις και να βοηθήσουμε στο να δοθούν αυτά που πρέπει στο δωρεάν δημόσιο σχολείο θα πρέπει να τοποθετούμαστε πέρα και έξω από λαϊκισμούς, και να προτείνουμε λύσεις όχι ανεφάρμοστες αλλά λύσεις οι οποίες πραγματικά μπορούν να εφαρμοστούν μέσα σε ένα συγκεκριμένο πολιτικο-κοινωνικο-οικονομικό περιβάλλον το οποίο υπάρχει αυτή τη στιγμή όχι μόνο στην περιοχή στη χώρα μας αλλά θα έλεγα στην παγκόσμια κοινότητα.

Ακούγοντας, λοιπόν, και τους προηγούμενους ομιλητές να πω ότι όσον αφορά για τις Σχολικές Επιτροπές εμείς ως Δήμος Καρδίτσας, θα αναφερθώ στον Δήμο τον δικό μου, την περίοδο της πανδημίας που τα σχολεία ήταν κλειστά δίνανε κανονικά τις δόσεις, και τις 4 δόσεις, οπότε αυτό καταλαβαίνετε ότι δεν υπήρχαν τα έξοδα τα οποία υπήρχαν, οι Σχολικές Επιτροπές μπόρεσαν κατά κάποιον τρόπο και εξοικονόμησαν ένα μέρος χρημάτων τα οποία θα τους χρειαζόταν αργότερα για εκεί που είχαν πραγματικά ανάγκες.

Λοιπόν, φέτος τι είδαμε; Το 2022 δόθηκε μισή δόση επιπλέον για τις ενεργειακές ανάγκες τις οποίες είχαν τα σχολεία και φέτος βλέπουμε απ' την πρώτη δόση του '23 ότι είναι 50% επιπλέον τα χρήματα τα οποία δίνονται για τις Σχολικές Επιτροπές, για να κάνουν την κατανομή σ' όλα τα σχολεία με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Θα μου πείτε: φτάνουν αυτά; Σαφώς και όχι, δεν φτάνουν αυτά. Θα πρέπει όμως εδώ να πούμε ότι και ως Δήμος Καρδίτσας, από την πρώτη στιγμή που αναλάβαμε, διότι πιστεύουμε ότι οι μαθητές δεν είναι αριθμοί και τα σχολεία δεν λύνονται τα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζουν είτε πιστοποιώντας τα προβλήματα τα οποία υπάρχουν, αλλά πρέπει να βρεις λύσεις και να δρομολογήσεις θα έλεγα όλα αυτά τα οποία πραγματικά θα επιλύσουν προβλήματα πολλών-πολλών χρονών που υπάρχουν στα σχολεία.

Τι κάναμε, λοιπόν, εμείς εδώ; Γιατί είμαστε και μία περιοχή, μην ξεχνάτε, η οποία εκτός απ' την ενεργειακή κρίση που 'χαμε να αντιμετωπίσουμε, είχαμε να αντιμετωπίσουμε και την κλιματική κρίση, τον ΙΑΝΟ, ο οποίος είχε καταστρέψει όλη την τοπική οικονομία, την τοπική κτηνοτροφία με ό,τι αυτό συνεπάγεται, και προσπαθήσαμε σιγά-σιγά από την αρχή να χτίσουμε την περιοχή μας η οποία είχε καταστραφεί ολοσχερώς.

Προχωρήσαμε, λοιπόν, άμεσα σε πολλές ενεργειακές αναβαθμίσεις σε πάρα πολλά σχολεία. Μ' αυτό τον τρόπο, λοιπόν, τα σχολεία αυτά απέκτησαν θα έλεγα μία αυτάρκεια ενεργειακή. Ενεργειακή διότι σ' αυτή την περίοδο ειδικά που το ενεργειακό πρόβλημα, το μεγαλύτερο πρόβλημα, πιστεύω, των σχολείων όσο αφορά τα οικονομικά, ένα μεγάλο μέρος σχολικών μονάδων δεν έχουν τέτοια προβλήματα, και μάλιστα προσπαθήσαμε και βγάλαμε και μια εργολαβία 750 χιλιάδες ευρώ με την οποία αποκαθιστούμε προβλήματα τα οποία τυχόν αντιμετωπίζουν οι σχολικές μονάδες, γιατί πιστεύουμε ότι, πραγματικά ακούστηκαν και πριν, ότι σε ένα σχολείο για να μπορέσεις να πεις ότι προσφέρεται εκπαίδευση θα πρέπει να υπάρχει ένα περιβάλλον το οποίο να 'μαστε περήφανοι γι' αυτό, και όχι ένα περιβάλλον στο οποίο να κλείνουμε τα μάτια και να λέμε ότι δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι και να σταματούμε στο ότι τα προβλήματα ή στην υποχρηματοδότηση.

Βεβαίως και υπάρχει υποχρηματοδότηση, αλλά από κει και πέρα θα πρέπει και εμείς, η Αυτοδιοίκηση, να δημιουργήσουμε όλες αυτές τις συνθήκες που πραγματικά θα δώσουν λύση σ' αυτά τα σχολεία.

Μ' αυτά τα έργα, λοιπόν, θα μου πείτε: λυθήκαν τα προβλήματα από όλα τα σχολεία; Όχι. Υπάρχουν προβλήματα ακόμα υποδομών, πιστεύω σε όλους τους Δήμους υπάρχουν, γι' αυτό λοιπόν και οι κυβερνήσεις θα πρέπει να σκύψουν πραγματικά πάνω από αυτά τα προβλήματα, και αν θέλουμε να λέμε ότι επιλύσαμε προβλήματα που σ' άλλες χώρες θεωρούνται δεδομένα και σε μας είναι ακόμη ζητούμενα θα πρέπει να υπάρχουν χρηματοδοτήσεις όσον αφορά στα κτιριακά.

Να πω βέβαια εδώ ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα δεν είναι μόνο το κτιριακό, εμάς, στην επαρχία τουλάχιστον, αν όχι στην Αθήνα, το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι και το δημογραφικό, δεν έχουμε και μαθητές για τα σχολεία, πράγμα το οποίο δυσχεραίνει ακόμη την κατάσταση και πρέπει και προς αυτή την κατεύθυνση να κινηθεί η πολιτεία, να δώσει κίνητρα να μείνουν στην επαρχία άνθρωποι οι οποίοι κάνουν τις οικογένειές τους, να μπορούν εδώ πέρα να έχουν το εισόδημα, να ζούνε άνετα από το εισόδημά τους για να μπορεί και να αποκτήσει και ζωή η περιφέρεια, όπως λέμε, γιατί πολύ φοβάμαι ότι σε λίγο χρόνο θα υπάρξουν πάρα πολλοί Δήμοι οι οποίοι δεν θα υφίστανται, δεν θα υφίστανται λόγω δημογραφικού, λόγω έλλειψης λοιπών κατοίκων, διότι είναι υπεργερασμένες, ειδικά οι ορεινοί Δήμοι - περιοχές υπεργερασμένες οι οποίες δεν έχουν μέλλον.

Από κει και πέρα, είτε το θέλουμε να το παραδεχτούμε - είτε όχι, η χώρα μας για πολλά χρόνια ήταν μια, θα έλεγα, χώρα στην οποία υπάρχει μια

πανσπερμία νόμων πρώτα, να πούμε απ' τους νόμους, οι οποίοι έχουν διασταλτικές ερμηνείες, με αποτέλεσμα πολλές φορές να βρισκόμαστε αντιμέτωποι με θέματα τα οποία πραγματικά θα έπρεπε να έχουν επιλυθεί.

Βεβαίως υπάρχει η συνήθης τακτική σε κάθε πολιτεία, σε κάθε κυβέρνηση, είναι να μεταφέρουμε αρμοδιότητες σε φορείς όπως είναι οι Δήμοι χωρίς τους ανάλογους πόρους, δηλαδή χωρίς τους οικονομικούς πόρους και τους ανθρώπινους πόρους για να μπορούμε να υλοποιήσουμε όλες αυτές τα έλεγα τις αρμοδιότητες τις οποίες μας μεταφέρουν.

Βεβαίως εδώ γίνεται μια, θα έλεγα, προσπάθεια από την Τοπική Αυτοδιοίκηση και από τις Δημοτικές Αρχές να ανταποκριθούν σ' όλα αυτά τους οποίους τους αναθέτουν, αλλά σιγά-σιγά βλέπω ότι θα πρέπει να δοθούν πλέον πραγματικές λύσεις και να καταλάβουμε ότι ειδικά σε θέματα που έχουν να κάνουν με τη μόρφωση των παιδιών μας δεν πρέπει να κάνουμε εκπτώσεις και δεν πρέπει να έχουμε λύσεις αν θέλετε οι οποίες είναι εντός εισαγωγικών «μεσοβέζικες».

Για την καθαριότητα των σχολείων ακούστηκαν πολλά. Βεβαίως και στην καθαριότητα, εδώ θα πρέπει πραγματικά η κυβέρνηση να καταλάβει ότι δεν μπορούμε να βγάζουμε ώρες και να διαιρούμε, δηλαδή, με απλά μαθηματικά, είπα και πριν: οι μαθητές δεν είναι αριθμοί και να λέμε ότι χρειάζονται τόσες καθαρίστρες 3ωρες για να υπάρξει καθαριότητα στο σχολείο, και μάλιστα να τηρούν και τις συνθήκες και τα πρωτόκολλα του COVID, είχαμε COVID πριν ένα χρόνο, πράγμα το οποίο ήταν εντελώς αδύνατο. Αναγκαστήκαμε, λοιπόν, όλοι οι Δήμοι να προσλάβουμε επιπλέον καθαρίστρες για να μπορεί να λυθεί αυτό το πρόβλημα.

Στον Δήμο τον δικό μας εμείς τις καθαρίστρες οι οποίες ήταν 4ωρης απασχόλησης τις μόνιμες τις κάναμε πλήρους απασχόλησης, σιγά-σιγά λοιπόν για να μην παίρνουμε συνεχώς και υπάρχουν όλο 3ωρης απασχόλησης, για να μπορέσουμε να υπάρχουν μόνιμες λύσεις οι οποίες θα δίνουν πραγματικά λύση στα προβλήματα, και όχι..., θα δίνουν επιπλέον χρήματα σε κάποιες καθαρίστρες, αλλά στην ουσία δεν θα επιλύαν το πρόβλημά μας.

Να πω, λοιπόν, εδώ ότι εγώ, η δεύτερή μου φύση ήταν ο συνδικαλισμός. Μεγάλωσα με τον συνδικαλισμό, ανδρώθηκα με τον συνδικαλισμό, αν θέλετε και πολιτικά, και μάλιστα να σας πω και ευθαρσώς ότι όνειρό μου είναι να κλείσω αυτή τη διαδρομή μου στα πολιτικά και στα αυτοδιοικητικά και στα συνδικαλιστικά, πηγαίνοντας μέλος του Συλλόγου Καρδίτσας, γιατί το θεωρώ τιμή

πραγματικά να παλεύω γι' αυτά τα αυτονόητα που σ' άλλες περιοχές είναι ζητήματα και μάλιστα έχουν περάσει πάρα πολλά χρόνια, και αντί να βλέπουμε αυτό να καλυτερεύει, συνεχώς τα προβλήματα τα οποία δημιουργούνται είναι τεράστια.

Εδώ να πω ένα μεγάλο μπράβο στη Διδασκαλική Ομοσπονδία, στη Διοίκηση, Πρόεδρε και σε εσένα, διότι πραγματικά κάνατε πράξη το ότι ακούστηκε πριν ότι αυτά που μας ενώνουν είναι πολλά και αυτά που μας χωρίζουν είναι λίγα. Θέλει μεγαλείο ψυχής σε μια περίοδο που πραγματικά υπάρχουν τεράστια προβλήματα, να μη βάλεις... να μην υπάρχει αν θέλετε κομματική οπτική θέαση των προβλημάτων, αλλά να υπάρχει μια πιο ευρεία θέαση η οποία πραγματικά βάζει μπροστά και πρωταγωνιστή τον μαθητή, το σχολείο και την εκπαίδευση στην περιοχή μας γενικότερα.

Να πω ότι στηρίζουμε και εμείς τον αγώνα σας, πιστεύουμε ότι πραγματικά αυτή την περίοδο πέρα και έξω από οποιεσδήποτε κομματικές αντιπαραθέσεις θα πρέπει να στηριχθεί ο αγώνας των εκπαιδευτικών για δωρεάν δημόσιο σχολείο, και αν θα υπάρξει θα έλεγα κατεύθυνση από την κυβέρνηση η οποία αυτό το μεταβάλλει, και πιστεύω σ' αυτά που λέτε, γιατί δεν ντρέπομαι να σας πω ότι δεν είμαι τόσο ενημερωμένος όσον αφορά το νομοσχέδιο το οποίο έχει κατατεθεί για την παιδεία, γιατί τα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζουμε δεν μας έχουν επιτρέψει, έχω ενημερωθεί βεβαίως, εμείς θα είμαστε, λοιπόν, στο πλευρό σας, θα προσπαθήσουμε να στηρίξουμε τα σχολεία μας, θα προσπαθήσουμε να στηρίξουμε τους εκπαιδευτικούς, θα προσπαθήσουμε να δημιουργήσουμε τις υποδομές κόντρα στα σημεία των καιρών της υποχρηματοδότησης, διότι πιστεύουμε ότι με σχολεία τα οποία έχουν κατάλληλες υποδομές, με εκπαιδευτικούς οι οποίοι θα έχουν επιλύσει τα προβλήματά τους όσον αφορά τον χώρο εργασίας, πιστεύουμε η εκπαίδευση στην περιοχή μας και το μέλλον της περιοχής μας αν θέλετε γενικότερα θα 'ναι πολύ πιο ευοίωνο.

Ευχαριστώ πολύ για την πρόσκληση, να με συγχωρέσετε όμως γιατί λόγω ίωσης θα πρέπει να πάω στο σπίτι για να υπάρξει θα έλεγα πιο σωστή αντιμετώπιση, γιατί εδώ πέρα τώρα έχω ταλαιπωρηθεί αρκετά αυτές τις ώρες εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Εμείς ευχαριστούμε, Βασίλη.

Β. ΤΣΙΑΚΟΣ: Να 'σαι καλά, Θανάση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Για την οπτική που έβαλες, την πιο αισιόδοξη διαχειριστικά, οπτική δηλαδή και τις προτάσεις που κατέθεσες, μέσα σε ένα γενικό

πλαίσιο το οποίο όπως όλες οι τοποθετήσεις κατέδειξαν δεν είναι καθόλου ευνοϊκό βέβαια και αυτό είναι ένα μεγάλο πρόβλημα που αναδεικνύει νομίζω και η σημερινή συζήτηση. Καλή συνέχεια και περαστικά.

B. ΤΣΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Δεν θα τη γλιτώσετε βέβαια, ούτε εσύ ούτε ο κ. Πελετίδης, εμείς θα σας διαβιβάσουμε τα ερωτήματα, οπότε αν υπάρχουν κάποιες συγκεκριμένες απαντήσεις να μας στείλετε...

B. ΤΣΙΑΚΟΣ: Πολύ ευχαρίστως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): ...θα μας τις δώσετε.

B. ΤΣΙΑΚΟΣ: Πολύ ευχαρίστως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Λοιπόν, πέρα από το ότι θα αναλάβει ο συνάδελφος ο Χρήστος ο Βρεττάκος να κάνει απόψε.

Λοιπόν, νομίζω ότι μετά τον πρώτο αυτό κύκλο βγήκαν μερικά βασικά συμπεράσματα στα οποία να πω την αλήθεια λίγο-πολύ περιμέναμε ότι θα φτάσουμε. Δηλαδή τα ζητήματα της υποχρηματοδότησης και του τρόπου με τον οποίο λειτουργεί το σχολείο στις ημέρες μας, ξέραμε ότι, ξέρουμε πολύ καλά, έχουμε την άποψη ότι έχει συγκεκριμένους περιορισμούς και συγκεκριμένα προβλήματα και μέσα σ' αυτά προσπαθούμε να δώσουμε τις απαντήσεις και τις λύσεις.

Εγώ θα προσπαθήσω τώρα απ' τα αρκετά ερωτήματα που έχουν έρθει να ομαδοποιήσω όσο γίνεται, για να μην ταλαιπωρήσω, εννοείται ότι πέρα από τον Χρήστο τον Βρεττάκο, αν και η κα Πλατανιά δεν είναι δημοτική, δεν έχει δημοτική ιδιότητα, εάν κάπου νομίζει ότι μπορεί να συμβάλλει, ευχαρίστως θα την ακούσουμε, γιατί η εμπειρία νομίζω και της ΑΣΓΜΕ στα ζητήματα αυτά είναι πολύτιμη και αρκετή.

Τώρα, υπάρχει το... θα ξεκινήσω από ένα ερώτημα το οποίο πραγματικά νομίζω ότι έχει ιδιαίτερη αξία: υπάρχει το σύνολο των λειτουργικών δαπανών που πήραν οι Σχολικές Επιτροπές για την Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση κατ' έτος σε εκατομμύρια ευρώ τα τελευταία χρόνια στα οποία συμπεριλαμβάνονται και οι συμπληρωματικές επιχορηγήσεις και αυτές οι δαπάνες οι επισκευαστικές, από την ΕΛΣΤΑΤ, θα πω 3 χρόνια μόνο θα αναφέρω: το '17, το '18 και το '19, για να έχουμε τις συγκρίσεις, η ΕΛΣΤΑΤ φαίνεται να τα τοποθετεί ως εξής: για το 2017 ότι διατέθηκαν 305,6 εκατομμύρια ευρώ, για το 2018 349,3 εκατομμύρια ευρώ και το 2019 341,1 εκατομμύρια ευρώ. Αντίστοιχα όμως τα

στοιχεία του Υπουργείου Εσωτερικών λένε ότι για το 2017 ήταν: 130 εκατομμύρια ευρώ και όχι 305,6, για το 2018: 147,05 και όχι 349,3 και για το 2019: 156,05 και όχι 341,1.

Είναι σαφές ότι αυτό που τελικά φαίνεται ότι διατέθηκε για την Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, σύμφωνα με τα στοιχεία του Υπουργείου Εσωτερικών που είναι ο τελικός... αυτός που τελικά κατανέμει τα χρήματα, τα ποσά είναι περίπου στο μισό, και είναι μια απορία που ειλικρινά όταν τη βλέπει κανείς, έχει κατατεθεί αυτό το ερώτημα και αυτός ο πίνακας, του δημιουργούνται εύλογες απορίες.

Να ξεκινήσω λοιπόν από αυτό και θα τα..., επειδή είναι στην ουσία ένας ο Δήμαρχος και δεν θα κάνω, δεν θα κατεβάσω όλες τις ερωτήσεις με τη σειρά, να ξεκινήσω από αυτό και συμπληρωματικά ό,τι υπάρχει και από την κα Πλατανιά αν υπάρχει να το ακούσουμε, και μετά θα προσπαθήσω να ομαδοποιήσω και τα υπόλοιπα ερωτήματα.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Νομίζω ότι την καλύτερη απάντηση μπορείτε να την δώσετε εσείς οι συνάδελφοι της πράξης της καθημερινής, έτσι; Τα νούμερα δεν ξέρω με ποιον τρόπο, είναι αναλόγως τι θέλει να προβάλλει ο καθένας ως στατιστικό στοιχείο. Έτσι; Η πραγματικότητα των σχολείων είναι αυτή που ζουν καθημερινά οι συνάδελφοί μας πανελλαδικά.

Τα χρήματα, εγώ θα μιλήσω από το 2014 που έχω την ευθύνη της διαχείρισης του Δήμου, από το 2014 μέχρι σήμερα που μιλάμε είναι τα χρήματα ακριβώς ίδια. Είχαμε πέρσι νομίζω προς το τέλος της χρονιάς μια συμπληρωματική επιχορήγηση για πετρέλαια, που δεν έφτασαν ούτε στο 1/3 της δαπάνης της παραπάνω που κάναμε, το ίδιο και φέτος, είχαμε το 1/3 περίπου μιας δόσης παραπανίσιας για να καλύψουμε τις ανάγκες τις ενεργειακές.

Τα νούμερα όσο και κάποιοι να προσπαθούν να δώσουνε μια διαφορετική εικόνα είναι αυτά που η καθημερινή μας εμπειρία στα σχολεία δίνει. Είναι καθηλωμένα. Και συγκρινόμενα με την προηγούμενη περίοδο και όχι με τις ανάγκες οι οποίες σήμερα είναι πολύ μεγαλύτερες, είναι μειούμενα στον αριθμό που σας είπα. Δηλαδή γενικά 65% λιγότερη χρηματοδότηση προς τους Δήμους, αυτό λένε τα νούμερα και για να έχετε και μια απάντηση μπορούμε, ποιο στοιχείο δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει; Τον προϋπολογισμό, έτσι; Μπορούμε να δούμε μέσω του προϋπολογισμού την αλήθεια αυτών των πραγμάτων. 65% η κρατική

χρηματοδότηση στους Δήμους μειούμενη, αυτή είναι η αλήθεια, αυτή είναι η πραγματικότητα, καμιά κυβέρνηση δεν την αμφισβητεί, τη δικαιολογεί, την εξηγεί, δεν την αμφισβητεί και τα χρήματα για τις λειτουργικές δαπάνες, τις δαπάνες των σχολείων, από το 2014 μέχρι το 2022 είναι κατηλωμένα. 680.000 ευρώ για έναν Δήμο με 51 σχολικά κτίρια, με 71 σχολικές μονάδες. Ας κάνουμε τη διαίρεση και θα το δούμε.

Δεν ξέρω λοιπόν τι λέει η ΕΛΣΤΑΤ, εγώ σας λέω τι λέει η πραγματικότητα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Αν δεν υπάρχει κάτι άλλο να προχωρήσω στα επόμενα ερωτήματα, αν δεν υπάρχει κάτι συμπληρωματικά σ' αυτό, κάποια επιπλέον πληροφορία.

Τώρα, υπάρχουνε διάφορα ερωτήματα, θα προσπαθήσω..., υπάρχουν κάποια ερωτήματα καταρχήν για τον κ. Πελετίδη τα οποία εννοείται ότι θα διαβιβαστούν προς τον κ. Πελετίδη και κάποια σχόλια.

Τώρα, υπάρχει από μία γονέα, η έκφραση, μέσω του ερωτήματός της, της αγωνίας σε σχέση με το θέμα των πιστοποιητικών ασφάλειας για τους λέβητες, για τον λέβητα και για το πιστοποιητικό πυρασφάλειας. Ρωτάει με λίγα λόγια πώς ως Σύλλογοι Γονέων και εδώ νομίζω ότι η κα Πλατανιά, νομίζω μέσα απ' την Ανώτατη Συνομοσπονδία θα μπορέσουμε να έχουμε περισσότερο την απάντηση εδώ, πώς ως Σύλλογοι Γονέων μπορούν να κινηθούν και πού να απευθυνθούν για να απαιτήσουν τα στοιχειώδεις τους, τα παιδιά να είναι ασφαλή. Και επίσης τι άλλους ελέγχους θα πρέπει να λάβουν υπόψη για τα σχολικά κτίρια.

Τώρα να πω ότι για τα θέματα τόσο και της πυρασφάλειας όσο και της αντισεισμικής προστασίας όσο και της ενεργειακής αναβάθμισης που ακούστηκαν προηγουμένως, υπάρχει συστηματικά μία προσπάθεια μέσα από διάφορες Εγκυκλίους να μετακυληθεί η ευθύνη προς τους διευθυντές των σχολείων, πράγμα το οποίο καταλαβαίνουμε όλοι ότι δεν είναι έτσι.

Είναι άλλο το να κάνεις διαπιστώσεις στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων σου και αυτό που μπορείς να αντιληφθείς μέσα από μια σχολική μονάδα και να τα επισημάνεις παραπάνω και άλλο να φανείς ως ο τελικά υπεύθυνος. Και έχουμε ζήσει στο παρελθόν ακόμη και διώξεις, είχαμε κάτι εφόδους ελεγκτικών μηχανισμών της Πυροσβεστικής που τελικά οι αποδέκτες για το ότι δεν ήταν σωστά τα συστήματα της πυρασφάλειας έβρισκαν ως υπαίτιους τους διευθυντές των σχολείων.

Αυτό έτσι σαν..., βάζοντας συνολικά το ερώτημα και για την κα Πλατανιά και για τον Χρήστο τον Βρεττάκο. Κυρία Πλατανιά, θέλετε;

B. ΠΛΑΤΑΝΙΑ: Ναι. Καταρχήν να πω ότι σχολιάζοντας λίγο και αυτό που είπατε, ότι αν υπάρχει μια ευθύνη στους διευθυντές αυτή είναι να συμβάλλουνε μαζί με τους γονείς και θα έλεγα με την καθοριστική συμβολή που μπορούν να έχουν οι διευθυντές στον Σύλλογο Διδασκόντων, ώστε από κοινού εκπαιδευτικοί και γονείς να απευθύνονται στους αρμόδιους για όλες τις απαιτούμενες ενέργειες που πρέπει να γίνονται γύρω απ' αυτά τα ζητήματα.

Αυτή είναι κατά τη γνώμη μας η ευθύνη που μπορεί να έχουν οι διευθυντές, γιατί όντως συμφωνούμε, πάρα πολλές ευθύνες προσπαθούν να μετακυληθούν πολλές φορές απέναντι στους εκπαιδευτικούς, στις Διευθύνσεις των σχολείων, εντάξει, γιατί ακριβώς πολλές φορές μπορεί να είναι, αν θέλετε, και τα πρώτα, οι πρώτοι άνθρωποι με τους οποίους έρχονται και σε επαφή οι εκπαιδευτικοί.

Εμείς λέμε, λοιπόν, ότι πρέπει προς κάθε αρμόδιο, ξεκινώντας από τις Σχολικές Επιτροπές, τις Δημοτικές Επιτροπές Παιδείας, τα ίδια τα Δημοτικά Συμβούλια και τις Δημοτικές Αρχές αντίστοιχα για τα ζητήματα που αφορούν τα σχολικά κτίρια που έτσι κι αλλιώς είναι στις αρμοδιότητές τους, θα πρέπει οι Σύλλογοι Γονέων μέσω των Ενώσεών τους αλλά και αυτοτελώς να απευθύνονται, να πιέζουν θα λέγαμε, γιατί η δική μας πείρα δείχνει ότι δεν είναι πάντα πάρα πολύ εύκολο, και μάλιστα να πιέζουνε, επειδή πάρα πολλές φορές από τους Δήμους εμείς η πρώτη απάντηση που παίρνουμε είναι ότι, τέλος πάντων, αυτά που ακούστηκαν, δεν αρνιόμαστε, ότι δηλαδή υπάρχουν τα ζητήματα της υποχρηματοδότησης, αυτά είναι υπαρκτά θέματα, όμως επειδή ξέρετε πάρα πολλοί Δήμαρχοι και Δημοτικές Αρχές όταν αυτές οι αρμοδιότητες μεταφέρθηκαν στους Δήμους δεν εκφράσαν αντιρρήσεις και τώρα πολλές φορές μας επικαλούνται ακριβώς την αναρμοδιότητά τους, δηλαδή την αδυναμία τους μάλλον να το πούμε έτσι λόγω χρηματοδότησης να πάρουνε τα αντίστοιχα μέτρα.

Άρα σε τελική ανάλυση νομίζουμε ότι οι Ενώσεις Γονέων και οι Σύλλογοι πρέπει να πιέζουνε, να παίρνουν απαντήσεις, και σε τελική ανάλυση αν οι Δήμοι θεωρούν ότι θέλουν αλλά δεν μπορούν να πιέζουνε και αυτοί με τη σειρά τους αντίστοιχα την κυβέρνηση για την αύξηση, την εκάστοτε κυβέρνηση φυσικά γιατί δεν είναι τωρινό ζήτημα, για την αύξηση της χρηματοδότησης.

Πιο συγκεκριμένα για τα ζητήματα αυτά, λέμε γιατί ειδικά τα ζητήματα με τους λέβητες αναδείχθηκαν με τραγικό τρόπο, με το έγκλημα θα λέγαμε εμείς με το παιδί του δημοτικού στις Σέρρες, μας απασχόλησε ιδιαίτερα, προτρέψαμε όλους τους Συλλόγους να κάνουνε τις απαραίτητες ενέργειες, δηλαδή να κινητοποιηθούνε, να γίνουνε έλεγχοι, υπήρξαν και ορισμένες Δημοτικές Αρχές για να είμαστε ειλικρινείς που θορυβήθηκαν, όμως και αυτό ξέρετε δεν μπορεί να συμβαίνει όταν υπάρχει ένα τραγικό περιστατικό.

Χρειάζεται, δηλαδή, διαρκώς να το έχουμε στο μυαλό μας και πιστεύουμε όπως και κάθε ζήτημα που αφορά την ασφάλεια των παιδιών μας.

Και απ' αυτή τη σκοπιά θα ήθελα έστω και εκ των υστέρων ένα σύντομο σχόλιο για το προηγούμενο θέμα, γιατί ξέρετε στην πραγματικότητα το ζήτημα δεν είναι αν τα χρήματα που δίνονται είναι τόσα ή άλλα τόσα, στην πραγματικότητα το πρόβλημα είναι ότι είναι ανεπαρκή. Και ότι είναι ανεπαρκή τη στιγμή που εμείς σε πάρα πολλά μας αιτήματα παίρνουμε την απάντηση αυτό, το ότι δεν φτάνουν τα χρήματα. Δηλαδή και μάλιστα να σας πω προσπαθούνε να μας πείσουνε όχι ότι πρέπει από κοινού να το πω έτσι να διεκδικήσουμε με βάση το τι δικαιούνται τα παιδιά μας και τι έχουν ανάγκη, αλλά να μας πείσουνε για το ανάποδο, ότι, δηλαδή, πρέπει να προσαρμόσουμε τις διεκδικήσεις μας ως Ομοσπονδία Γονέων, ως Ανωτάτη Συνομοσπονδία Γονέων Μαθητών Ελλάδας, στις αντοχές αυτές της οικονομίας.

Και αυτή είναι μια πλευρά που κατά τη γνώμη μας είναι πάρα πολύ κρίσιμη. Είναι άλλο πράγμα, δηλαδή, εγώ καταλαβαίνω τι έχει ανάγκη το παιδί μου, ανάγκη ζωτική, ζωτική, για να είναι ασφαλές στο σχολείο του, φυσικά και μορφωτική, και άρα διεκδικώ να το πετύχω και είναι άλλο πράγμα αυτό που ακούμε πολλές φορές όταν διεκδικούμε, λέω από τους αρμόδιους, ότι κοιτάξτε να δείτε, επειδή τα λεφτά δεν φτάνουνε βολευτείτε και με κάτι λιγότερο.

Όμως εμείς το δηλώνουμε και με αυτή την ευκαιρία και πιστεύουμε ότι σας έχουμε συμμάχους μας σε αυτή την κατεύθυνση, τις ανάγκες των παιδιών μας δεν μπορούμε να τις προσαρμόσουμε στα καλούπια του δεν έχουμε χρήματα. Πιστεύουμε ότι έτσι πρέπει να σκέφτεται κάθε γονιός, έτσι σκέφτεται κάθε γονιός για τα παιδιά του, για το δικό του το παιδί, πιστεύουμε ότι μπορούμε να σκεφτόμαστε συλλογικά όλοι, έτσι για τα παιδιά ολονών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Και εμείς ευχαριστούμε. Δήμαρχε, κάτι σ' αυτό το θέμα;

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Μία κουβέντα, συμφωνώντας σε μεγάλο βαθμό με την τοποθέτηση της εκπροσώπου των γονέων. Ακούστε λιγάκι, εγώ δεν πιστεύω ότι υπάρχει κανείς Δήμαρχος σε όλη την Ελλάδα που θα ήθελε τα παιδιά να πηγαίνουν σε σχολεία που δεν είναι ασφαλή. Έτσι; Άρα να ξεκινήσουμε με αυτό ως δεδομένο.

Υπάρχει, είναι τεράστιες οι ευθύνες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, το ότι αποδέχθηκε πράγματα που δεν θα έπρεπε να είναι στη δική της δικαιοδοσία τα αποδέχθηκε και ταυτόχρονα, αδιαμαρτύρητα θα πω εγώ συμφωνώντας, και ταυτόχρονα πάλι αδιαμαρτύρητα αποδέχθηκε τους αντίστοιχους πόρους να μην έρχονται στα ταμεία των Δήμων για να μπορέσουν να ανταποκριθούν. Τεράστιες ... Έτσι;

Μπορεί κάποιος σε τέτοια ζητήματα να τις επικαλείται; Μπορεί κάποιος, κατά τη γνώμη μου, Δήμαρχος να επικαλείται ότι ξέρεις δεν έχω λεφτά, άρα τι μου λες για την πυρασφάλεια ή τι μου λες για τους λέβητες; Όχι. Λέω λοιπόν στη μητέρα που αναρωτιέται: κάθε σχολείο πρέπει να έχει δύο πιστοποιητικά. Το ένα να είναι πιστοποιητικό από τεχνίτη καυστήρων που θα λέει ότι ο καυστήρας μπορεί να λειτουργήσει με ασφάλεια το επόμενο διάστημα, να θυμίσω ότι αυτός είναι ένας ιδιώτης τεχνικός οπότε παίρνει ευθύνη, άρα δεν θα είναι ένα απλό χαρτί που θα δώσει, έτσι (;), και ταυτόχρονα το ίδιο να συμβαίνει και με την παθητική πυρασφάλεια που έχουμε στα σχολεία μας. Δηλαδή να έχουμε αναγομωμένους πυροσβεστήρες, τέτοιους και τόσους σε αριθμό, που να μπορούν να καλύπτουν τις ανάγκες του σχολείου.

Το τυπικό κομμάτι είναι αυτό. Υπάρχει όμως, κατά τη γνώμη μου, και κλείνω σ' αυτό και ένα πιο ουσιαστικό κομμάτι. Τα σχολεία μας είναι παλιά, το ξαναλέω και έτσι πρέπει να το δούμε. Πυρασφάλεια δεν σημαίνει έχω 5 πυροσβεστήρες για να σβήσω μια φωτιά που άναψε. Πια ζούμε σε εποχές που η ενεργητική πυρασφάλεια, δηλαδή τα συστήματα πυρόσβεσης είναι εκείνα που θα έπρεπε να μπουν σε προτεραιότητα, για να μιλάμε για ασφαλή σχολεία.

Υπάρχει η πρόβλεψη, γιατί κάποια πράγματα δεν γίνονται με τους δημοτικούς προϋπολογισμούς, υπάρχει η πρόβλεψη από την Κεντρική Διοίκηση να μπει ως θέμα προτεραιότητας; Η απάντηση είναι όχι. Και πρέπει να τα λέμε αυτά.

Όχι για να μοιράζουμε τις ευθύνες αλλά για να ξέρουμε τι έχουμε να αντιμετωπίσουμε και τι έχουμε να παλέψουμε. Έτσι;

Ευχαριστώ.

B. ΠΛΑΤΑΝΙΑ: Θα μπορούσα ένα ζήτημα; Κοιτάξτε να δείτε, το πιστοποιητικό είναι το εύκολο κομμάτι. Συμφωνώ δηλαδή, ότι δεν υπάρχει κανένας Δήμαρχος που δεν θα κάνει αυτή την κίνηση.

Κοιτάξτε όμως, ξέρετε φαντάζομαι καλύτερα από μένα ότι υπάρχουν σχολεία στα οποία υπάρχουν τάξεις 1^{ης} δημοτικού, φυσικά δεν παίζει ρόλο και 6^{ης} να ήτανε και λυκείου να ήτανε, που βρίσκονται ακριβώς δίπλα στα λεβητοστάσια. Υπάρχουν τάξεις υπόγειες που τα παιδιά δεν έχουν ούτε μια ανάσα από καθαρό αέρα, από παράθυρο. Υπάρχουν σχολεία που δεν υπάρχει διέξοδος διαφυγής.

Το δεν έχουμε χρήματα, λοιπόν, το έχουμε πάρει πάρα πολλές φορές ως απάντηση όχι στο αν γίνεται ο έλεγχος και η πιστοποίηση, όταν υπάρχει δεδομένο ότι υπάρχει πρόβλημα. Γιατί εμείς ξέρετε δεν θέλουμε απλά μια πιστοποίηση, εμείς θέλουμε να λύνονται αυτά τα ζητήματα, όχι να μην τίθεται η ασφάλεια των παιδιών μας σε κίνδυνο.

Εκεί λοιπόν η απάντηση που έχουμε πάρει είναι πάρα πολλές φορές ότι δεν υπάρχουν χρήματα και αυτό είναι πλευρά με την οποία δεν μπορούμε να συμβιβαστούμε και γι' αυτό πιστεύουμε ότι αξίζει τον κόπο να συνεχίσουμε να διεκδικούμε, λέω για την επίλυση των προβλημάτων και όχι απλά την καταγραφή, γιατί ξέρετε τυπικά ένας λέβητας μπορεί να βγαίνει ότι έχει την πιστοποίηση, όταν όμως είναι δίπλα σε μια σχολική τάξη είναι έτσι κι αλλιώς το θέμα έχει πολύ μεγάλο πρόβλημα.

Σας ευχαριστώ.

X. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Συμφωνώ απόλυτα και να συμφωνήσουμε όλοι ότι ένα από τα πρώτα πράγματα που πρέπει να ανοιχθεί άμεσα και να κινηθούμε συντονισμένα σε αυτή την κατεύθυνση είναι τα νέα σχολικά κτίρια, που θα πρέπει να φτιαχτούν με συγκεκριμένες προδιαγραφές. Έτσι; Αυτό απαιτεί, δεν είναι μια εύκολη υπόθεση, απαιτεί ένα μεγάλο πρόγραμμα από την πλευρά της πολιτείας, όχι των Δήμων επιμένω, δεν έχουν την ευθύνη για την ανέγερση των σχολείων οι Δήμοι, θα ήταν υπερβολικά άδικο. Οι Δήμοι μένουν όρθιοι παίρνοντας χρήματα από τους δημότες, τα χρήματα του κρατικού προϋπολογισμού που δίνονται στους Δήμους είναι λιγότερα από τα χρήματα που εισπράτουμε από τους ανθρώπους.

Πάω εγώ στους φτωχοδιάβολους στο Κερατσίνι δηλαδή και αν δεν μου πληρώσουνε δημοτικά τέλη, γιατί τα εισπράττω μέσα από τη ΔΕΗ, τους κόβουμε το ρεύμα. Επομένως, λοιπόν, αυτό το τεράστιο ζήτημα που βάζετε πρέπει να είναι απόλυτη άμεση προτεραιότητα και σ' αυτή την κατεύθυνση πρέπει να κινηθούμε του κεντρικού κράτους, το οποίο πρέπει να δημιουργήσει στέγη για τα επόμενα 50 χρόνια. Ό,τι έδωσαν αυτά τα σχολικά κτίρια σε μεγάλο βαθμό τα έχουν δώσει. Χρειάζεται, λοιπόν, ένα τέτοιο πρόγραμμα, λεφτά υπάρχουν, του Ταμείου Ανάκαμψης, αντί να πηγαίνουν σε διάφορες πλατφόρμες ψηφιακές αμφιβόλου πιστοποίησης μπορούν να πάνε σε αυτή την κατεύθυνση. Έτσι; Δεν αντιδικούμε, δηλαδή, συμφωνώ απόλυτα με την...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Σχετικό είναι και ένα άλλο ερώτημα που λέει ότι για τη συντήρηση των σχολικών μονάδων υπεύθυνοι είναι οι Δήμοι. Γιατί μέχρι σήμερα δεν υπάρχει μια κοινή πολιτική γραμμή για τη συντήρηση των καυστήρων και των λεβητοστασίων, με έξοδα των Δήμων, πέρα από τα χρήματα που δίνονται για τα λειτουργικά των σχολείων από τις Σχολικές Επιτροπές; Αυτό έτσι, υπάρχει αυτό το ερώτημα εδώ από έναν συνάδελφο.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Καλά, κοινή πολιτική των Δήμων δεν μπορεί να υπάρξει γιατί δεν υπάρχει η κοινή πολιτική τοποθέτηση και θεώρηση των πραγμάτων απ' τη μεριά των Δημάρχων. Εγώ θα σας πω για τον δικό μας Δήμο ότι και οι καυστήρες και η πυρασφάλεια των σχολείων, αυτή που σας περιέγραψα, αφορά χρήματα του Δήμου. Επιχορηγούνται οι Σχολικές Επιτροπές για να κάνουν αυτό. Έτσι; Όπως επιχορηγούνται και για να πληρώνουν το 100% του πετρελαίου του ... και του φυσικού αερίου, αλλά αυτό έχει να κάνει με μια δική μας αντίληψη για κάποια πράγματα.

Θα μπορούσαν να υπάρξουν κοινές κατευθύνσεις ώστε να επιβληθούν κοινές πολιτικές στους Δήμους αρκεί να υπάρχει και η αντίστοιχη χρηματοδότηση. Γιατί δεν δίνει κοινή κατεύθυνση το κράτος; Ακριβώς γιατί δεν θέλει να δώσει και τα χρήματα για να μπορέσει να υλοποιηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Και εδώ θα μου επιτρέψετε και ένα σχόλιο σε σχέση με τα νέα κτίρια τα οποία χτίζονται, δυστυχώς ενώ υποτίθεται ότι το σχολείο το οποίο έχει υιοθετήσει ως μορφή σχολείου και η πολιτεία μέσα από τα χρόνια αγώνων της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας είναι το ολοήμερο σχολείο, τα σχολεία δεν χτίζονται με τις προδιαγραφές των ολοήμερων σχολείων και δεν είμαι τεχνικός για να

ξέρω, αυτό θα μας το πεις εσύ, Χρήστο, αν χτίζονται με τις προδιαγραφές που απαιτούνται στον τομέα της ασφάλειας, που μπήκε προηγουμένως.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Εγώ 20 χρόνια δεν έχω δει να χτίζεται σχολείο στη δική μου περιοχή, άρα... Έτσι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Οπότε δεν μπορείς, ναι, σωστό.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Έχω δει δύο σχολεία που χτίζονται με τη μορφή του ΣΔΙΤ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Ναι, πλέον αυτός ο τρόπος λίγο-πολύ...

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Είναι ένα πολύ ακριβό σχολείο αν θέλετε τη γνώμη μου και δεν μπορώ να καταλάβω γιατί ενώ μπορεί να δανειοδοτηθεί ιδιώτης για να το χτίσει δεν μπορεί να δανειοδοτηθεί το ελληνικό κράτος για να το κάνει, αλλά αυτό είναι μια άλλη κουβέντα, δεν είναι της ώρας. Από την εμπειρία μου απ' αυτά τα σχολεία είναι ότι είναι σχολεία που αν, από την άποψη της διαρρύθμισης στον χώρο, έτσι (;), που αν τα υπόλοιπα παιδιά μας που πάνε σε αυτά τα διδακτήρια που όλοι έχουμε στο μυαλό μας τα είχαν δει δεν θα ξαναπηγαίνανε στο σχολείο που θα τα στέλναμε, έτσι;

Είναι όμορφα σχολεία. Είναι λειτουργικά; Παράδειγμα στο Καλλιτεχνικό Σχολείο που μας έφτιαξαν εδώ έχουμε αίθουσα χορού, τέλος πάντων, που έτρεχε μετά ο Δήμος με δικά του χρήματα, παρακαλώντας και τον ιδιώτη, γιατί απ' αυτόν πρέπει να πάρεις άδεια, να βάλουμε τι; Αντί να έχουνε τα παιδιά κάτω μάρμαρο, να πάμε να βάλουμε ξύλο για να μπορέσουν να χορέψουν, έτσι; Και έπρεπε να παρακαλέσουμε για να το κάνει.

Θέλω να πω, δηλαδή, ότι προφανώς χτίζονται και σ' αυτό μπορούμε να το πούμε με βάση τον σύγχρονο αντισεισμικό κανονισμό, έτσι (;), ναι, αν μας βάζαν εμάς, συνάδελφέ μου, να πούμε στους σχεδιαστές πώς θα τα κάνουν, θα τα φτιάχναμε αλλιώς. Έτσι; Γιατί δεν ξέρω με ποιον τρόπο γίνονται και τα σχέδια για να αντιμετωπίσουν τις σύγχρονες ανάγκες τις καινούργιες τα σχολεία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Λοιπόν, συνεχίζουμε. Ένα συναφές ερώτημα είναι αυτά που πιστεύετε οι 3 Δήμαρχοι, ήταν το ερώτημα, για την ενίσχυση της δημόσιας σχολικής μονάδας τα πιστεύει και η ΚΕΔΕ, γιατί το πρόβλημα λύνεται μόνο με κεντρικές πολιτικές, είναι σε σχέση με το προηγούμενο, απαντήθηκε νομίζω ήδη, αλλά το ερώτημα είναι αν υιοθετεί αυτές τις θέσεις που λίγο-πολύ εκφράσατε και η Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδας. Σε επίπεδο οργάνωσης φαντάζομαι.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Σε εκφραστικό επίπεδο φαντάζομαι δεν θα βρεθεί κανείς σε μια συζήτηση ή σε ένα Συνέδριο, τέλος πάντων, να πει κάτι διαφορετικό, όμως υπάρχουν πλευρές που πρέπει να τις δούμε και εμένα με θορυβούν ιδιαίτερα, που πλασάρονται και από τη μεριά της ΚΕΔΕ, έτσι (;), της πλειοψηφίας αν θέλετε των Δημάρχων, κάποιες απόψεις οι οποίες είναι πάρα πολύ επικίνδυνες. Για παράδειγμα, σαν καινούργιο πράγμα και το ζητάει ένα μέρος της ΚΕΔΕ αυτό είναι να περάσει συνολικά η ευθύνη της πρωτοβάθμιας τουλάχιστον εκπαίδευσης στους Δήμους, έτσι; Και το εμφανίζουν ως κάτι καινούργιο που θα λύσει και τα προβλήματα.

Καταρχήν δεν είναι κάτι καινούργιο. Είναι κάτι πάρα πολύ παλιό, πριν 150 χρόνια ο δημοδιδάσκαλος ήταν αυτό που ευτυχώς μετά από δεκαετίες, τέλος πάντων, άνοιξε ένα νέο παράθυρο στην εκπαιδευτική πραγματικότητα στη χώρα. Υπάρχουν απόψεις λοιπόν που πραγματικά συνταιριάζουν με αυτό που γίνεται εδώ και αρκετά χρόνια στη χώρα, δηλαδή μια Τοπική Αυτοδιοίκηση που θέλει, όπως κάνει και η κεντρική κυβέρνηση, να πετάξει από πάνω της την ευθύνη των σχολικών μονάδων, και άρα να μπει σε μια λογική σιγά-σιγά να αποσύρεται από κει που δεν θέλει, αλλά να χώνεται πιο βαθιά εκεί που θέλει.

Το είπε ο Δήμαρχος της Πάτρας. Δεν πάνε τα σχολειά στον Υπουργό να φωνάξουν, συνάδελφοι, γιατί είναι μακριά. Πάνε στον Δήμαρχο να φωνάξουν. Και καλά κάνουν και πάνε στον Δήμαρχο να φωνάξουν, όμως πρέπει να γίνει κατανοητό και από τη μεριά των Δημάρχων και από τη μεριά των γονιών και των εκπαιδευτικών ότι όλοι μαζί πρέπει να πάμε σ' αυτόν που δημιουργεί το πρόβλημα και να απαιτήσουμε άλλες πολιτικές.

Γίνεται, λοιπόν, υπάρχει μια συζήτηση στην ΚΕΔΕ, προφανώς και δεν υπάρχει ενιαία αντίληψη για κάποια πράγματα, υπάρχουν κάποιες φωνές που πλασάρουν ως καινούργια, ως νέες ιδέες το να γυρίσουμε 150 χρόνια πίσω και έτσι πρέπει να τα αντιμετωπίζουμε αυτά τα πράγματα, εε ναι, δεν είμαστε όλοι οι Δήμαρχοι μαζί. Αν ήμασταν και αν ήτανε και όλοι οι εκπαιδευτικοί μαζί και όλοι οι γονείς μαζί δεν θα κάναμε αυτή τη συζήτηση που κάνουμε νομίζω σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Σωστό.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Βέβαια το στοίχημα είναι να βρούμε αυτά που μας ενώνουν και να κάνουμε σοβαρή προσπάθεια να τα διεκδικήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Πάντως πέρα από την..., απέναντι στην απόφαση που είχε πάρει η ΚΕΔΕ που ούτε λίγο - ούτε πολύ με αφορμή την προσχολική αγωγή ζητούσε να πάρει τα νηπιαγωγεία στους Δήμους, ευτυχώς υπήρξε ένας αγώνας που τότε κερδήθηκε και φτάσαμε στη θεσμοθέτηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Και συναφές μ' αυτό είναι ένα ερώτημα το οποίο μπαίνει από έναν συνάδελφο, το είδα ως παρατήρηση, αν υπάρχουν κάποιες, αν μέσω της αξιολόγησης που αποτελεί μέρος σχεδιασμού για τη μεθοδευμένη ιδιωτικοποίηση των σχολείων, υπάρχει σχέδιο για σταδιακή μεταφορά της χρηματοδότησης στους Δήμους και πληροφορία για το πέρασμα της μισθοδοσίας των εκπαιδευτικών στους Δήμους, προς το παρόν ευτυχώς δεν έχουμε κάποιο τέτοιο δείγμα, φαντάζομαι ούτε ο Δήμαρχος θα ήθελε να έχει την ευθύνη της μισθοδοσίας με την υφιστάμενη κατάσταση, αλλά δεν νομίζω ότι είναι εκεί το θέμα, νομίζω ότι σ' αυτή τη φάση τουλάχιστον δεν έχει ξεκινήσει, φανερά τουλάχιστον, μια τέτοια κουβέντα. Τώρα αν υπάρχουν κάποιοι σχεδιασμοί δεν ξέρω πού οδηγούνται και πού οδηγούνται όλες αυτές οι κινήσεις.

Πάντως το θέμα της σταδιακής ιδιωτικοποίησης της δημόσιας εκπαίδευσης είναι κάτι που η Διδασκαλική Ομοσπονδία το έχει επισημάνει όταν από το 2019 σε ένα Συνέδριο, σε μια έρευνα που έκανε από κοινού με την ΟΛΜΕ στα πλαίσια..., τα πρώτα ευρωπαϊκά συνδικάτα που το έκαναν με τη συνεργασία της Education International στην Ευρώπη, κατέδειξαν τις πολλές μορφές, το παρουσιάσαμε τότε και στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, ήταν η κα Ζαχαράκη τότε ως εκπρόσωπος του Υπουργείου, ο κ. Γαβρόγλου και άλλοι, μόλις πριν από λίγο Υπουργός Παιδείας, οι οποίοι έλαβαν τα συμπεράσματα απ' την ομάδα των πανεπιστημιακών που έκανε την έρευνα ότι σταδιακά το δημόσιο σχολείο με τους χίλιους δυο τρόπους ιδιωτικοποιείται. Και αυτό που γράφουν πολλοί και στο πλαίσιο εδώ του διαλόγου, ότι το χέρι μπαίνει βαθιά στην τσέπη.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Είναι έτσι και αυτό που λέει ο συνάδελφος δεν..., ακούγεται ως σενάριο επιστημονικής φαντασίας, δεν είναι. Αν δούμε σε κάποιες χώρες της Ευρώπης, εντάξει, εκεί υπάρχει και ένα άλλο σύστημα, τέλος πάντων, διοίκησης και διάρθρωσης, αλλά ναι, φαντάζομαι κάποιοι θα το ονειρεύονταν και αυτό. Έτσι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Σίγουρα.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Και είναι αποτέλεσμα μιας ολόκληρης πολιτικής του πώς καταλήγεις και εκεί. Ναι, δεν είναι σενάριο επιστημονικής φαντασίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Όχι, επιστημονικής φαντασίας δεν είναι.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Πρέπει όλα αυτά τα πράγματα να τα έχουμε μπροστά μας, συνάδελφοι, γιατί κανείς δεν ξέρει τι ξημερώνει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Τώρα, υπάρχουν μια σειρά ακόμη ερωτημάτων που αναφέρονται στη χρηματοδότηση. Εγώ θα μου επιτρέψετε να τα διαβάσω συνολικά γιατί νομίζω... (κλειστά πρακτικά) μιας σχολικής μονάδας.

Μια σχολική μονάδα είχε μέχρι πρότερου έξοδα θέρμανσης 1.500 ευρώ τον χρόνο, από πέρυσι έχει αυξηθεί στις 3.500, οι επιχορηγήσεις έχουν μείνει ίδιες, άρα αυτά τα έξτρα 2.000 δόθηκαν εις βάρος άλλων βασικών λειτουργικών αναγκών. Τα περισσότερα τα επωμίστηκαν οι γονείς γράφει και στη συνέχεια δεν θέλω να προχωρήσω στην ανάλυση.

Τεχνικές εργασίες, συντηρήσεις, ανταλλακτικά, υλικά επισκευών τα επωμίζεται το σχολείο, με αφορμή τους ελέγχους της πυρασφάλειας οι υπεύθυνοι των ελέγχων απευθύνονται στους διευθυντές / προϊσταμένους και ζητάνε να αγοράσουν υλικά, ανταλλακτικά, πράγματα για τα οποία οι διευθυντές / προϊστάμενοι δεν έχουν γνώσεις, όπως και για τα υπόλοιπα κτιριακά.

Αυτό είναι πάγια πρακτική των εργαζόμενων στον Δήμο, μεταθέτουν αρμοδιότητες δικές τους στους διευθυντές των σχολείων, ειδικά για τους προϊσταμένους μικρών σχολικών μονάδων που έχουν και τάξη, άρα κάνουν παράλληλα και μάθημα και έχουν και τη διοίκηση του σχολείου, επιβαρύνονται και με τα κτιριακά χωρίς να είναι αρμοδιότητά τους, είναι κάτι που το σχολιάσαμε και πιο πριν, το κρατάς, Χρήστο, και αν έχεις να το σχολιάσεις λίγο περισσότερο.

Ένα παρεμφερές ερώτημα σε σχέση με τα... (κλειστά πρακτικά) Δυστυχώς εκ του Νόμου η παρουσία μας εκεί δεν παίζει ουσιαστικό ρόλο, δεν λαμβάνεται υπόψη η γνώμη μας στις αποφάσεις της πλειοψηφίας του Δήμου, αρχικά να τονίσω ότι δεν αποδίδονται αυτά τα ελάχιστα χρήματα της κρατικής επιχορήγησης στα σχολεία, πέρυσι στα σχολεία της περιοχής, δεν λέω τώρα τον Δήμο, για λόγους..., πιστώθηκαν απ' τον Δήμο 600 ευρώ, τα 12θέσια τον Φλεβάρη του 2022. Έξι μήνες τα σχολεία λειτουργούσαν απ' την αρχή της σχολικής χρονιάς χωρίς χρήματα.

Τα σχολικά κτίρια χρησιμοποιούνται με αποφάσεις του Δήμου για χρήση των ΚΔΑΠ και οι απογευματινές χρήσεις με φορείς είτε του Δήμου, είτε εκτός Δήμου, πώς καλύπτει ο Δήμος τα έξοδα λειτουργίας: ρεύμα, αέριο, νερό κλπ. στους σχολικούς χώρους που λειτουργούν οι φορείς, πώς καταγράφονται τα έξοδα και πόσα είναι, υπάρχει αδιαφάνεια στην κάλυψη των εξόδων των χρησιμοποιούμενων σχολικών χώρων από τον Δήμο είναι το σχόλιο.

Επίσης, τα σχολικά κτίρια που οικοδομούνται από τους Δήμους, αυτό δεν γνωρίζω να οικοδομεί βέβαια ο Δήμος σχολικά κτίρια, με ποια κριτήρια χτίζονται και παίρνουν τις άδειες όταν δεν πληρούν τις βασικές παραμέτρους για τη λειτουργία σύγχρονου σχολικού κτιρίου, π.χ. κατάλληλες αυλές. Μπορεί ένα νηπιαγωγείο να χτίζεται και να συστεγάζεται στο ίδιο κτίριο με υπηρεσίες του Δήμου;

Πώς μπορούμε ως εκπαιδευτικοί να υπερασπιστούμε την παιδαγωγική λειτουργία και εκπαιδευτικά κατάλληλη κατασκευή των σχολικών κτιρίων, όταν στην πράξη οι Δήμοι χτίζουν σχολικά κτίρια με αυθαίρετα κριτήρια στους ίδιους σκοπούς και ίδιους σκοπούς.

Σοβαρό πρόβλημα η παράλληλη εργασία του Δήμου με τη λειτουργία των σχολείων. Είναι δυνατόν να γίνονται εργασίες την ώρα λειτουργίας -αυτό είναι πολύ σοβαρό- του σχολείου με το επιχείρημα ότι και οι εργαζόμενοι στη συνέχεια εργάζονται το πρωί;

Αυτά τα ερωτήματα έτσι συνολικά μπήκαν για το θέμα αυτό.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Να κάνω εγώ μια προσπάθεια έτσι.

Δες τε λιγάκι. Εγώ είπα και το είπα με έναν ευγενικό τρόπο, εμείς πώς, τι κάνουμε. Όταν έρχονται τα χρήματα για τις λειτουργικές δαπάνες των σχολείων με συνεδριάσεις των οργάνων φεύγουν για τις σχολικές μονάδες. Είπα ότι κάνουμε και κάτι άλλο. Χρήματα των δημοτών παίρνοντάς τα από άλλες ανάγκες μεταφέρονται στα ταμεία της Σχολικής Επιτροπής για να αντιμετωπιστούν αυτά τα προβλήματα που περιγράφουν οι συνάδελφοι και που είναι έτσι και είναι μια πραγματικότητα.

Στα σχολεία του Δήμου μας το πετρέλαιο, το φυσικό αέριο, άλλα ζητήματα που ξεφεύγουν από τις προϋπολογισμούς που τα σχολεία μπορούν να έχουν με τα χρήματα που παίρνουν από το Υπουργείο Εσωτερικών αντιμετωπίζονται από τον Δήμο.

Στο δικό μας, είναι επιλογή. Μπορούν όλοι οι Δήμοι να το κάνουν αυτό; Η απάντηση είναι όχι, γιατί εμείς τα έχουμε καταφέρει και έχουμε μια κατάσταση

οικονομική και με κάποιες προτεραιότητες, τέλος πάντων, τα φιλοκαταφέρνουμε, όμως η πραγματικότητα είναι αυτή. Ή όταν εμείς σε συνεργασία με τα Σχολικά Συμβούλια κάποιοι Σύλλογοι χρησιμοποιούνε τα σχολικά κτίρια το απόγευμα, έτσι; Με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, δεν έχει το σχολείο, έχει..., το μέρος της δαπάνης που γίνεται για να θερμαίνονται, για να φωτίζονται είναι χρήματα που πάνε στη Σχολική Επιτροπή. Και έτσι θα έπρεπε να γίνεται.

Φτιάχνονται κτίρια απ' τους Δήμους; Όχι, δεν χτίζουν οι Δήμοι κτίρια. Δεν ξέρω ποιος τα χτίζει, σας το ξαναλέω. Θεωρητικά η ΚΤΥΠ. Μετά τον ΟΣΚ η ΚΤΥΠ. Δεν έχω δει να χτίζει κάτι η ΚΤΥΠ. Βάλαμε, εμείς αναγκαστήκαμε για να υποστηρίξουμε τη δίχρονη προσχολική αγωγή, αναγκαστήκαμε και σε οικόπεδα βάλαμε προκάτ κατασκευές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Υπάρχει σχετικό ερώτημα στη συνέχεια γι' αυτό το θέμα.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Το αίτημά μας λοιπόν για να ακούσουνε και οι συνάδελφοι από την επόμενη ημέρα εμείς υποβάλαμε αίτημα στην ΚΤΥΠ για να ανεγερθούν κανονικά διδακτήρια στο συγκεκριμένο οικόπεδο. Έτσι; Περιμένουμε ένα πρόγραμμα ΕΣΠΑ για να γίνει αυτό. Φέτος είναι η 3^η χρονιά, Στέλλα, που λειτουργούν αυτά τα σχολεία; Οι προδιαγραφές τους είναι για 5 χρόνια. Και αντέχαμε για 5 χρόνια. Είμαστε εκεί, τα συντηρούμε, δεν είναι σε κακή κατάσταση.

Όμως θα παραμείνουν αυτές οι κατασκευές οι προσωρινές μόνιμα; Είναι κάτι που πρέπει να απαντηθεί. Μπορεί να το αντιμετωπίσει ο Δήμος; Όχι, ο Δήμος δεν έχει τη δυνατότητα να χτίσει εκείνος σχολείο. Δεν είναι ευθύνη του. Έτσι;

Μπορεί για να αντιμετωπίσει, για να απαντήσω και στο ερώτημα, κάποιες ανάγκες πρόσκαιρες, που πρόσκαιρες όμως πρέπει να είναι, δηλαδή όταν θέλουμε ένα παραπάνω τμήμα νηπιαγωγείου, έτσι (;), μπορεί ο Δήμος να το στεγάσει σε κάποιον άλλο χώρο, αλλά πρέπει να υπάρχουν και εκεί συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Δεν μπορεί τα παιδιά να τα πετάξουμε οτιδήποτε, έτσι;

Εμείς είχαμε για χρόνια ενοικιαζόμενο νηπιαγωγείο. Δεν ήτανε, είχε αδειοδοτηθεί για να είναι. Έτσι; Αυτό δεν σημαίνει ότι επειδή είχε αδειοδοτηθεί ήτανε σωστό τα παιδιά μας να πηγαίνουνε εκεί. Βρήκαμε έναν τρόπο, το αντιμετωπίσαμε, αλλά ναι, δεν είναι οι Δήμοι εκείνοι που πρέπει να χτίζουν σχολεία, δεν μπορούν να χτίσουν σχολεία.

Μπορούν να γίνονται εργασίες την ώρα που το σχολείο λειτουργεί; Εάν με ρωτήσετε, δάσκαλος είμαι, θα σας πω πως όχι. Έτσι; Κάποιες φορές αυτό δεν γίνεται να μην γίνει. Δηλαδή αν έχουμε ένα ηλεκτρολογικό πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί γρήγορα θα πρέπει να πάνε οι ηλεκτρολόγοι μας το πρωί ή να μην λειτουργήσει το σχολείο.

Κριτήριο, γνώμονάς μας πρέπει να είναι, αλλά αυτό δεν είναι πάντα εύκολο, πρέπει να είναι οι εργασίες στα σχολεία να γίνονται όταν τα σχολεία δεν λειτουργούν. Και εδώ ανοίγει μια άλλη κουβέντα, το άνοιξε ο κ. Πελετίδης πριν, κατά πόσον αυτό μπορεί ο Δήμος να το διαχειριστεί και να το αντιμετωπίσει. Θέλετε την απάντηση; Δεν μπορεί να το κάνει. Ούτε τις εργολαβίες για μεγάλα ζητήματα μπορεί να τις έχει την ώρα που θέλει, γιατί υπάρχει μια γραφειοκρατική διαδικασία, τη ζείτε στο σχολείο με κάποια πράγματα, αν την ζούσατε και εδώ θα λέγατε δεν γίνεται αυτό το πράγμα να το διαχειριστεί κανείς, δηλαδή οι εργασίες πρέπει να γίνονται από την επόμενη ημέρα που θα κλείσουν τα σχολεία το καλοκαίρι μέχρι μια μέρα πριν λειτουργήσουν.

Αυτό δεν πρέπει να γίνεται; Λογικό δεν είναι; Δεν γίνεται στις μεγάλες εργολαβίες. Έρχεται ο άλλος και έχεις, ξέρω 'γώ, μονώσεις, δεν μπορείς να κάνεις τον χειμώνα. Εγώ τον έχω τον εργολάβο εδώ και δύο μήνες. Τώρα μου βγήκε ο διαγωνισμός για να κάνω μονώσεις. Έτσι; Και πρέπει να βρω τερτίπια νομικίστικα, να τον καθυστερήσω, για να μπει στα σχολεία με το που θα ανοίξει ο καιρός.

Υπάρχουν προβλήματα. Θεωρώ όμως και εδώ μπαίνει το ζήτημα της καλής συνεργασίας, αν κατανοηθεί από όλους εμάς που συμμετέχουμε σήμερα στη συζήτηση ότι είμαστε στην ίδια όχθη, υπάρχουν τρόποι να τα αντιμετωπίσουμε αυτά τα προβλήματα. Με μια καλή συνεργασία ανάμεσα στους Συλλόγους Εκπαιδευτικών και τον Δήμο και τους Συλλόγους Γονέων. Νομίζω ότι μπορούμε να το κάνουμε, εμείς δοκιμαζόμαστε στον δικό μας τον Δήμο, νομίζω ότι είμαστε σε καλή κατάσταση, αλλά κατανοώντας τη δική σας δυσκολία προσπαθώ να σας περιγράψω και λίγο τη δική μου δυσκολία, ότι δεν μπορώ να έχω τον ηλεκτρολόγο μετά τις 3 το μεσημέρι γιατί δεν μπορώ να του δώσω υπερωρίες. Ποιος εργαζόμενος θα πήγαινε στη δουλειά του χωρίς να πληρωθεί; Πώς να το ζητήσω εγώ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Βέβαια είναι λίγο διαφορετικά τα πράγματα όταν υπάρχει εργολαβία, άρα ο εργολάβος πιθανότατα θα μπορούσε να ρυθμίζει διαφορετικά τα πράγματα, έτσι; Το λέω αυτό γιατί είχαμε πρόσφατα και το τραγικό περιστατικό που ανέφερε η κα Πλατανιά.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Έχετε δίκιο, έχετε δίκιο σ' αυτό που λέτε, εργασίες με επικινδυνότητα κανόνας: δεν μπορούν να γίνονται την ώρα που το σχολείο λειτουργεί. Δεν πρέπει να το δεχόμαστε αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Τώρα επανέρχομαι γιατί διατυπώθηκε ως ερώτημα, γιατί έχει και μεγάλη σημασία, σε σχέση με τη χρηματοδότηση των σχολείων. Πρέπει να αφορά και στην καταλληλότητα, συντήρηση και ασφάλειά τους, υπάρχει πλαίσιο ελέγχου (;) είναι το ερώτημα και αν υπάρχει χρονοδιάγραμμα για νέα σχολικά κτίρια, αυτό έρχεται συμπληρωματικά σ' αυτό που ειπώθηκε προηγουμένως, κυρίως νηπιαγωγεία, ώστε να απομακρυνθούν τα ελαφρού τύπου προκάτ. Απ' ό,τι κατάλαβα την ίδια απορία έχει και ο Δήμαρχος.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Έχω και εγώ. Έχω και εγώ, ναι, ναι. Υποτίθεται ότι έχει ανοίξει ένα πρόγραμμα ΕΣΠΑ, εμείς οι προτάσεις που στείλαμε σε πρώτη φάση έχουν γίνει αποδεκτές, άρα μπαίνουν σε συζήτηση, μην με ρωτάτε αυτό το πράγμα πότε θα υλοποιηθεί, πότε θα ωριμάσουν οι μελέτες, πότε θα γίνουν διαγωνισμοί, θα χάσουμε τον ύπνο μας άμα κάνουμε αυτή την κουβέντα και δεν θα μπορέσω να είμαι χρήσιμος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Όσον αφορά επειδή ειπώθηκε προηγούμενα για την ΚΤΥΠ, επειδή ως Διδασκαλική Ομοσπονδία την επισκεφθήκαμε στο πλαίσιο της προσπάθειας για την υλοποίηση του κτιριακού ζητήματος, της επίλυσης του κτιριακού ζητήματος για την προσχολική, υπάρχουν κάποια σχολεία που χτίζονται αλλά οι ρυθμοί με τους οποίους γίνεται αυτό, πέρα από τα ΣΔΙΤ δηλαδή, με τους οποίους γίνεται αυτό είναι σταγόνα στον ωκεανό. Δηλαδή αυτά που παρουσιάστηκαν τα προηγούμενα χρόνια ως σχολεία νεοανεγειρόμενα νομίζω ότι είναι μόνο ανέκδοτο να πει κανείς ότι φτάνουν για να μπορέσουν να καλύψουν τις πραγματικές ανάγκες και να μην είναι τα κτίρια στην κατάσταση που είναι αυτή τη στιγμή στη χώρα μας. Γιατί δυστυχώς ξεπερνούν, πολλά ξεπερνούν κατά πολύ και την ηλικία μας που αναφέρθηκε και προηγουμένως. Όχι την πλησιάζουν.

Τώρα...

Β. ΠΛΑΤΑΝΙΑ: Θα ήθελα ένα σχόλιο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Ναι, βεβαίως.

Β. ΠΛΑΤΑΝΙΑ: Επειδή τώρα τέθησαν και πολλά ζητήματα είναι η αλήθεια, και έχουμε περιορίσει αν θέλετε, εντάξει, νομίζω ότι η παρουσία εδώ των Δημάρχων οδήγησε σε αυτή την κατεύθυνση, το ζήτημα της υποχρηματοδότησης μόνο στα

κτιριακά, χωρίς να το υποτιμώ καθόλου, αλλά επειδή ζήτημα χρηματοδότησης είναι και το θέμα για παράδειγμα των κενών σε εκπαιδευτικούς στα σχολεία, των συγχωνεύσεων τμημάτων που πολλές φορές συγχωνεύονται τμήματα που υπάρχουνε σχολικές αίθουσες για να τα στεγάσουνε, τι νομίζω ότι μπορούμε να διαπιστώσουμε;

Μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι σε τελική ανάλυση γύρω απ' όλα τα προβλήματα αν κανείς τα σκεφτεί και πει: ρε παιδί μου, δεν θέλουν να τα λύσουνε (;), δηλαδή θέλουνε να έχουνε κτίρια με προβλήματα (;), θέλουνε να βάζουν τα παιδιά σε κίνδυνο (;), τι είναι οι άνθρωποι αυτοί; Αυτό ξέρετε είναι ένα ερώτημα που εμείς πολύ συχνά το συναντάμε στα σχολεία, δηλαδή υπάρχουνε γονείς που δυσκολεύονται να πιστέψουνε ότι δεν μπορούν ας πούμε να παρθούνε τα μέτρα ή δεν μπορούν να διανοηθούν ότι υπάρχουν άνθρωποι που δεν θέλουνε να πάρουνε αντίστοιχα τα μέτρα.

Εμείς να σας πω πιστεύουμε, λοιπόν, ότι ένα ζήτημα είναι ότι σε κάθε περίπτωση όχι αποσπασμένα το κάθε πρόβλημα ξεχωριστά από το άλλο, γιατί ξέρετε άμα κοιτάς το ένα χάνεις το διπλανό, πρέπει κανείς να σκεφτεί: για παράδειγμα, να πω για το ζήτημα που ακούστηκε με τα κοντέινερ και την προσχολική. Για παράδειγμα και αυτό έγινε από την προηγούμενη κυβέρνηση τώρα, όταν προέκυψε το ζήτημα με την προσχολική αγωγή και το πού θα φιλοξενηθούν όλα τα νήπια, όταν έγινε η υποχρεωτική και καλώς έγινε η υποχρεωτική, ο τρόπος που το έλυσε η κυβέρνηση δεν ήτανε να πάρει μέτρα αύξησης της χρηματοδότησης, για παράδειγμα, έτσι ώστε να φτιαχτούνε κτίρια, να φτιαχτούνε σχολεία, να υπάρξει στήριξη στη χρηματοδότηση, παρά με Νόμο προέβλεψε το να μπορούν να μπαίνουνε προκάτ και να στεγάζονται νηπιαγωγεία ακόμη και σε αυλές λυκείων, που νομίζω ότι εσείς και εμείς βέβαια αυτό, γιατί γονείς είμαστε και μπορούμε να καταλάβουμε, πόσο τραυματική μπορεί να είναι η συνύπαρξη παιδιών του νηπιαγωγείου με τα παιδιά του λυκείου στο ίδιο προαύλιο, ακόμα και δεν προαυλίζονται την ίδια ώρα, αυτό δα μας έλειπε.

Λέω γιατί για παράδειγμα υπάρχουν ορισμένα ζητήματα που μεν είναι προβλήματα που κανείς μπορεί άμα τα δει αποσπασμένα, όμως εδώ υπάρχει και μια συνέχεια στο κάθε τι.

Ή αντίστοιχα το ζήτημα αυτό που έθιξα πριν των συγχωνεύσεων των τμημάτων. Είναι χαρακτηριστικό ότι εν μέσω πανδημίας υπήρξε με Νόμο η αύξηση του αριθμού των μαθητών στις τάξεις. Ούτε εδώ υπήρξε πρωτοβουλία, αύξηση της

χρηματοδότησης για την εκπαίδευση. Γιατί λοιπόν εύλογα κανείς μπορεί να αναρωτηθεί, για ποιο λόγο; Μα δεν θέλουν οι κυβερνήσεις; Στο κάτω-κάτω να το πω και έτσι, μια και είμαστε και σε προεκλογικό τέτοιο, δεν θα θέλαν οι κυβερνήσεις να ικανοποιούνε τέτοια αιτήματα έτσι ώστε να μπορούν να ζητάνε, να το πω έτσι, και την ψήφο των γονιών ας πούμε, εγώ ας αφήσω τους εκπαιδευτικούς απέξω, των γονιών που είναι εργαζόμενοι.

Εδώ υπάρχει ένα κρίσιμο ζήτημα. Ξέρετε ότι όλα αυτά, τουλάχιστον όπως εμείς τα έχουμε καταλάβει και εδώ εμπεριέχεται και αυτό το ζήτημα με τα ΣΔΙΤ που έθιξε πριν ο κ. Βρεττάκος, ξέρετε δεν είναι μόνο ελληνικό φαινόμενο. Δηλαδή εδώ υπάρχουνε κατευθύνσεις, εγώ έκανα μια προσπάθεια πριν στην εισήγησή μου να θέσω ότι ορισμένα ζητήματα ξεκινάνε από το μακρινό '95 και ακόμα πιο πολύ, με οδηγίες Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΟΟΣΑ, άρα για να μπορέσεις να πεις ότι μπαίνω μπρος και λύνω αυτά τα ζητήματα πρέπει στην πραγματικότητα να αμφισβητήσεις και τέτοιες πλευρές, όχι γιατί αν δεν τις αμφισβητήσεις δεν μπορείς να παλεύεις, εντάξει (;), για ορισμένα ζητήματα, αλλά γιατί τελικά το ένα θα το λύνεις ή θα το βελτιώνεις και το άλλο θα σου προκύπτει.

Να σας πω ένα παράδειγμα από το δικό μου σχολείο. Είναι ένα πολύ απλό παράδειγμα. Φτιάχτηκε ένα νέο σχολείο στην περιοχή μας. Πάλευε η Ένωση Γονέων πάρα πολλά χρόνια, αίτημα των εκπαιδευτικών και όλων των γονιών, σε χώρο που νοικιάστηκε από τον Δήμο. Αυτό έδινε στο σχολείο που φοιτούν τα παιδιά μου τη δυνατότητα να μειωθούν πάρα πολύ τα τμήματα, δηλαδή οι μαθητές ανά τάξη. Αντί αυτού η στάση που επιχειρήθηκε να κρατηθεί είναι να υπάρξουν συγχωνεύσεις. Γιατί θεωρήθηκε απαράδεκτο ας πούμε να φοιτούν 18 και 19 μαθητές σε ένα τμήμα και σου λέει υπάρχει η δυνατότητα εξοικονόμησης.

Πήγες, δηλαδή, να λύσεις ένα ζήτημα, να φτιαχτεί ένα νέο σχολείο που ήταν θετικό και αυτό επειδή είναι μια επιλογή που γίνεται πήγε να δημιουργήσει τον άλλο κίνδυνο, της συγχώνευσης. Το λέω γιατί φυσικά κάθε φορά ό,τι αντιμετωπίζεις μπροστά σου, ό,τι βρίσκεις μπροστά σου αυτά θα αντιμετωπίζεις, αλλά κατά τη γνώμη μας είναι πολύ κρίσιμο ζήτημα να μπορούμε να βλέπουμε τι υπάρχει πίσω απ' όλα αυτά γιατί μόνο έτσι μπορεί να γίνει ο αγώνας μας, η πάλη μας πιο αποτελεσματική και σε τελική ανάλυση να μην λύνουμε μόνο ένα μικρό ζήτημα, μικρό (;), τέλος πάντων, συγχωρέστε με, δεν είναι μικρά αυτά, είναι πολύ μεγάλα ζητήματα, να μην λύνουμε ένα ζήτημα και την ίδια στιγμή να δημιουργείται ένα άλλο, αλλά να μπορούμε να τα αντιπαλεύουμε και να τα λύνουμε πιο συνολικά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Απλά για τις συγχωνεύσεις θα ήθελα να πω ότι φοβάμαι ότι δεν σχετίζεται με τη χρηματοδότηση των Δήμων, έχει να κάνει με την εκπαιδευτική καθαρά πολιτική γιατί, όπως πολύ σωστά είπατε, υπήρχαν κτίρια, υπήρχαν αίθουσες σε πάρα πολλές σχολικές μονάδες...

Β. ΠΛΑΤΑΝΙΑ: Υπήρχαν κτίρια, χρειαζόταν να γίνει εξοικονόμηση στους διορισμούς των εκπαιδευτικών, τα κτίρια υπήρχανε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Είχε να κάνει με άλλο θέμα, ακριβώς και πιθανότατα δεν ήθελαν, οι αποφάσεις, ήθελαν να αποκρύψουν την πραγματικότητα ότι μπορούσε να γίνει αυτό και να λειτουργήσουν σωστά τα σχολεία με μικρότερο αριθμό μαθητών, δηλαδή ξέρω περιπτώσεις που οι εισηγήσεις ακόμη και διευθυντών εκπαίδευσης για σπάσιμο τμημάτων απορρίφθηκαν παταγωδώς στην Περιφέρεια με εντολή του Υπουργείου Παιδείας. Λοιπόν, δεν έχει να κάνει αυτό...

Β. ΠΛΑΤΑΝΙΑ: Αυτό το ζήτημα ήθελα να θίξω, λοιπόν, ότι δεν είναι ούτε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Ναι, αυτό ήθελα και εγώ να το αναδείξω, να το τονίσω λίγο περισσότερο, γι' αυτό και το αναφέρω.

Τώρα, το ερώτημα μάλιστα από δημότη Δραπετσώνας όπως λέει ο συνάδελφος εδώ, η χρηματοδότηση των Δήμων γίνεται βάσει ποιων κριτηρίων; Γιατί ακούμε ότι κάποιος Δήμος είναι πιο εύρωστος οικονομικά από κάποιον άλλον; Συνεχίστε τον αγώνα με την τεράστια προσπάθεια που κάνετε στον τόπο μας, ευχαριστώ πολύ. Στην ουσία έχει το ερώτημα...

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Να είναι καλά, δεν είναι συγγενής μου μάλλον.

Τα κριτήρια είναι ο αριθμός μαθητών, το βασικό κριτήριο, που το Υπουργείο Εσωτερικών χρηματοδοτεί τα σχολεία, έτσι; Ο αριθμός μαθητών και αριθμός σχολικών κτιρίων. Το βασικό κριτήριο.

Τώρα, εύρωστος Δήμος δεν υπάρχει κανείς. Σε δυο λεπτά θα σας δώσω μια εικόνα. Υπάρχει το 10..., οι κρατικές δαπάνες που έρχονται στους Δήμους, οι λεγόμενοι ΚΑΠ, κάθε μήνα μας στέλνουν κάποια χρήματα. Είναι κατά 65% τσεκουρεμένοι σε σχέση με το παρελθόν. Από την τσέπη ολονών μας βγαίνει το 100%. Στους Δήμους έρχεται αυτό. Αυτό δεν αλλάζει. Περίπου τα μισά χρήματα για να λειτουργήσουμε έρχονται από τα δημοτικά τέλη, από το τσεκούρεμα των

δημοτών, σε όλους τους Δήμους ισχύει αυτό, παρά τη διαφοροποίηση την πολιτική τους, σε κάποια πράγματα έχουμε μια..., δεν γίνεται αλλιώς.

Δήμος εύρωστος, λοιπόν, υπάρχει ένα 10% των Δήμων για παράδειγμα στην Πτολεμαΐδα έχουμε τα μεγάλα εργοστάσια της ΔΕΗ, άρα υπάρχουν έσοδα από μεγάλους στην Πτολεμαΐδα, στη Μύκονο υπάρχουν πολλά κέντρα, τέλος πάντων, εστίασης, έχουμε έσοδα από εκεί, ένα 10% των Δήμων, λοιπόν, είναι σχετικά καλά, το σχετικά καλά για να ξέρουμε το κριτήριο είναι πόσες μισθοδοσίες έχεις στο ταμείο σου, υπάρχουνε, λοιπόν, ένα 10% των Δήμων που έχουνε στο ταμείο τους 4 μισθοδοσίες. Λες ότι αυτοί οι Δήμοι είναι καλά. Υπάρχει το 80% των Δήμων που στο ταμείο τους δεν έχουνε πάνω από 2 μισθοδοσίες, αν κάτι στραβώσει θα μείνουν οι άνθρωποι απλήρωτοι. Αυτό είναι το 80% των Δήμων. Και υπάρχει και ένα 10% των Δήμων που δεν μπορούν να λειτουργήσουν.

Αυτή είναι η κατάσταση. Εύρωστος Δήμος δεν υπάρχει. Από πού κρίνεται μια Δημοτική Αρχή; Από τις επιλογές της. Δηλαδή για να γελάσουμε και λίγο, ο Δήμαρχος έχει τη δυνατότητα να έχει 6 συνεργάτες. Ξέρω ότι κάνει και ο Δήμαρχος στην Πάτρα να μου επιτρέψει να μιλήσω εκ μέρους του, δεν είναι εδώ, με τον συνάδελφό μας τον Δήμαρχο στην Καστοριά θα μάθω και θα σας πω την άλλη φορά, έπρεπε να έχω 6 συνεργάτες. Μηχανικούς δεν είχε ο Δήμος. Εγώ, λοιπόν, τους 5 μου είναι οι μηχανικοί που δουλεύουν στην Τεχνική Υπηρεσία του Δήμου. Δεν έχουνε βγει στην πόλη για να αποδείξουν ότι είμαι δύο μέτρα ξανθός γαλανομάτης και πρέπει να με ψηφίσουν οι άνθρωποι, έτσι;

Το πόσο λοιπόν από τους Δήμους που έχουμε οικονομικά αυτή την κατάσταση που σας περιέγραψα είναι θέμα επιλογής, τι προτεραιότητες βάζεις. Έτσι; Κάποιοι Δήμαρχοι βάζουν αυτές τις προτεραιότητες, κάποιοι τις άλλες και αυτή είναι και η ομορφιά της ιστορίας για να μην είμαστε όλοι ίδιοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Λοιπόν, παρατηρείται εδώ και μερικά..., όχι, μάλλον θα πάω μετά σ' αυτό, υπάρχει ένα ερώτημα που έχει να κάνει, που κατατίθεται εδώ πέρα, σχετικά με το πώς ένας εκπαιδευτικός που είναι επιβλέπων στο έργο των καθαριστριών, όταν κάτι δεν πηγαίνει καλά και φαντάζομαι αυτό έχει γενικότερα να κάνει με υπαλλήλους που προσλαμβάνονται από τους Δήμους, πώς μπορεί όταν κάτι δεν πηγαίνει καλά να λύσει αυτό το ζήτημα, γιατί λέει ότι απευθύνθηκε στη Σχολική Επιτροπή αλλά αγνοήθηκε η συγκεκριμένη προσπάθεια και κάτι συνεχίζει να μην πηγαίνει καλά.

Και το ερώτημα είναι γιατί να είμαστε εμείς αυτοί που θα επιβλέπουμε τελικά και να μην εισακουγόμαστε από κανέναν και στην τελική να εκτελούμε τα χρέη, πολλές φορές που θα έπρεπε άλλοι να εκτελούν, στην προκειμένη περίπτωση μια καθαρίστρια. Τώρα καταλαβαίνω αυτό το ερώτημα έχει να κάνει σχετικά με το εργασιακό καθεστώς των Δήμων και το πόσο εμπλέκεται ο προϊστάμενος ή η προϊσταμένη μιας σχολικής μονάδας.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Καταλαβαίνω ότι παίρνετε ευθύνες που δεν σας αναλογούν, απλά κάποιες φορές, συνάδελφοι, δεν μπορεί να γίνει αλλιώς. Δηλαδή ο Δήμος δεν έχει τη δυνατότητα να επιβλέπει εργαζόμενους σε κάθε σχολική μονάδα. Δεν έχει αυτή τη δυνατότητα. Έτσι;

Θεωρώ ότι με μια καλή συνεργασία, εμείς αυτό προσπαθούμε να κάνουμε, στον βαθμό που το καταφέρνουμε, με μια καλή συνεργασία κάποιες παραφωνίες μπορούν να αντιμετωπίζονται κατανοώντας και αυτό που λέει ο συνάδελφος ότι εμένα η δουλειά μου, είμαι παιδαγωγός, αν είμαι διευθυντής έχω και χρέη διοίκησης ενός ολόκληρου σχολείου, τώρα το να κυνηγάω και την καθαρίστρια είναι ένα ερώτημα. Το καταλαβαίνω αλλά δεν υπάρχει άλλη λύση πέρα από το με μια καλή συνεργασία να αντιμετωπίζουμε τέτοια ζητήματα. Έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Και τελευταίο ερώτημα το οποίο είναι περισσότερο σχόλιο και νομίζω ότι βάζει το πνεύμα της κουβέντας σε ένα μεγάλο βαθμό, ότι παρατηρείται εδώ και μερικά χρόνια η αναζήτηση σταθερής χρηματοδότησης των σχολικών μονάδων να συνδέεται με την αποδοχή συγκεκριμένων προγραμμάτων σπουδών από διακρατικούς πολιτικούς φορείς, καταλληλότητας του ιδίου χαρακτήρα, των ΑΠΣ και ΔΕΠΣ, π.χ. τα προγράμματα ERASMUS και αξιοποιούνται από σχολεία προκειμένου να χρηματοδοτηθούν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, προωθώντας ταυτόχρονα μορφωτικό περιεχόμενο στο πρίσμα πολύ συγκεκριμένων αντιλήψεων για τη σχολική γνώση και τις σχέσεις σχολείου - κοινωνίας.

Λέει ο σχολιαστής: εμπορευματοποιώντας τη μόρφωση με γνώμονα τη διασφάλιση σταθερής ροής οικονομικής συνδρομής των σχολικών μονάδων, δεν επηρεάζεται το σύνολο της παρεχόμενης παιδείας στη δημόσια εκπαίδευση; Η συμμετοχή των σχολείων σε προγράμματα εκπαίδευσης φορέων της κοινωνίας των πολιτών με σκοπό τη διασφάλιση της χρηματοδότησης αποτελεί πέρα από δημοσιονομικό ζήτημα και ένα ιδεολογικοπολιτικό πλαίσιο όπου διακυβεύεται πλέον ο δημοκρατικός χαρακτήρας του σχολείου;

Τώρα δεν ξέρω...

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Είναι ένα πολύ μεγάλο ζήτημα που μπορούμε να το ανοίξουμε, υπάρχει και αυτός ο κίνδυνος. Ξέρετε, το μαχαίρι κάποιος θα το χρησιμοποιήσει για να κόψει ψωμί, κάποιος για να σκοτώσει έναν άνθρωπο. Έτσι; Εγώ δεν ποινικοποιώ κανένα εργαλείο που έχουμε για να μπορέσουμε να βοηθήσουμε τα σχολειά μας.

Έχει να κάνει με τη χρήση κάποιων πραγμάτων. Και επειδή με ένα τελευταίο σχόλιο και δεν θα σας ενοχλήσω άλλο, γίνεται πάρα..., δεχόμαστε πίεση εμείς και την καταλαβαίνω, δηλαδή πράγματα που ο Δήμος δεν μπορεί να τα αντιμετωπίσει έρχεται ο συνάδελφος και σου λέει: από το σχολειό ότι, ρε Δήμαρχε, τώρα άσε με εμένα, ρε παιδί μου, να πάω να φέρω μια χορηγία να τα αντιμετωπίσουμε και εμείς λέμε πάντα ένα μεγάλο όχι. Όχι γιατί είμαστε ιδεοληπτικοί, για να τα ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα.

Να σας πω ένα συγκεκριμένο παράδειγμα. Εμάς στην πόλη μας, στο μεγαλύτερο λιμάνι της χώρας, το οποίο ξεπουλήθηκε, έχουμε την COSCO. Η COSCO λοιπόν έρχεται αγκαλιάζοντας κάποιες τέτοιες ανησυχίες, Συλλόγων Γονέων ή Συλλόγων Εκπαιδευτικών που, ρε παιδί μου, θέλουμε να κάνουμε κάτι και δεν μπορούμε, να κάνουμε ακόμα πιο σύγχρονο τον επόμενο μήνα το εργαστήριο πληροφορικής που έχουμε και δεν μπορούμε, εσείς καθυστερείτε, γιατί να μην πάμε στην COSCO να πάρουμε 5 χιλιάρικα;

Πέρα απ' τα γενικότερα, εγώ θα βάλω μια άλλη πλευρά. Εάν η COSCO απέδιδε στον Δήμο τα χρήματα που θα έπρεπε να αποδώσει, αν αντιμετωπιζόταν, αν ήσασταν εσείς κάτοικος Κερασινίου - Δραπετσώνας και εμείς θα σας παίρναμε στον χρόνο, είσαστε υποχρεωμένος να το κάνετε αλλιώς θα σας κόβαμε το ρεύμα, συγκεκριμένα χρήματα. Η COSCO με Νόμο του Ελληνικού Κράτους δεν δίνει ανταποδοτικά δημοτικά τέλη στην πόλη.

Έρχεται, λοιπόν, ο χορηγός ο μεγάλος και τι μου λέει; Θα δώσω 5 χιλιάρικα γιατί είμαι καλός, άρα μπαίνω στο σχολειό σήμερα με αυτό τον τρόπο, αύριο με κάποιον άλλον, ενώ αν έδινε αυτά που θα έπρεπε να μου δώσει, που δίνει ο φτωχοδιάβολος γιατί θα του κόψω το ρεύμα, θα παίρναμε 2,5 εκατομμύρια ευρώ στην πόλη και θα είχαμε πάει τα σχολειά μας σε ένα άλλο επίπεδο.

Θέλω να πω, λοιπόν, ότι ανοίγει μια κουβέντα πολύ μεγάλη και το ερώτημα που έβαλε ο συνάδελφος είναι ιδιαίτερα σοβαρό, αλλά πρέπει να δούμε και τέτοιες πλευρές. Δηλαδή εμείς εδώ προσπαθούμε να τα προσεγγίσουμε με αυτό τον

τρόπο που σας το περιέγραφα. Δηλαδή έχουμε προγράμματα ERASMUS στα σχολεία μας, δεν έρχονται να καλύψουν εδώ λειτουργικές ανάγκες των σχολείων αυτά τα προγράμματα, αυτό το κάνουμε εμείς, ανοίγουμε κάποιους δρόμους. Όχι ντε και καλά αυτούς που θα θέλαμε αλλά δρόμους που δεν κάνουνε κακό στα παιδιά και τα σχολεία τα συγκεκριμένα. Έτσι;

Προφανώς σε κάποια άλλη σχολική μονάδα μπορεί να υπάρχει μια άλλη αντίληψη αλλά δεν μπορούμε να τα βλέπουμε κατά τη δική μου τη γνώμη με έναν ενιαίο τρόπο και να έχουμε ένα ενιαίο όχι. Εμείς δεν το κάνουμε εδώ στον Δήμο απέναντι σε τέτοιες πρωτοβουλίες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Και εν πάση περιπτώσει αυτό που θα έχει ιδιαίτερη αξία είναι αυτά τα προγράμματα να αξιοποιούνται καθαρά για εκπαιδευτικούς σκοπούς και πάντα μετά από αποφάσεις του Συλλόγου Διδασκόντων φυσικά και μέσα στα πλαίσια ενός ενιαίου αναλυτικού προγράμματος.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Έτσι, έτσι, είναι όπως τα περιγράφεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Και φυσικά για χρηματοδότηση.

Λοιπόν, δεν υπάρχουν άλλα ερωτήματα στη φόρμα, εγώ θέλω να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τον Χρήστο τον Βρεττάκο, όλους τους Δημάρχους που παρευρέθηκαν φυσικά, και την εκπρόσωπο της ΑΣΓΜΕ την κα Πλατανιά, ειδικά την κα Πλατανιά και τον κ. Βρεττάκο που κάθισαν μέχρι την τελευταία στιγμή και απάντησαν σε όλα τα ερωτήματα που τέθηκαν.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Χαρά μας ήτανε, χαρά μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Ως πραγματικοί συνεργάτες της Ομοσπονδίας σ' αυτή την προσπάθεια.

Αν δεν υπάρχει κάποιο άλλο σχόλιο θα κλείσουμε εδώ, εγώ θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσους μας παρακολούθησαν μέχρι το τέλος, παρά τα προβλήματα που είδα ότι υπήρχαν και στο YouTube σε κάποια σημεία, και ανανεώνουμε το ραντεβού μας, θα υπάρξει ανακοίνωση της επόμενης δράσης ακριβώς το χρονικό σημείο πότε θα γίνει, νομίζω με πολύ ενδιαφέρον, έχουμε πολλά πράγματα να πούμε και με προσκεκλημένους από το εξωτερικό στις επόμενες συναντήσεις για θέματα που πραγματικά αγγίζουν τον εκπαιδευτικό στην καθημερινότητά του.

Δεν ξέρω αν έχετε κάποιο άλλο σχόλιο.

Β. ΠΛΑΤΑΝΙΑ: Καλή αντάμωση αύριο στη συναυλία.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Να ευχαριστήσουμε πολύ όλους.

Β. ΠΛΑΤΑΝΙΑ: Στη μεγάλη κινητοποίηση αυτή των καλλιτεχνών που και εμείς, η Ομοσπονδία, έχει πάρει απόφαση για συμμετοχή όπως και εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Καλή αντάμωση λοιπόν και καλή συνέχεια.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Να 'στε καλά, ευχαριστώ πολύ για τη φιλοξενία. Να 'στε καλά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΟΕ (Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ): Εμείς ευχαριστούμε για την πολύτιμη συνδρομή.

ΛΗΞΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ